

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 31

45. vuosikerta

1. helmikuuta 2002

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 179/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta 25
- Komission asetus (EY) N:o 180/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 27
- ★ Komission asetus (EY) N:o 181/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, asetuksessa (EY) N:o 1430/2001 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun puitteissa järjestetyn valkoisen sokerin 25. osittaitarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä 29
- Komission asetus (EY) N:o 182/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 30
- Komission asetus (EY) N:o 183/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta 32
- Komission asetus (EY) N:o 184/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta 34
- Komission asetus (EY) N:o 185/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, kemian-teollisuudessa käytettävän valkoisen sokerin tuotantotuen vahvistamisesta 37
- Komission asetus (EY) N:o 186/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta 39
- Komission asetus (EY) N:o 187/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla 40

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 188/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, riisin rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä	43
Komission asetus (EY) N:o 189/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavista tuen määristä	46
Komission asetus (EY) N:o 190/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta	48
Komission asetus (EY) N:o 191/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta	51
★ Komission asetus (EY) N:o 192/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, soke- rin sekä AKT/MMA- tai EY/MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen saatujen sokerin ja kaakaon sekoitusten tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtai- sista säännöistä	55
Komission asetus (EY) N:o 193/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	59
Komission asetus (EY) N:o 194/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, viljapoh- jaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	62
Komission asetus (EY) N:o 195/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 943/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	64
Komission asetus (EY) N:o 196/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1558/2001 tarkoitetun tarjous- kilpailun osana	65
Komission asetus (EY) N:o 197/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1005/2001 tarkoitetun tarjous- kilpailun osana	66
Komission asetus (EY) N:o 198/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 9/2002 tarkoite- tun tarjouskilpailun osana	67
Komission asetus (EY) N:o 199/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 30/2002 tarkoite- tun tarjouskilpailun osana	68
Komission asetus (EY) N:o 200/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuottei- siin sovellettavien tukien vahvistamisesta	69
Komission asetus (EY) N:o 201/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttami- sesta	71
Komission asetus (EY) N:o 202/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta	73
Komission asetus (EY) N:o 203/2002, annettu 31 päivänä tammikuuta 2002, maitaiden tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta	75

Neuvosto

2002/70/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä tammikuuta 2002, yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY muuttamisesta** 77

Komissio

2002/71/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 3 päivänä heinäkuuta 2001, valtiontuesta, jonka Saksa on myöntänyt KHK Verbindetechnik GmbH Brotterodelle ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1781)** 80

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan komission päätös 2001/781/EY, tehty 25 päivänä syyskuuta 2001, vastaanottavia viranomaisia koskevat tiedot sisältävän käsikirjan ja tiedoksiannettavissa olevia asiakirjoja koskevan luettelon laatimisesta oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ja jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 mukaisesti (EYVL L 298, 15.11.2001)** 88

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 178/2002,**annettu 28 päivänä tammikuuta 2002,****elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuuksiviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37, 95 ja 133 artiklan sekä 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus on sisämarkkinoiden olennainen osa, ja se myötävaikuttaa merkittävästi kansalaisten terveyteen ja hyvinvointiin sekä heidän sosiaalisiin ja taloudellisiin etuihinsa.
- (2) Ihmisten elämän ja terveyden korkeatasoinen suojelu on varmistettava yhteisön politiikkojen täytäntöönpanossa.
- (3) Elintarvikkeiden ja rehujen vapaa liikkuvuus yhteisössä voidaan saavuttaa ainoastaan, jos elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevat vaatimukset eivät merkittävästi poikkea toisistaan eri jäsenvaltioissa.
- (4) Jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on merkittäviä eroja elintarvikkeisiin liittyvissä käsitteissä, periaatteissa ja

menettelyissä. Kun jäsenvaltiot toteuttavat elintarvikkeita koskevia toimenpiteitä, nämä erot voivat haitata elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta ja luoda epäoikeudenmukaisia kilpailuolosuhteita ja vaikuttaa siten suoraan sisämarkkinoiden toimintaan.

- (5) Sen vuoksi on tarpeen lähentää elintarvikkeisiin liittyviä käsitteitä, periaatteita ja menettelyjä jäsenvaltioissa, jotta jäsenvaltioissa ja yhteisön tasolla toteutettaville elintarvikkeita ja rehuja koskeville toimenpiteille saadaan yhteinen perusta. Voimassaolevan lainsäädännön ristiriitaisten säännösten mukauttamiseksi on kuitenkin annettava riittävästi aikaa sekä kansallisella että yhteisön tasolla, ja on huolehdittava siitä, että ennen tällaista mukauttamista asiaankuuluvaa lainsäädäntöä sovelletaan tässä asetuksessa vahvistetut periaatteet huomioon ottaen.
- (6) Vettä nautitaan suoraan tai välillisesti muiden elintarvikkeiden tavoin, ja vesi vaikuttaa siten kuluttajan nauttimista aineista, myös kemiallisista ja mikrobiologisista vierasaineista ja eliöistä, aiheutuvaan kokonaisaltistukseen. Koska ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua kuitenkin säännellään jo direktiiveillä 80/778/ETY ⁽⁵⁾ ja 98/83/EY ⁽⁶⁾, riittää, että otetaan huomioon vesi, joka on otettu direktiivin 98/83/EY 6 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen.
- (7) Elintarvikelainsäädäntöön on tarkoituksenmukaista sisällyttää rehuja sekä niiden tuotantoa ja käyttöä koskevat vaatimukset, sikäli kun on kyse elintarviketuotantoon käytettävälle eläimille tarkoitetuista rehuista. Tämä ei vaikuta samankaltaisiin vaatimuksiin, joita on tähän mennessä sovellettu ja joita tulevaisuudessa sovelletaan kaikkia eläimiä, myös lemmikkieläimiä, koskevassa rehulainsäädännössä.
- (8) Yhteisö on valinnut korkeatasoisen terveyden suojelun elintarvikelainsäädännön kehittämisen periaatteeksi, ja se soveltaa sitä ilman syrjintää elintarvikkeiden ja rehujen kauppaan sekä sisämarkkinoilla että kansainvälisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 96 E, 27.3.2001, s. 247.

⁽²⁾ EYVL C 155, 29.5.2001, s. 32.

⁽³⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. syyskuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 11. marraskuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 21. tammikuuta 2002.

⁽⁵⁾ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 11. Direktiivi kumottu direktiivillä 98/83/EY.

⁽⁶⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

- (9) On tarpeen varmistaa, että kuluttajat, muut asianomaiset tahot ja kauppakumppanit luottavat elintarvikelainsäädäntöön liittyviin päätöksentekomenettelyihin, sen tieteelliseen perustaan sekä terveyttä ja muita etuja suojelevien elinten rakenteisiin ja riippumattomuuteen.
- (10) Kokemus on osoittanut, että on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla pyritään takaamaan, että markkinoilla ei ole vaarallisia elintarvikkeita, ja varmistamaan, että on järjestelmiä, joiden avulla havaitaan elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvät ongelmat ja reagoidaan niihin sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi ja ihmisten terveyden suojelemiseksi. Samoja kysymyksiä olisi käsiteltävä rehujen turvallisuuden kannalta.
- (11) Jotta elintarvikkeiden turvallisuuteen voitaisiin soveltaa riittävän laajaa ja yhtenäistä lähestymistapaa, elintarvikelainsäädäntö olisi määriteltävä laajasti siten, että se sisältää lukuisan joukon säännöksiä, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen, ja siihen sisältyvät myös säännökset elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvista materiaaleista, rehuista sekä muista maatalouden panoksista alkutuotannossa.
- (12) Elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi on tarpeen käsitellä kaikkia koko elintarviketietoketjun näkökohtia jatkumona, joka alkaa alkutuotannosta sisältäen sekä sen että rehuntuotannon ja joka päättyy elintarvikkeiden myyntiin tai tarjontaan kuluttajille, koska ketjun jokainen osatekijä voi vaikuttaa elintarvikkeiden turvallisuuteen.
- (13) Kokemus on osoittanut, että tästä syystä on tarpeen tarkastella elintarviketuotantoon käytettäville eläimille annettavien rehujen tuotantoa, kuljetusta ja jakelua, myös kalanviljelyssä rehuna käytettävien eläimien tuotantoa, koska rehujen tahattomalla tai tarkoituksellisella saastuttamisella, väärentämisellä taikka niihin liittyvillä petollisilla tai muilla huonoilla käytännöillä voi olla välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden turvallisuuteen.
- (14) Samasta syystä on tarpeen ottaa huomioon muut käytänteet ja maatalouden panokset alkutuotannossa sekä niiden mahdolliset vaikutukset elintarvikkeiden yleiseen turvallisuuteen.
- (15) Asiantuntijalaboratorioiden alueellisella ja/tai alueiden välisellä verkottumisella, jonka tavoitteena on taata elintarviketurvallisuuden jatkuva seuranta, voi olla tärkeä tehtävä kansalaisten suojelemisessa mahdollisilta terveysriskeiltä.
- (16) Jäsenvaltioiden ja yhteisön toteuttamien elintarvikkeita ja rehuja koskevien toimenpiteiden olisi yleensä perustuttava riskianalyysiin, paitsi jos se ei ole olosuhteiden tai toimenpiteen luonteen kannalta tarkoituksenmukaista. Riskianalyysin tekeminen ennen tällaisten toimenpiteiden toteuttamista edesauttaa sitä, että elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta haittaavien perusteettomien esteiden muodostuminen voidaan välttää.
- (17) Kun elintarvikelainsäädännön tarkoituksena on poistaa tai ehkäistä terveydelle aiheutuva riski tai vähentää sitä, riskianalyysin kolme toisiinsa liittyvää osaa — riskinarviointi, riskinhallinta ja riskiviestintä — tarjoavat järjestelmällisen menetelmän tehokkaiden, oikeasuhteisten ja oikein kohdennettujen, ja terveyden suojelemiseksi tarvittavien toimenpiteiden tai muiden toimien määrittämiseksi.
- (18) Jotta elintarvikelainsäädännön tieteelliseen perustaan voitaisiin luottaa, riskinarviointit on toteutettava riippumattomasti, objektiivisesti ja avoimesti, ja niiden on perustuttava saatavilla oleviin tieteellisiin tietoihin.
- (19) Yleisesti tunnustettua on, että joissakin tapauksissa yksinomaan tieteellisellä riskinarviointilla ei saada kaikkia niitä tietoja, joihin riskinhallintaa koskevan päätöksen pitäisi perustua, ja myös muut tekijät, jotka ovat tarkasteltavana olevan asian kannalta merkityksellisiä, olisi oikeutetusti otettava huomioon. Näitä ovat yhteiskuntaan, talouteen, perinteisiin, etiikkaan ja ympäristöön liittyvät tekijät sekä tarkastusten toteutettavuus.
- (20) Terveyden suojelun varmistamiseksi yhteisössä on käytetty ennalta varautumisen periaatetta, mikä aiheuttaa esteitä elintarvikkeiden ja rehujen vapaalle liikkuvuudelle. Tämän vuoksi tämän periaatteen käytölle on tarpeen vahvistaa yhdenmukainen peruste koko yhteisössä.
- (21) Sellaisissa erityisolosuhteissa, joissa ilmenee riski elämälle tai terveydelle mutta asiasta vallitsee tieteellinen epävarmuus, ennalta varautumisen periaate tarjoaa mekanismin, jonka avulla voidaan määrittää riskinhallintatoimenpiteitä tai muita toimia yhteisön päättämän korkeatasoisen terveyden suojelun varmistamiseksi.
- (22) Elintarvikkeiden turvallisuus ja kuluttajien etujen suojaaminen kiinnostaa yhä enemmän yleisöä, valtioista riippumattomia järjestöjä, ammatillisia järjestöjä, kansainvälisiä kauppakumppaneita ja kauppajärjestöjä. Kuluttajien ja kauppakumppaneiden luottamus on varmistettava siten, että elintarvikelainsäädäntöä kehitetään avoimesti ja että viranomaiset toteuttavat asianmukaiset toimet yleisölle tiedottamiseksi, silloin kun on aihetta epäillä, että jokin elintarvike voi aiheuttaa riskin terveydelle.

- (23) Kuluttajien turvallisuus ja luottamus yhteisössä ja kolmansissa maissa on ensisijaisen tärkeää. Yhteisö on maailmanlaajuisesti merkittävä elintarvikealan ja rehualan kauppakumppani, joka on liittynyt tämän alan kansainvälisiin kauppasopimuksiin. Yhteisö osallistuu elintarvikelainsäädännön tukena olevien kansainvälisten standardien kehittämiseen ja tukee periaatetta turvallisten rehujen sekä turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaasta kaupasta, jota käydään ilman syrjintää sekä noudattaen oikeudenmukaisia ja eettisiä kauppatapoja.
- (24) Yhteisöstä vietävien tai jälleenvietävien elintarvikkeiden ja rehujen osalta on varmistettava, että ne ovat yhteisön lainsäädännön tai tuovan maan vaatimusten mukaisia. Muussa tapauksessa elintarvikkeita ja rehuja voi viedä tai jälleenviedä ainoastaan edellyttäen, että tuova maa on antanut siihen nimenomaisen suostumuksensa. Myös siinä tapauksessa, että tuova maa on antanut suostumuksensa, on kuitenkin varmistettava, että terveydelle vahingollisia tai vaarallisia elintarvikkeita ei saa viedä eikä jälleenviedä.
- (25) On tarpeen vahvistaa elintarvikkeiden ja rehujen kaupan yleiset periaatteet sekä tavoitteet ja periaatteet, joiden mukaisesti yhteisö osallistuu kansainvälisten standardien ja kauppasopimusten kehittämiseen.
- (26) Eräät jäsenvaltiot ovat antaneet elintarvikkeiden turvallisuudesta horisontaalista lainsäädäntöä, jossa taloudellisille toimijoille asetetaan yleinen vaatimus, että markkinoille saa saattaa ainoastaan turvallisia elintarvikkeita. Nämä jäsenvaltiot soveltavat kuitenkin erilaisia perusperiaatteita määrittäessään elintarvikkeen turvallisuutta. Näiden erilaisten lähestymistapojen takia ja horisontaalisen lainsäädännön puuttuessa toisista jäsenvaltioista on todennäköistä, että elintarvikkeiden kauppaa haittaavia esteitä ilmenee. Samanlaisia esteitä voi ilmetä myös rehujen kaupassa.
- (27) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yleinen vaatimus, että markkinoille saatetaan ainoastaan turvallisia elintarvikkeita ja rehuja, jotta kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden tehokas toiminta voidaan varmistaa.
- (28) Kokemus on osoittanut, että elintarvikkeiden tai rehujen sisämarkkinoiden toiminta voi vaarantua, jos elintarvikkeita ja rehuja ei pystytä jäljittämään. Sen vuoksi on tarpeen perustaa rehu- ja elintarvikeyrityksiä koskeva kattava jäljitysjärjestelmä, jotta rehuja ja elintarvikkeita voidaan poistaa markkinoilta kohdennetusti ja antaa kuluttajille tai valvontaviranomaisille täsmällisiä tietoja ja siten välttää elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien ongelmien ilmetessä mahdolliset tarpeettoman laajat häiriöt.
- (29) On tarpeen varmistaa, että elintarvike- tai rehualan yritys, myös maahantuojat, voi tunnistaa ainakin yrityksen, josta elintarvike, rehu, eläin tai elintarvikkeeseen tai rehuun lisättävä aine on toimitettu, jotta tutkimuksen yhteydessä voidaan taata jäljitettävyyden kaikissa vaiheissa.
- (30) Elintarvikealan toimijalla on parhaat edellytykset suunnitella turvallinen järjestelmä elintarvikkeiden toimittamiseksi ja toimitettujen elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi. Sen vuoksi toimijalla olisi oltava ensisijainen oikeudellinen vastuu elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamisesta. Vaikka tämä periaate on käytössä joissakin jäsenvaltioissa ja joillakin elintarvikelainsäädännön aloilla, toisilla aloilla sitä ei ole tosiasiallisesti säädetty tai jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vastaavat turvallisuudesta tekemällä tarkastuksia. Tällaiset erot aiheuttavat kaupan esteitä ja vääristävät elintarvikealan toimijoiden välistä kilpailua eri jäsenvaltioissa.
- (31) Samanlaisia vaatimuksia olisi sovellettava rehuihin ja rehualan toimijoihin.
- (32) Elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevan yhteisön lainsäädännön tieteellisen ja teknisen perustan olisi myötävaikutettava korkeatasoisen terveydensuojelun toteutumiseen yhteisössä. Yhteisöllä on oltava käytettävissään laadukasta, riippumatonta ja tehokasta tieteellistä ja teknistä tukea.
- (33) Elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevat tieteelliset ja tekniset kysymykset muuttuvat yhä merkittävämmiksi ja monimutkaisemmiksi. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', perustamisella olisi vahvistettava nykyistä tieteellisen ja teknisen tuen järjestelmää, joka ei enää kykene vastaamaan siihen kohdistuviin kasvaviin vaatimuksiin.
- (34) Elintarvikelainsäädännön yleisten periaatteiden mukaisesti elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi toimittava riippumattomana tieteellisenä yhteyspisteenä riskinarvioinnissa ja siten osaltaan edistettävä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista. Erimielisyyttä aiheuttavista tieteellisistä kysymyksistä voidaan pyytää lausuntoja elintarviketurvallisuusviranomaiselta, joka siten auttaa yhteisön toimielimiä ja jäsenvaltioita tekemään elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden varmistamiseksi tarvittavia perusteltuja riskinhallintapäätöksiä ja samalla välttämään elintarvikkeiden ja rehujen vapaata liikkuvuutta haittaavien perusteettomien tai tarpeettomien esteiden muodostamisesta johtuva sisämarkkinoiden pirstoutuminen.
- (35) Elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi toimittava riippumattomana tieteellisenä neuvon- ja tiedonantajana sekä riskeistä tiedottajana kuluttajien luottamuksen parantamiseksi. Riskinarvioinnin, -hallinnan ja riskiviestinnän välisen johdonmukaisuuden edistämiseksi riskinarvioinnista ja -hallinnasta vastaavien tahojen välistä yhteyttä olisi vahvistettava.

- (36) Elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi tarjottava kattava ja riippumaton tieteellinen näkemys koko elintarvike- ja rehuketjun turvallisuudesta ja muista näkökohdista, mikä edellyttää laajan vastuun antamista elintarviketurvallisuusviranomaiselle. Sen vastuulle kuuluu asioita, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvike- ja rehuketjun turvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin ja kasvien terveyteen. On kuitenkin varmistettava, että elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminnan pääkohteena on elintarvikkeiden turvallisuus. Näin ollen sen toiminnan sellaisten eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä kasvinterveyteen liittyvien kysymysten osalta, jotka eivät liity elintarvikeketjun turvallisuuteen, olisi rajoitettava tieteellisten lausuntojen antamiseen. Elintarviketurvallisuusviranomaisen toimintaan olisi kuuluttava myös ihmisten ravitsemusta koskeva tieteellinen neuvonanto sekä tieteellinen ja tekninen tuki yhteisön lainsäädännön yhteydessä ja komission avustaminen tämän pyynnöstä ravitsemuksellisiin kysymyksiin liittyvässä tiedottamisessa yhteisön terveysohjelmien puitteissa.
- (37) Koska elintarvikelainsäädännössä sallitut tietyt tuotteet, kuten torjunta-aineet tai rehujen lisäaineet voivat aiheuttaa riskin ympäristölle tai työntekijöiden turvallisuudelle, elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi myös arvioitava joitakin ympäristöön ja työsuojeluun liittyviä näkökohtia asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisesti.
- (38) Geneettisesti muunnettuja organismeja koskevien päällekkäisten tieteellisten arviointien ja lausuntojen välttämiseksi elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi annettava tieteellisiä lausuntoja myös muista geneettisesti muunnettuja organismeja, sellaisina kuin nämä on määritelty direktiivissä 2001/18/EY⁽¹⁾, sisältävistä tuotteista kuin elintarvikkeista ja rehuista, rajoittamatta kuitenkaan kyseisessä direktiivissä vahvistettujen menettelyjen noudattamista.
- (39) Viranomaisen olisi myös tuettava yhteisön ja jäsenvaltioiden tehtävää kansainvälisten elintarviketurvallisuutta koskevien standardien ja kauppasopimusten kehittämisessä ja laatimisessa antamalla tukea tieteellisissä asioissa.
- (40) Elintarviketurvallisuusviranomaisen on nautittava yhteisön toimielinten, yleisön ja asianomaisten osapuolten luottamusta. Siksi on ehdottomasti taattava sen riippumattomuus, korkea tieteellinen taso, avoimuus ja tehokkuus. Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa on myös välttämätöntä.
- (41) Tätä tarkoitusta varten johtokunta olisi nimitettävä siten, että varmistetaan mahdollisimman korkea pätevyys, alan laaja asiantuntemus, esimerkiksi johtamisessa ja julkishallinnossa, ja mahdollisimman laaja maantieteellinen jakauma unionissa. Tätä on edistettävä siten, että johtokunnan jäsenet nimitetään vuorottelujärjestyksessä eri jäsenvaltioista ilman, että yksikään paikka olisi varattu tietyn jäsenvaltion kansalaiselle.
- (42) Elintarviketurvallisuusviranomaisella tulisi olla välineet suorittaa kaikki vaadittavat tehtävät velvollisuuksiensa hoitamiseksi.
- (43) Johtokunnalla olisi oltava tarvittava toimivalta vahvistaa talousarvio, valvoa sen täytäntöönpanoa, vahvistaa sisäiset säännöt, hyväksyä varainhoitoasetus sekä nimetä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet ja toiminnanjohtaja.
- (44) Elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten kanssa, jotta se voisi toimia tehokkaasti. Neuvoa-antava ryhmä olisi perustettava toiminnanjohtajan avustamiseksi, tietojenvaihtojärjestelmän muodostamiseksi ja tiiviin yhteistyön varmistamiseksi erityisesti verkostojärjestelmän puitteissa. Yhteistyöllä ja asianmukaisella tietojenvaihdolla voitaneen myös minimoida eriävien tieteellisten lausuntojen mahdollisuus.
- (45) Elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi otettava vastuulleen komission yhteydessä toimivien tiedekomiteoiden tehtävä antaa tieteellisiä lausuntoja vastuualueellaan. Nämä komiteat on tarpeen järjestää uudelleen, jotta voidaan taata parempi tieteellinen johdonmukaisuus elintarvikeketjun osalta ja mahdollistaa niiden tehokkaampi työskentely. Sen vuoksi elintarviketurvallisuusviranomaisen yhteyteen olisi perustettava tiedekomitea ja pysyviä tiedelautakuntia näiden lausuntojen antamista varten.
- (46) Riippumattomuuden takaamiseksi tiedekomitean ja lautakuntien jäsenten olisi oltava riippumattomia tiedemiehiä, jotka on valittu avoimen hakumenettelyn perusteella.
- (47) Elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtävä riippumattomana tieteellisenä yhteyspisteenä tarkoittaa sitä, että tieteellistä lausuntoa voivat pyytää komission lisäksi myös Euroopan parlamentti ja jäsenvaltiot. Tieteelliseen neuvonantoon liittyvän prosessin hallittavuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi voitava evätä pyyntö tai muuttaa sitä ennalta määriteltyjen edellytysten pohjalta ja jos se perustelee menettelynsä. On myös toteutettava toimenpiteitä, jotta vältettäisiin eriävät tieteelliset lausunnot, ja otettava käyttöön menettelyjä, joita sovelletaan, jos tieteellisten elinten antamat tieteelliset lausunnot ovat eriäviä, ja joiden avulla eroavuus voidaan ratkaista tai tarjota riskinhallinnasta vastaavien käyttöön avoimesti tieteellistieteellisten tietojen perusta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

- (48) Elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi myös voitava teettää velvolluuksiensa täyttämiseksi tarpeellisia tieteellisiä tutkimuksia. Samalla elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi varmistettava, että päällekkäinen työ ehkäistään, pitämällä yhteyttä komissioon ja jäsenvaltioihin. Tämä olisi toteutettava avoimella tavalla ja elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi hyödynnettävä yhteisön aiempaa asiantuntemusta ja rakenteita.
- (49) Tehokkaan elintarvikeketjua koskevien tietojen keruu- ja analysointijärjestelmän puuttuminen yhteisön tasolta on huomattava puute. Sen vuoksi olisi perustettava verkostomuotoinen järjestelmä, jota elintarviketurvallisuusviranomaisen koordinoi elintarviketurvallisuusviranomaiselle kuuluvia aloja koskevien tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi. On myös arvioitava uudelleen elintarviketurvallisuusviranomaiselle kuuluvia aloja käsittelevät yhteisön nykyiset tiedonkeruuverkostot.
- (50) Kehittymässä olevien riskien parempi havaitseminen voi pitkällä aikavälillä olla merkittävä ennaltaehkäisevä väline jäsenvaltioiden ja yhteisön kannalta yhteisön politiikkojen täytäntöönpanossa. Sen vuoksi on tarpeen antaa elintarviketurvallisuusviranomaiselle tehtäväksi kerätä tietoja ennakoivasti ja seurata aktiivisesti alaa sekä antaa arviointeja ja tietoja kehittymässä olevista riskeistä niiden ehkäisemiseksi.
- (51) Elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta olisi seurattava, että jäsenvaltiot voivat osallistua tiiviimmin tieteellisiin menettelyihin. Tätä varten elintarviketurvallisuusviranomaisen ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä läheistä yhteistyötä. Elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi voitava uskoa tiettyjä tehtäviä jäsenvaltioissa sijaitseville elimille.
- (52) On tarpeen pitää tasapainossa yhtäältä tarve käyttää kansallisia elimiä elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtävien toteuttamisessa ja toisaalta tarve yleisen johdonmukaisuuden vuoksi varmistaa, että nämä tehtävät toteutetaan kyseisiä tehtäviä varten vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Nykyisiä menettelyjä tieteellisten tehtävien osoittamiseksi jäsenvaltioille, ja erityisesti teollisuuden esittämien, tiettyjen aineiden, tuotteiden tai menettelyjen hyväksymistä varten tarvittavien asiakirjojen arviointia, olisi tarkasteltava uudelleen vuoden sisällä, jotta voidaan ottaa huomioon elintarviketurvallisuusviranomaisen perustaminen ja sen tarjoamat uudet mahdollisuudet, kuitenkin siten, että säilytetään arviointimenettelyt vähintään yhtä tiukkoina kuin aikaisemmin.
- (53) Komissio on edelleen vastuussa riskinhallintatoimenpiteistä tiedottamisesta. Näin ollen elintarviketurvallisuusviranomaisen ja komission on vaihdettava keskenään asianmukaisia tietoja. Elintarviketurvallisuusviranomaisen, komission ja jäsenvaltioiden välinen tiivis yhteistyö on tarpeen myös koko tiedotusprosessin johdonmukaisuuden varmistamiseksi.
- (54) Elintarviketurvallisuusviranomaisen riippumattomuus ja sen tehtävä yleisölle tiedottajana edellyttävät, että sen olisi voitava välittää tietoja itsenäisesti sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla, sillä sen tarkoituksena on tarjota objektiivista, luotettavaa ja helposti ymmärrettävää tietoa.
- (55) Yleisölle suunnatuissa tiedotuskampanjoissa on tehtävä asianmukaista yhteistyötä jäsenvaltioiden ja muiden asianomaisten osapuolten kanssa, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset alueelliset näkökohdat ja yhteys terveyspolitiikkaan.
- (56) Riippumattomuuteen ja avoimuuteen perustuvien toimintaperiaatteiden lisäksi elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi oltava organisaatio, johon kuluttajat ja muut asianomaiset ryhmät voivat ottaa yhteyttä.
- (57) Elintarviketurvallisuusviranomaisen olisi rahoitettava Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta olisi kuitenkin tutkittava maksullisuuden mahdollisuutta sen kokemuksen perusteella, joka on saatu varsinkin teollisuuden esittämien, hyväksyntää koskevien asiakirjojen käsittelystä. Yhteisön talousarviomenettelyä sovelletaan edelleen Euroopan unionin yleisestä talousarviosta maksettaviin tukiin. Tilintarkastustuomioistuimen olisi vastattava tilintarkastuksesta.
- (58) On tarpeen sallia sellaisten Euroopan maiden osallistuminen, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita mutta jotka ovat tehneet sopimuksia, jotka velvoittavat ne saattamaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön oikeuden osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön.
- (59) Nopea hälytysjärjestelmä on jo käytössä yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/59/ETY⁽¹⁾ puitteissa. Nykyisen järjestelmän soveltamisalaan kuuluvat elintarvikkeet ja teollisuustuotteet mutta eivät rehut. Viimeaikaiset elintarvikekriisit ovat osoittaneet, että on tarpeen perustaa parannettu ja laajennettu nopea hälytysjärjestelmä, johon sisältyvät sekä elintarvikkeet että rehut. Komission olisi hallinnoitava tätä tarkistettua järjestelmää, johon verkoston jäsenenä kuuluisivat jäsenvaltiot, komissio ja elintarviketurvallisuusviranomaisen. Järjestelmän piiriin eivät kuuluisi neuvoston päätöksen 87/600/Euratom⁽²⁾ mukaiset yhteisön järjestelyt nopeaksi tietojenvaihdoksi säteilyhätilanteen yhteydessä.
- (60) Viimeaikaiset elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyneet häiriöt ovat osoittaneet, että on tarpeen vahvistaa hätätilanteissa sovellettavat asianmukaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan, että kaikenlaisiin ja mistä tahansa peräisin oleviin elintarvikkeisiin ja kaikkiin rehuihin voidaan soveltaa yhteisiä toimenpiteitä, jos ne aiheuttavat vakavan riskin ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle. Tällaisen elintarvikkeiden turvallisuutta koskeviin kiireellisiin toimenpiteisiin liittyvän kattavan lähestymistavan olisi mahdollistettava tehokkaat toimenpiteet ja keinotekoisien eroavuuksien välttäminen elintarvikkeisiin tai rehuihin liittyvän vakavan riskin käsittelyssä.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 24.⁽²⁾ EYVL L 371, 30.12.1987, s. 76.

- (61) Viimeaikaiset elintarvikekriisit ovat myös osoittaneet, miten hyödyllisiä asianmukaisesti mukautetut, entistä nopeammat kriinhallintamenettelyt ovat komissiolle. Näiden organisatoristen menettelyjen avulla olisi tehtävä mahdolliseksi parantaa toimien yhteensovittamista ja valita parhaan tieteellisen tiedon perusteella tehokkaimmat toimenpiteet. Sen vuoksi tarkistetuissa menettelyissä olisi otettava huomioon elintarviketurvallisuusviranomaisen velvollisuudet, ja niissä olisi määrättävä sen antamasta tieteellisestä ja teknisestä tuesta ohjeiden muodossa elintarvikekriisin yhteydessä.
- (62) Tehokkaamman elintarvikeketjua koskevan laajan lähestymistavan varmistamiseksi olisi perustettava elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä komitea korvaamaan pysyvä eläinlääkintäkomitea, pysyvä elintarvikekomitea ja pysyvä rehukomitea. Neuvoston päätökset 68/361/ETY⁽¹⁾, 69/414/ETY⁽²⁾ ja 70/372/ETY⁽³⁾ olisi näin ollen kumottava. Samasta syystä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän komitean olisi korvattava myös pysyvä kasvinsuojelukomitea sen kasvinsuojelualan ja jäämien enimmäisrajojen vahvistamista koskevan toimivallan osalta (direktiivit 76/895/EY⁽⁴⁾, 86/362/EY⁽⁵⁾, 86/363/ETY⁽⁶⁾, 90/642/ETY⁽⁷⁾ ja 91/414/ETY⁽⁸⁾).
- (63) Tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁹⁾ mukaisesti.
- (64) Toimijoille on annettava tarpeeksi aikaa mukautua joihinkin tässä asetuksessa vahvistettuihin vaatimuksiin ja on huolehdittava, että elintarviketurvallisuusviranomaisen aloittaa toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2002.
- (65) On tärkeää välttää sekaannuksia elintarviketurvallisuusviranomaisen ja neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2309/93⁽¹⁰⁾ perustetun Euroopan lääkearviointiviraston tehtävien välillä. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tämä asetus ei rajoita Euroopan lääkearviointivirastolle annettua toimivaltaa, mukaan lukien toimivalta, joka perustuu yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun asetukseen (ETY) N:o 2377/90⁽¹¹⁾.
- (66) Tämän asetuksen tavoitteiden toteuttamiseksi on tarpeen ja asianmukaista säätää yhteisön elintarvikelainsäädännön yhteisen pohjan muodostavien käsitteiden, periaatteiden ja menettelyjen lähentämisestä sekä perustaa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti.
- OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään perusta ihmisten terveyden sekä kuluttajien etujen korkeatasoiselle suojelulle elintarvikkeiden osalta ottaen huomioon erityisesti elintarvikkeiden, myös perinteisten tuotteiden, moninainen tarjonta ja varmistetaan samalla sisämarkkinoiden tehokas toiminta. Siinä vahvistetaan yhteiset periaatteet ja vastuualat, keinot vahvan

tieteellisen perustan tarjoamiseen sekä tehokkaat organisatoriset järjestelyt ja menettelyt, joihin elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskeva päätöksenteko perustuu.

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset periaatteet, jotka koskevat yleisesti elintarvikkeita ja rehuja ja varsinkin elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta yhteisön tasolla ja kansallisella tasolla.

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen.

Tällä asetuksella vahvistetaan menettelyt asioissa, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen.

⁽¹⁾ EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 291, 19.11.1969, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 170, 3.8.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 340, 9.12.1976, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/57/EY (EYVL L 244, 29.9.2000, s. 76).

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/57/EY (EYVL L 208, 1.8.2001, s. 36).

⁽⁶⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 43, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/57/EY.

⁽⁷⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/57/EY.

⁽⁸⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/49/EY (EYVL L 176, 29.6.2001, s. 61).

⁽⁹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 214, 24.8.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 649/98 (EYVL L 88, 24.3.1998, s. 7).

⁽¹¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1553/2001 (EYVL L 205, 31.7.2001, s. 16).

3. Tätä asetusta sovelletaan elintarvikkeiden ja rehujen kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa. Sitä ei sovelleta yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettuun alkutuotantoon eikä yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettujen elintarvikkeiden valmistukseen, käsittelyyn tai varastointiin kotona.

2 artikla

Elintarvikkeen määritelmä

Tässä asetuksessa 'elintarvikkeella' tarkoitetaan mitä tahansa ainetta tai tuotetta, myös jalostettua, osittain jalostettua tai jalostamatonta tuotetta, joka on tarkoitettu tai jonka voidaan kohtuudella olettaa tulevan ihmisten nautittavaksi.

'Elintarvike' käsittää juomat, purukumin ja vesi mukaan lukien kaikki aineet, jotka on tarkoituksellisesti lisätty elintarvikkeeseen sen valmistuksen tai käsittelyn aikana. Siihen sisältyy vesi, joka on otettu direktiivin 98/83/EY 6 artiklan mukaisen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen, ja rajoittamatta direktiivien 80/778/EY ja 98/83/EY vaatimusten soveltamista.

'Elintarvikkeen' määritelmään eivät sisälly

- a) rehut;
- b) elävät eläimet, paitsi jos ne on tarkoitus saattaa markkinoille ihmisten ravinnoksi;
- c) kasvit ennen niiden korjuuta;
- d) neuvoston direktiiveissä 65/65/EY⁽¹⁾ ja 92/73/EY⁽²⁾ tarkoitetut lääkkeet;
- e) neuvoston direktiivissä 76/768/EY⁽³⁾ tarkoitetut kosmetiset valmisteet;
- f) neuvoston direktiivissä 89/622/EY⁽⁴⁾ tarkoitetut tupakka ja tupakkatuotteet;
- g) vuonna 1961 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien huumausaineyleissopimuksessa ja vuonna 1971 tehdyssä psykotrooppisia aineita koskevassa Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa tarkoitetut huumeet ja psykotrooppiset aineet;
- h) jäämät ja epäpuhtaudet.

3 artikla

Muut määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'elintarvikelainsäädännöllä' lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat yleisesti elintarvikkeita ja erityisesti elintarvikkeiden turvallisuutta sekä yhteisössä että jäsenvaltioiden tasolla. Siihen sisältyvät kaikki elintarvikkeiden tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheet samoin kuin

⁽¹⁾ EYVL L 22, 9.2.1965, s. 369, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/39/EY (EYVL L 214, 24.8.1993, s. 22).

⁽²⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/41/EY (EYVL L 145, 20.6.2000, s. 25).

⁽⁴⁾ EYVL L 359, 8.12.1989, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/41/EY (EYVL L 158, 11.6.1992, s. 30).

elintarviketuotantoon käytettäviä eläimiä varten tuotettujen tai niille annettujen rehujen tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheet;

- 2) 'elintarvikeyrityksellä' voittoa tuottavaa tai tuottamatonta, julkista tai yksityistä yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa toimia, jotka liittyvät mihin tahansa elintarvikkeiden tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheisiin;
- 3) 'elintarvikealan toimijalla' luonnollista tai oikeushenkilöä tai -henkilöitä, jotka ovat vastuussa elintarvikelainsäädännön vaatimusten noudattamisen varmistamisesta valvonnassaan olevassa elintarvikeyrityksessä;
- 4) 'rehulla' mitä tahansa suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan tarkoitettua ainetta tai tuotetta, mukaan lukien lisäaineet, riippumatta siitä, onko se jalostettu, osittain jalostettu vai jalostamaton;
- 5) 'rehuyrityksellä' voittoa tuottavaa tai tuottamatonta, julkista tai yksityistä yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa rehujen tuotantoon, käsittelyyn, jalostukseen, varastointiin, kuljetukseen tai jakeluun liittyviä toimia, myös tuottajaa, joka tuottaa, jalostaa tai varastoi rehuja omistamiensa elintarviketuotantoon käytettävien eläinten ruokkimiseksi;
- 6) 'rehualan toimijalla' luonnollista tai oikeushenkilöä tai henkilöitä, jotka ovat vastuussa elintarvikelainsäädännön vaatimusten noudattamisen varmistamisesta valvonnassaan olevassa rehualan yrityksessä;
- 7) 'vähittäiskaupalla' elintarvikkeiden käsittelyä ja/tai jalostusta, säilytystä myyntipaikassa ja jakelua lopulliselle kuluttajalle, johon kuuluvat jakelukeskukset, ateriapalvelutoimet, tehdasruokalat, laitosruokalat, ravintolat sekä muut samankaltaiset elintarvikepalvelutoimet ja -kaupat, markettien jakelukeskukset ja tukkuliikkeet;
- 8) 'markkinoille saattamisella' elintarvikkeen tai rehun hallussapitämistä niiden myyntiä varten, myös myytäväksi tarjoamista tai muuta joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa sekä itse myyntiä, jakelua ja muita siirtomutoja;
- 9) 'riskillä' vaaran aiheuttaman terveydellisen haittavaikutuksen todennäköisyyttä ja voimakkuutta;
- 10) 'riskianalyysillä' kolmiosaista prosessia, joka käsittää kolme toisiinsa liittyvää osaa eli riskinarvioinnin, riskinhallinnan sekä riskiviestinnän;
- 11) 'riskinarvioinnilla' tieteellistä prosessia, joka koostuu seuraavista neljästä vaiheesta: vaaran tunnistaminen, vaaran kuvaaminen, altistuksen arviointi ja riskin kuvaaminen;
- 12) 'riskinhallinnalla' riskinarvioinnista erillistä prosessia, jossa verrataan toimenpidevaihtoehtoja, kuullaan asianomaisia osapuolia, otetaan huomioon riskinarviointi ja muut oikeutetut tekijät ja tarvittaessa valitaan tarkoituksenmukaiset ennaltaehkäisyä ja valvontaa koskevat vaihtoehdot;

- 13) 'riskiviestinnällä' vaaraan, riskiin, riskitekijöihin ja riskin havaitsemiseen liittyvien tietojen ja mielipiteiden vastavuoroista välittämistä riskianalyysin aikana riskinarvioinnista ja riskinhallinnasta vastaavien, kuluttajien, elintarvike- ja rehuyritysten, akateemisen yhteisön ja muiden asiasta kiinnostuneiden kanssa, mukaan lukien myös riskinarvioinnin tulosten ja riskinhallintaa koskevien päätösten taustan selittäminen;
- 14) 'vaaralla' elintarvikkeessa tai rehussa olevaa biologista, kemiallista tai fyysistä tekijää tai tilaa, joka saattaa vaarantaa elintarvikkeen tai rehun turvallisuuden;
- 15) 'jäljitettävyydellä' mahdollisuutta jäljittää elintarvike, rehu, elintarviketuotantoon käytettävä eläin tai valmistusaine, joka on tarkoitettu lisättäväksi tai jota oletetaan lisättävän elintarvikkeeseen tai rehuun, kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa ja seurata kutakin näistä kyseisissä vaiheissa;
- 16) 'tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheilla' mitä tahansa vaihetta, tuonti mukaan lukien, elintarvikkeen alkutuotannosta sen varastointiin, kuljetukseen, myyntiin tai lopulliselle kuluttajalle toimittamiseen asti edellä mainitut vaiheet mukaan luettuna ja, silloin kun sillä on merkitystä, rehujen tuontia, tuotantoa, varastointia, kuljetusta, jakelua, myyntiä ja toimittamista;
- 17) 'alkutuotannolla' alkutuotannon tuotteiden tuotantoa, kasvatusta ja viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja kaikkia eläintuotannon vaiheita ennen teurastusta. Se sisältää myös metsästyksen, kalastuksen ja luonnonvaraisten tuotteiden keräämisen.
- 18) 'lopullisella kuluttajalla' elintarvikkeen viimeistä kuluttajaa, joka ei käytä elintarviketta mihinkään elintarvikealan liike-toimeen tai toimintaan.

II LUKU

YLEINEN ELINTARVIKELAINSÄÄDÄNTÖ

4 artikla

Soveltamisala

1. Tämä luku koskee elintarvikkeiden kaikkia tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheita sekä elintarviketuotantoon käytettäviä eläimiä varten tuotettujen tai niille annettujen rehujen tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheita.
2. Jäljempänä 5—10 artiklassa esitetyt periaatteet muodostavat yleiset laaja-alaiset puitteet, joita on noudatettava toimenpiteitä toteuttaessa.
3. Voimassa olevat elintarvikelainsäädännön periaatteet ja menettelyt on mukautettava mahdollisimman pian ja viimeistään 1 päivään tammikuuta 2007 mennessä 5—10 artiklan noudattamiseksi.
4. Ennen sitä ja 2 kohdasta poiketen voimassa olevaa lainsäädäntöä pannaan täytäntöön ottaen huomioon 5—10 artiklassa esitetyt periaatteet.

1 JAKSO

ELINTARVIKELAINSÄÄDÄNNÖN YLEISET PERIAATTEET

5 artikla

Yleiset tavoitteet

1. Elintarvikelainsäädännöllä on pyrittävä yhteen tai useampaan ihmisten elämän ja terveyden suojelun korkeaan tasoon liittyvään yleiseen tavoitteeseen ja kuluttajien etujen suojeluun, mukaan lukien elintarvikekaupan rehelliset menettelytavat, ottaen huomioon tarpeen mukaan eläinten terveyden ja hyvinvoinnin suojelun, kasvien terveyden ja ympäristönsuojelun.

2. Elintarvikelainsäädännöllä pyritään saavuttamaan tässä luvussa esitettyjen yleisten periaatteiden ja vaatimusten mukaisesti valmistettujen tai kaupan pidettävien elintarvikkeiden ja rehujen vapaa liikkuvuus yhteisössä.

3. Voimassa olevat tai pian voimaan tulevat kansainväliset standardit on otettava huomioon elintarvikelainsäädäntöä kehitettäessä tai mukautettaessa, paitsi jos kyseiset standardit tai niiden asiaa koskevat osat olisivat tehoton tai epäasianmukainen keino elintarvikelainsäädännön laillisten tavoitteiden saavuttamiseksi tai jos se on tieteellisesti perusteltua tai jos niistä seuraisi yhteisössä asianmukaiseksi määritellystä tasosta poikkeava suojelun taso.

6 artikla

Riskianalyysi

1. Ihmisten terveyden ja elämän suojelun korkeaa tasoa koskevan yleisen tavoitteen saavuttamiseksi elintarvikelainsäädännön on perustuttava riskianalyysiin, paitsi jos tämä ei ole olosuhteiden tai toimenpiteen luonteen kannalta tarkoituksenmukaista.
2. Riskinarvioinnin on perustuttava käytettävissä olevaan tieteelliseen näyttöön, ja se on toteutettava riippumattomasti, objektiivisesti ja avoimesti.
3. Riskinhallinnassa on otettava huomioon riskinarvioinnin tulokset, erityisesti 22 artiklassa tarkoitetun elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnot, muut tarkasteltavan asian kannalta merkitykselliset tekijät ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisten edellytysten täytyessä ennalta varautumisen periaate, jotta saavutetaan 5 artiklassa vahvistetut elintarvikelainsäädännön yleiset tavoitteet.

7 artikla

Ennalta varautumisen periaate

1. Jos tietyissä tapauksissa käytettävissä olevien tietojen arvioinnin perusteella terveyshaitan mahdollisuus tunnistetaan, mutta asiasta ei vielä ole tieteellistä varmuutta, voidaan toteuttaa yhteisön päättämän korkeatasoisen terveyden suojelun varmistamisen edellyttämiä väliaikaisia riskinhallintatoimenpiteitä, kunnes on saatu täydentävä tieteellinen tieto kattavampaa riskinarviointia varten.

2. Edellä 1 kohdan nojalla toteutettujen toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia eivätkä ne saa rajoittaa kauppaa enemmän kuin on tarpeen yhteisön päättämän korkeatasoisen terveyden suojelun saavuttamiseksi, ja niissä on otettava huomioon tekninen ja taloudellinen toteutettavuus sekä muut tarkasteltavana olevan asian kannalta perustellut tekijät. Näitä toimenpiteitä tarkastellaan uudelleen kohtuullisen ajan kuluttua sen mukaan, minkäluonteinen riski elämälle tai terveydelle on tunnistettu ja minkätyyppisiä tieteellisiä tietoja tarvitaan tieteellisen epävarmuuden selvittämiseksi sekä kattavamman riskinarvioinnin toteuttamiseksi.

8 artikla

Kuluttajien etujen suojele

1. Elintarvikelainsäädännön on pyrittävä suojaamaan kuluttajien etuja sekä tarjoamaan kuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien elintarvikevalintojen tekemiseksi. Sen tavoitteena on ehkäistä

- a) vilpilliset menettelyt
- b) elintarvikkeiden väärentäminen ja
- c) kaikki muut menettelytavat, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan.

2 JAKSO

AVOIMUUDEN PERIAATTEET

9 artikla

Julkinen kuuleminen

Elintarvikelainsäädäntöä laadittaessa, arvioitaessa ja tarkistettaessa on toteutettava avoin julkinen kuuleminen joko suoraan tai edustuselinten kautta, paitsi jos se asian kiireellisyyden vuoksi ei ole mahdollista.

10 artikla

Yleisölle tiedottaminen

Jos on perustellut syyt epäillä, että elintarvike tai rehu voi aiheuttaa riskin ihmisen tai eläimen terveydelle, viranomaisten on, rajoittamatta asiakirjojen julkisuutta koskevien yhteisön

oikeuden ja kansallisen oikeuden säännösten soveltamista, toteutettava riskin luonne, vakavuus ja laajuus huomioon ottaen aiheellisia toimia, joilla tiedotetaan yleisölle terveydelle aiheutuvan riskin luonteesta, yksilöidään mahdollisimman tarkkaan elintarvike tai rehu, elintarvike- tai rehutyypin ja kerrotaan sen mahdollisesti aiheuttamasta riskistä sekä toimenpiteistä, jotka on toteutettu tai jotka aiotaan toteuttaa kyseisen riskin ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai poistamiseksi.

3 JAKSO

ELINTARVIKEKAUPPAA KOSKEVAT YLEISET VELVOLLI-SUUDET

11 artikla

Yhteisöön tuodut elintarvikkeet ja rehut

Yhteisöön sen markkinoille saatettaviksi tuotujen elintarvikkeiden ja rehujen on oltava elintarvikelainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten tai yhteisön vähintään vastaaviksi tunnustamien edellytysten mukaisia tai, jos yhteisön ja tuojan kesken on tehty erityissopimus, tähän sisältyvien vaatimusten mukaisia.

12 artikla

Yhteisöstä vietävät elintarvikkeet ja rehut

1. Yhteisöstä kolmansien maiden markkinoille saattamista varten vietävien tai jälleenvietävien elintarvikkeiden ja rehujen on oltava elintarvikelainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten mukaisia, jolleivät tuojamaan viranomaiset muuta vaadi ja jollei tuojamaassa voimassa olevissa laeissa, asetuksissa, standardeissa, käytäntösäännöissä ja muissa oikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä muuta vaadita.

Muissa olosuhteissa, paitsi jos elintarvikkeet ovat haitallisia terveydelle tai jos rehut eivät ole turvallisia, elintarvikkeita ja rehuja voidaan viedä tai jälleenviedä ainoastaan edellyttäen, että kohdemaan toimivaltaiset viranomaiset ovat nimenomaisesti suostuneet siihen saatuaan ensin täydelliset tiedot niistä syistä ja olosuhteista, joiden takia asianomaisia elintarvikkeita tai rehuja ei voitu saattaa markkinoille yhteisössä.

2. Jos sovelletaan yhteisön tai jonkin sen jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä tehdyn kahdenvälisen sopimuksen määräyksiä, yhteisöstä tai kyseisestä jäsenvaltiosta kyseiseen kolmanteen maahan vietävien elintarvikkeiden ja rehujen on oltava näiden määräysten mukaisia.

13 artikla

Kansainväliset standardit

Rajoittamatta oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan yhteisö ja sen jäsenvaltiot

- a) myötävaikuttavat elintarvikkeita ja rehuja koskevien kansainvälisten teknisten standardien sekä terveys- ja kasvin-suojelustandardien kehittämiseen;
- b) edistävät kansainvälisten hallitustenvälisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen elintarvike- ja rehustandardien alalla tekemän työn yhteensovittamista;
- c) myötävaikuttavat elintarvikkeisiin ja rehuihin liittyvien erityistoimien vastaavuuden tunnustamista koskevien sopimusten kehittämiseen, kun se liittyy tähän asiaan ja on tarkoituksenmukaista;
- d) kiinnittävät erityistä huomiota kehitysmaiden kehitystä, rahoitusta ja kauppaa koskeviin erityistarpeisiin varmistaakseen, että kansainvälisillä standardeilla ei luoda tarpeettomia esteitä viennille kehitysmaista;
- e) edistävät kansainvälisten teknisten standardien ja elintarvikelainsäädännön välistä yhdenmukaisuutta varmistaen samalla, että yhteisössä käyttöön otettua suojelun korkeaa tasoa ei alenneta.

4 JAKSO

ELINTARVIKELAINSÄÄDÄNNÖN YLEISET VAATIMUKSET

14 artikla

Vaatimukset elintarvikkeiden turvallisuudesta

1. Markkinoille ei saa saattaa elintarvikkeita, jotka eivät ole turvallisia.
2. Elintarviketta ei pidetä turvallisena, jos se on
 - a) terveydelle haitallinen;
 - b) ihmisravinnoksi soveltumaton.
3. Määritettäessä, onko elintarvike turvallinen vai ei, on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - a) elintarvikkeen tavanomaiset käyttöolosuhteet kuluttajan kannalta sekä jokaisessa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheessa, ja
 - b) kuluttajalle annetut tiedot, myös pakkausmerkinnässä olevat tiedot, tai yleisesti kuluttajan saatavilla olevat tiedot tietyn elintarvikkeen tai elintarvikeryhmän aiheuttamien terveyshaittojen välttämisestä.
4. Määritettäessä, onko elintarvike terveydelle haitallinen, on otettava huomioon seuraavat seikat:

a) ei ainoastaan mahdolliset välittömät ja/tai lyhyen, ja/tai pitkän aikavälin vaikutukset, jotka elintarvikkeella on sitä nauttivan henkilön terveydelle, vaan myös vaikutukset seuraaville sukupolville;

b) mahdolliset kasautuvat toksiset vaikutukset;

c) tietyn kuluttajaryhmän terveydelliset erityisherkkyydet, jos elintarvike on tarkoitettu kyseiselle kuluttajaryhmälle.

5. Elintarvikkeen ihmisravinnoksi soveltuvuutta määritettäessä on otettava huomioon, onko elintarvike ihmisravinnoksi kelpaamaton sille aiottuun käyttötarkoitukseen, koska se on saatanut joko vieraiden aineiden takia tai muutoin, taikka pilaantumisen, mätänemisen tai laadun heikentymisen seurauksena.

6. Jos elintarvike, joka ei ole turvallinen, on osa samaan luokkaan kuuluvien tai samaa kuvausta vastaavien elintarvikkeiden erää tai lähetystä, on oletettava, että sama koskee kaikkia kyseiseen erään tai lähetykseen kuuluvia elintarvikkeita, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä tai lähetyksestä ei olisi turvallinen.

7. Elintarviketta, joka on elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien yhteisön erityissäännösten mukainen, on pidettävä turvallisena yhteisön erityissäännöksiin sisältyvien näkökohtien osalta.

8. Myös silloin kun elintarvike vastaa kyseiseen elintarvikkeeseen sovellettavia erityissäännöksiä, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä määrätäkseen markkinoille saattamista koskevia rajoituksia tai vaatiakseen elintarvikkeen poistamista markkinoilta, jos on aihetta epäillä, että elintarvike ei vastaavuudesta huolimatta ole turvallinen.

9. Jos yhteisön erityissäännöksiä ei ole, elintarviketta on pidettävä turvallisena, jos se vastaa sen jäsenvaltion, jonka alueella elintarvike on kaupan, voimassa olevan kansallisen elintarvikelainsäädännön erityissäännöksiä, jotka on laadittu ja joita sovelletaan rajoittamatta perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklan soveltamista.

15 artikla

Vaatimukset rehujen turvallisuudesta

1. Rehuja ei saa saattaa markkinoille tai antaa millekään elintarviketuotantoon käytettävälle eläimelle, elleivät ne ole turvallisia.

2. Rehua ei pidetä aiottuun tarkoitukseensa turvallisena, jos katsotaan, että

— sillä on haitallinen vaikutus ihmisten tai eläinten terveyteen;

— rehun vuoksi elintarviketuotantoon käytettävästä eläimestä tuotettu elintarvike ei ole ihmisravintona turvallinen.

3. Jos rehu, jonka on havaittu olevan rehujen turvallisuutta koskevan vaatimuksen vastainen, on osa samaan luokkaan kuuluvien tai samaa kuvausta vastaavien rehujen erää tai lähetystä, on oletettava, että sama koskee kaikkia kyseiseen erään tai lähetykseen kuuluvia rehuja, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä tai lähetyksestä ei täyttäisi rehujen turvallisuutta koskevaa vaatimusta.

4. Rehua, joka on rehujen turvallisuutta koskevien yhteisön erityissäännösten mukainen, on pidettävä turvallisena yhteisön erityissäännöksiin sisältyvien näkökohtien osalta.

5. Myös silloin kun rehu vastaa kyseiseen rehuun sovellettavia erityissäännöksiä, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä määrätäkkeen markkinoille saattamista koskevia rajoituksia tai vaatimaan rehun poistamista markkinoilta, jos on aihetta epäillä, että rehu ei vastaavuudesta huolimatta ole turvallinen.

6. Jos yhteisön erityissäännöksiä ei ole, rehua on pidettävä turvallisena, jos se vastaa sen jäsenvaltion, jonka alueella rehu on liikkeellä, voimassa olevia rehujen turvallisuutta koskevia kansallisen lainsäädännön erityissäännöksiä, jotka on laadittu ja joita sovelletaan rajoittamatta perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklan soveltamista.

16 artikla

Esillepano

Rajoittamatta yksityiskohtaisempien elintarvikelainsäädännön säännösten soveltamista elintarvikkeiden merkinnät, mainonta ja esillepano, myös niiden muoto, ulkonäkö ja pakkaukset, käytetyt pakkausmateriaalit, tapa, jolla ne on aseteltu, ja olosuhteet, joissa ne esitellään, sekä tiedot, joita niistä annetaan millä tahansa tavalla, eivät saa johtaa kuluttajia harhaan.

17 artikla

Vastuut

1. Kaikissa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa toimivien elintarvike- ja rehualan toimijoiden on vastuullaan olevissa toiminnoissa huolehdittava siitä, että elintarvikkeet tai rehut täyttävät niiden toiminnan kannalta asiaankuuluvat elintarvikelainsäädännön vaatimukset ja varmistettava, että kyseiset vaatimukset täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on pantava elintarvikelainsäädäntö täytäntöön sekä seurattava ja valvottava, että kaikissa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa toimivat elintarvike- ja rehualan toimijat noudattavat elintarvikelainsäädännön vaatimuksia.

Tämän vuoksi niiden on ylläpidettävä virallisen valvonnan järjestelmää muine olosuhteiden edellyttämien toimintoineen mukaan lukien tiedottaminen elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta ja riskeistä, elintarvike- ja rehuturvallisuuden valvonta ja muut tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikkiin vaiheisiin kuuluvat toiminnot.

Jäsenvaltioiden on myös annettava elintarvike- ja rehulainsäädännön rikkomuksiin sovellettavia toimenpiteitä ja seuraamuksia koskevat säännöt. Toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

18 artikla

Jäljitettävyys

1. Kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa on huolehdittava siitä, että on mahdollista jäljittää elintarvikkeet, rehut, elintarviketuotantoon käytettävät eläimet ja muut mahdolliset aineet, jotka on tarkoitettu tai joiden voidaan olettaa tulevan lisäyksi elintarvikkeeseen tai rehuun.

2. Elintarvike- ja rehualan toimijoiden on voitava tunnistaa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on toimittanut niille elintarvikkeen, rehun, elintarviketuotantoon käytettävän eläimen tai sellaisen aineen, joka on tarkoitettu tai jonka voidaan olettaa tulevan lisäyksi elintarvikkeeseen tai rehuun.

Tätä varten toimijoilla on oltava käytössä tähän tarkoitettut järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset saavat nämä tiedot pyynnöstä käyttöönsä.

3. Elintarvike- ja rehualan toimijoilla on oltava käytössä sellaiset järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla ne voivat tunnistaa muut yritykset, joille niiden tuotteita on toimitettu. Nämä tiedot on annettava pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisille.

4. Markkinoille saatetuissa tai todennäköisesti markkinoille saatettavissa elintarvikkeissa ja rehuissa on niiden jäljitettävyyden helpottamiseksi oltava riittävät ja asianmukaiset pakkausmerkinnät tai tunnistetiedot tarkempiin säännöksiin sisältyvien asiaa koskevien vaatimusten mukaisesti.

5. Tämän artiklan vaatimusten noudattamiseksi tarkoitettut säännökset voidaan antaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Vastuu elintarvikkeiden turvallisuudesta: elintarvikealan toimijat

1. Jos elintarvikealan toimija katsoo tai sillä on syytä epäillä, että sen maahantuoma, tuottama, jalostama, valmistama tai jakelema elintarvike ei ole elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien vaatimusten mukainen, sen on käynnistettävä välittömästi menettelyt kyseisen elintarvikkeen poistamiseksi markkinoilta, jos se ei ole enää kyseisen alkuperäisen toimijan välittömässä valvonnassa, ja ilmoitettava tästä toimivaltaisille viranomaisille. Jos tuote mahdollisesti on jo ehtinyt kuluttajalle, elintarvikealan toimijan on tehokkaalla ja täsmällisellä tavalla ilmoitettava kuluttajille syy poistamiseen tai tarvittaessa varmistettava, että kuluttajille jo toimitetut tuotteet palautetaan, jos muut toimenpiteet eivät ole riittäviä korkeatasoisen terveyden suojelun saavuttamiseksi.

2. Elintarvikealan toimijan, joka vastaa sellaisista vähittäiskauppa- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta elintarvikkeen pakkaamiseen, pakkausmerkintöihin, turvallisuuteen tai koskemattomuuteen, on oman toimintansa osalta käynnistettävä menettelyjä poistaakseen tuotteita markkinoilta ja myötävaikuttakseen elintarvikkeiden turvallisuuteen toimittamalla eteenpäin elintarvikkeen jäljittämiseksi tarvittavia tietoja sekä osallistumalla tuottajien, jalostajien, valmistajien ja/tai toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimiin.

3. Elintarvikealan toimijan on ilmoitettava välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija katsoo tai sillä on syytä epäillä, että sen markkinoille saattama elintarvike voi olla ihmisten terveydelle vahingollinen. Sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toimista, jotka on toteutettu lopulliselle kuluttajalle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi, eikä se saa estää tai yrittää rajoittaa ketään tekemästä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kansallista lainsäädäntöä ja oikeuskäytäntöä noudattaen, jos tällä yhteistyöllä voidaan ehkäistä tai poistaa elintarvikkeesta johtuva riski tai vähentää sitä.

4. Elintarvikealan toimijoiden on tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa toteutettaessa toimia niiden toimittaman elintarvikkeen aiheuttamien riskien välttämiseksi tai vähentämiseksi.

20 artikla

Vastuu rehujen turvallisuudesta: rehualan toimijat

1. Jos rehualan toimija katsoo tai sillä on syytä epäillä, että sen maahantuoma, tuottama, jalostama, valmistama tai jakelma rehu ei ole rehujen turvallisuutta koskevien vaatimusten mukainen, sen on käynnistettävä välittömästi menettelyt kyseisen rehun poistamiseksi markkinoilta ja ilmoitettava siitä toimivaltaisille viranomaisille. Tällaisissa tapauksissa sekä 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa, jossa erä tai lähetys ei täytä rehujen turvallisuusvaatimuksia, rehu on tuhotava, paitsi jos toimivaltainen viranomainen hyväksyy muun

toimenpiteen. Sen on tehokkaalla ja täsmällisellä tavalla ilmoitettava rehun käyttäjille syy poistamiseen tai tarvittaessa varmistettava, että niille jo toimitetut tuotteet palautetaan, jos muut toimenpiteet eivät ole riittäviä korkeatasoisen terveyden suojelun saavuttamiseksi.

2. Rehualan toimijan, joka vastaa sellaisista vähittäiskauppa- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta rehun pakkaamiseen, pakkausmerkintöihin, turvallisuuteen tai koskemattomuuteen, on oman toimintansa osalta käynnistettävä menettelyjä poistaakseen tuotteita markkinoilta ja myötävaikuttakseen elintarvikkeiden turvallisuuteen toimittamalla eteenpäin rehun jäljittämiseksi tarvittavia tietoja sekä osallistumalla tuottajien, jalostajien, valmistajien ja/tai toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimiin.

3. Rehualan toimijan on ilmoitettava välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija katsoo tai sillä on syytä epäillä, että sen markkinoille saattama rehu ei täytä rehujen turvallisuutta koskevia vaatimuksia. Sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toimista, jotka on toteutettu kyseisen rehun käytöstä aiheutuvan riskin ehkäisemiseksi, eikä se saa estää tai yrittää rajoittaa ketään tekemästä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kansallista lainsäädäntöä ja oikeuskäytäntöä noudattaen, jos tällä yhteistyöllä voidaan ehkäistä tai poistaa rehusta johtuva riski tai vähentää sitä.

4. Rehualan toimijoiden on tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa toteutettaessa toimia niiden toimittaman rehun aiheuttamien riskien välttämiseksi.

21 artikla

Vastuu

Tämän luvun säännökset eivät rajoita tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY⁽¹⁾ soveltamista.

III LUKU

EUROOPAN ELINTARVIKETURVALLISUUSVIRANOMAINEN

1 JAKSO

TOIMINTA-AJATUS JA TEHTÄVÄT

22 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatus

1. Perustetaan Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen'.

2. Elintarviketurvallisuusviranomainen antaa tieteellisiä neuvoja sekä tieteellistä ja teknistä tukea yhteisön lainsäädäntöön.

dännön ja politiikkojen tarpeisiin kaikilla aloilla, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen. Se tuottaa riippumatonta tietoa kaikista näihin aloihin liittyvistä asioista ja huolehtii riskiestinnästä.

3. Elintarviketurvallisuusviranomainen myötävaikuttaa ihmisten elämän ja terveyden korkeatasoiseen suojeluun ja ottaa tässä yhteydessä huomioon eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, kasvien terveyden ja ympäristön, toimivien sisämarkkinoiden näkökulmasta.

⁽¹⁾ EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY (EYVL L 141, 4.6.1999, s. 20).

4. Elintarviketurvallisuusviranomainen kokoaa ja analysoi tietoa niiden riskien hahmottamiseksi ja seuraamiseksi, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden tai rehujen turvallisuuteen

5. Elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältävät myös

- a) ihmisten ravitsemusta koskeva tieteellinen neuvonanto sekä tieteellinen ja tekninen tuki yhteisön lainsäädännön yhteydessä ja komission pyynnöstä tapahtuva avustaminen ravitsemuksellisiin kysymyksiin liittyvässä tiedottamisessa yhteisön terveysohjelmien puitteissa;
- b) tieteelliset lausunnot eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä kasvien terveyteen liittyvissä muissa asioissa;
- c) tieteelliset lausunnot muista tuotteista, jotka eivät ole elintarvikkeita ja rehuja ja jotka liittyvät direktiivissä 2001/18/EY määriteltyihin geneettisesti muunnettuihin organismeihin siinä määrättyjä menettelyjä rajoittamatta;

6. Elintarviketurvallisuusviranomainen antaa tieteellisiä lausuntoja, jotka toimivat tieteellisenä perustana yhteisön toimenpiteiden laatimisessa ja toteuttamisessa elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältävillä aloilla.

7. Elintarviketurvallisuusviranomainen toteuttaa tehtävänsä olosuhteissa, joissa se voi toimia tieteellisenä yhteyspisteenä riippumattomuutensa, antamiensa lausuntojen ja levittämiensä tietojen tieteellisen ja teknisen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä sille annettujen tehtävien suorittamisessa osoitetun huolellisuuden ansiosta.

Se toimii tiiviissä yhteistyössä niiden toimivaltaisten elinten kanssa, jotka jäsenvaltioissa huolehtivat elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtäviä vastaavista tehtävistä.

8. Elintarviketurvallisuusviranomainen, komissio ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä edistääkseen riskinarviointia, riskinhallintaa ja riskieviestintää koskevien toimien todellista yhtenäisyyttä.

9. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa sen toiminta-ajatuksen toteutumisen varmistamiseksi.

23 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtävät

Elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtävänä on

- a) antaa yhteisön toimielimille ja jäsenvaltioille parhaat mahdolliset tieteelliset lausunnot kaikissa yhteisön lainsäädännössä säädetyissä tapauksissa ja mistä tahansa sen toiminta-ajatuksen sisältävästä kysymyksestä;
- b) tukea ja kehittää yhdenmukaisten riskinarviointimenetelmien koordinoitua sen toiminta-ajatuksen sisältävillä aloilla;

c) tarjota komissiolle tieteellistä ja teknistä tukea sen toiminta-ajatuksen sisältävillä aloilla ja pyynnöstä riskinarviointilausuntojen tulkitsemisessa ja arvioinnissa;

d) teettää sen toiminta-ajatuksen toteuttamiseksi tarvittavat tieteelliset tutkimukset;

e) etsiä, kerätä, järjestää ja analysoida sen toiminta-ajatuksen sisältäviä aloja koskevat tieteelliset ja tekniset tiedot ja tehdä niistä yhteenveto;

f) toteuttaa toimia kehityksessä olevien riskien havaitsemiseksi ja kuvaamiseksi sen toiminta-ajatuksen sisältävillä aloilla;

g) perustaa sen toiminta-ajatuksen sisältävillä aloilla toimivien organisaatioiden verkostojen järjestelmä ja vastata sen toiminnasta;

h) antaa komission pyynnöstä tieteellistä ja teknistä tukea komission toteuttamissa elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevista kriisinhallintamenettelyissä;

i) antaa komission pyynnöstä tieteellistä ja teknistä tukea yhteisön, ehdokasmaiden, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden välisen yhteistyön parantamiseksi sen toiminta-ajatuksen sisältävillä aloilla;

j) varmistaa, että yleisö ja asianomaiset osapuolet saavat nopeaa, luotettavaa, objektiivista ja ymmärrettävää tietoa sen toiminta-ajatuksen sisältäviltä aloilta;

k) esittää itsenäisesti omat päätelmänsä ja suuntaviivansa sen toiminta-ajatuksen sisältävistä asioista;

l) suorittaa mahdolliset muut komission sille antamat tehtävät sen toiminta-ajatuksen sisältävillä aloilla.

2 JAKSO

ORGANISAATIO

24 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen elimet

Elintarviketurvallisuusviranomainen muodostuu

- a) johtokunnasta;
- b) toiminnanjohtajasta ja hänen henkilökunnastaan;
- c) neuvoa-antavasta ryhmästä;
- d) tiedekomiteasta ja tiedelautakunnista.

25 artikla

Johtokunta

1. Johtokunnassa on neljätoista jäsentä, jotka neuvosto nimittää Euroopan parlamenttia kuultuaan komission laati-masta luettelosta, jossa on nimitettävien jäsenten määrää huomattavasti suurempi määrä ehdokkaita, sekä yksi komission edustaja. Neljällä jäsenistä on oltava kuluttajia ja elintarviketieteen muita sidosryhmiä edustaviin järjestöihin liittyvää kokemusta.

Komission laatima luettelo, johon on liitetty tarvittavat asiakirjat, toimitetaan Euroopan parlamentille. Mahdollisimman pian kolmen kuukauden kuluessa tällaisesta tiedonannosta Euroopan parlamentti voi toimittaa kantansa neuvostolle, joka tämän jälkeen nimittää johtokunnan.

Johtokunnan jäsenet on nimitettävä siten, että varmistetaan mahdollisimman korkeat pätevyysvaatimukset, alan laaja asiantuntemus ja samalla mahdollisimman laaja maantieteellinen jakauma unionissa.

2. Jäsenten toimikauden pituus on neljä vuotta ja se voidaan uusia yhden kerran. Ensimmäinen toimikausi on kuitenkin kuusi vuotta puolella jäsenistä.

3. Johtokunta vahvistaa elintarviketurvallisuusviranomaisen sisäiset säännöt toiminnanjohtajan tekemän ehdotuksen perusteella. Säännöt on julkistettava.

4. Johtokunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajansa kahden vuoden pituiseksi toimikaudeksi, joka voidaan uusia.

5. Johtokunta vahvistaa työjärjestyksensä.

Jollei toisin säädetä, johtokunnan päätökset tehdään enemmistöpäätöksinä.

6. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta tai jos vähintään kolmasosa sen jäsenistä sitä pyytää.

7. Johtokunta huolehtii siitä, että elintarviketurvallisuusviranomaisen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

8. Johtokunta vahvistaa kunkin vuoden tammikuun 31 päivään mennessä elintarviketurvallisuusviranomaisen työohjelman seuraavaa vuotta varten. Se vahvistaa myös monivuotisen ohjelman, jota voidaan tarkistaa. Johtokunnan on varmistettava, että nämä ohjelmat noudattavat yhteisön lainsäädäntöön ja politiikkaan liittyviä painopisteitä elintarvikkeiden turvallisuuden alalla.

Johtokunta vahvistaa kunkin vuoden maaliskuun 30 päivään mennessä yleiskertomuksen elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminnasta edelliseltä vuodelta.

9. Saatuaan komission hyväksynnän ja tilintarkastuslautakunnan lausunnon johtokunta vahvistaa elintarviketurvallisuusviranomaisen varainhoitoasetuksen, jossa säädetään menettelystä elintarviketurvallisuusviranomaisen talousarvion laatimiseksi ja toteuttamiseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen ⁽¹⁾ 142 artiklan ja Euroopan petostentorjuntaviraston suorittamia tutkimuksia koskevien lainsäädännöllisten vaatimusten mukaisesti.

10. Toiminnanjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta ja huolehtii sihteeristöpalveluista. Johto-

kunta kutsuu tiedekomitean puheenjohtajan osallistumaan kokouksiinsa ilman äänioikeutta.

26 artikla

Toiminnanjohtaja

1. Johtokunta nimittää toiminnanjohtajan komission ehdotaman hyväksytyjen hakijoiden luettelon perusteella viiden vuoden pituiseksi kaudeksi, joka voidaan uusia. Luettelo perustuu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja muualla julkaistuihin kiinnostuksenilmaisupyyntöön perustuvaan avoimeen kilpailuun. Ennen nimittämistä johtokunnan esittämä ehdokas kutsutaan viipymättä antamaan lausuntonsa Euroopan parlamentille ja vastaamaan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin. Johtokunta voi erottaa toiminnanjohtajan enemmistöpäätöksellä.

2. Toiminnanjohtaja toimii elintarviketurvallisuusviranomaisen laillisena edustajana. Hän vastaa

- a) elintarviketurvallisuusviranomaisen päivittäisestä hallinnosta;
- b) elintarviketurvallisuusviranomaisen vuosittaisen työohjelmahdotusten laatimisesta komissiota kuullen;
- c) työohjelmien ja johtokunnan tekemien päätösten täytäntöpanosta;
- d) siitä, että tiedekomitea ja tiedelautakunnat saavat asianmukaista tieteellistä, teknistä ja hallinnollista tukea;
- e) sen varmistamisesta, että elintarviketurvallisuusviranomaisen toteuttaa tehtävänsä sen käyttäjien esittämien vaatimusten mukaisesti erityisesti tarjottujen palvelujen riittävyyden ja käytetyn ajan osalta;
- f) tulo- ja menotaulukoiden laatimisesta ja elintarviketurvallisuusviranomaisen talousarvion toteuttamisesta;
- g) kaikista henkilöstöasioista;
- h) yhteyksien luomisesta ja ylläpitämisestä Euroopan parlamentin kanssa sekä säännöllisen vuoropuhelun varmistamisesta sen asiaankuuluvien valiokuntien kanssa.

3. Toiminnanjohtajan on joka vuosi esitettävä johtokunnalle hyväksymistä varten

- a) ehdotus yleiskertomukseksi elintarviketurvallisuusviranomaisen kaikista edeltävän vuoden toimista;
- b) ehdotus seuraavan vuoden työohjelmaksi;
- c) ehdotus edellisen vuoden tilinpäätökseksi;
- d) ehdotus seuraavan vuoden talousarvioksi.

Johtokunnan hyväksyttyä yleiskertomuksen ja ohjelmat toiminnanjohtaja toimittaa ne Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille sekä antaa julkaista ne.

4. Toiminnanjohtaja hyväksyy elintarviketurvallisuusviranomaisen kaikki rahoitusmenot ja antaa selonteon johtokunnalle elintarviketurvallisuusviranomaisen toimista.

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 762/2001 (EYVL L 111, 20.4.2001, s. 1).

27 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. Neuvoa-antavassa ryhmässä on edustajia jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä, jotka hoitavat samanlaisia tehtäviä kuin elintarviketurvallisuusviranomaisen, ja kukin jäsenvaltio nimeää yhden edustajan. Edustajilla voi olla varaedustajat, jotka nimetään samanaikaisesti.

2. Neuvoa-antavan ryhmän jäsenet eivät saa olla johtokunnan jäseniä.

3. Neuvoa-antava ryhmä avustaa toiminnanjohtajaa hänelle tämän asetuksen nojalla kuuluvien velvollisuuksien suorittamisessa, erityisesti elintarviketurvallisuusviranomaisen työohjelmaehdotuksen laatimisessa. Toiminnanjohtaja voi myös pyytää neuvoa-antavalta ryhmältä neuvoja tieteellisiä lausuntoja koskevien pyyntöjen priorisoinnissa.

4. Neuvoa-antava ryhmä muodostaa järjestelmän mahdollisia riskejä koskevaa tietojenvaihtoa ja tietojen yhdistämistä varten. Se varmistaa, että elintarviketurvallisuusviranomaisen ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet tekevät tiivistä yhteistyötä erityisesti seuraavissa kysymyksissä:

- a) pyrittäessä välttämään viranomaisen tieteellisten tutkimusten päällekkäisyyttä jäsenvaltioissa tehdyn työn kanssa 32 artiklan mukaisesti;
- b) 30 artiklan 4 kohdassa määritellyissä tapauksissa, joissa viranomaisen ja kansallisen elimen on oltava yhteistyössä;
- c) edistettäessä viranomaisen toiminta-ajatuksen aloilla toimivien järjestöjen eurooppalaista verkottumista 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- d) jos viranomaisen tai jäsenvaltio tunnistaa kehityksessä olevan riskin.

5. Neuvoa-antavan ryhmän puheenjohtajana toimii toiminnanjohtaja. Ryhmä kokoontuu säännöllisesti vähintään neljä kertaa vuodessa puheenjohtajan kutsusta tai vähintään jäsenten kolmasosan pyynnöstä. Sen toimintamenettelyt vahvistetaan elintarviketurvallisuusviranomaisen sisäisissä säännöissä ja julkistetaan.

6. Elintarviketurvallisuusviranomaisen tarjoaa neuvoa-antavalle ryhmälle tarvittavaa teknistä ja logistista tukea ja huolehtii sen kokousten sihteeristöpalveluista.

7. Komission yksiköiden edustajat saavat osallistua neuvoa-antavan ryhmän työskentelyyn. Toiminnanjohtaja voi kutsua Euroopan parlamentin edustajia ja edustajia muista elimistä, joita asia koskee, osallistumaan työskentelyyn.

Jos neuvoa-antava ryhmä käsittelee 22 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja asioita, neuvoa-antavan ryhmän työskentelyyn voi osallistua edustajia jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä, jotka hoitavat samanlaisia tehtäviä kuin 22 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetaan. Kukin jäsenvaltio nimeää ryhmään yhden edustajan.

28 artikla

Tiedekomitea ja tiedelautakunnat

1. Tiedekomitea ja pysyvät tiedelautakunnat ovat vastuussa elintarviketurvallisuusviranomaisen tieteellisten lausuntojen antamisesta oman asiantuntemuksensa alalla.

2. Tiedekomitea on vastuussa yleisestä yhteensovittamisesta, joka on tarpeen tieteellisten lausuntojen antamista koskevan menettelyn johdonmukaisuuden varmistamiseksi varsinkin toimintamenettelyjen vahvistamisen ja työskentelymenetelmien yhdenmukaistamisen osalta. Se antaa lausuntoja monialaisista aiheista, jotka edellyttävät useamman kuin yhden tiedelautakunnan asiantuntemusta, sekä aiheista, jotka eivät kuulu minkään tiedelautakunnan asiantuntemuksen alaan.

Tarvittaessa ja erityisesti silloin, kun aihe ei kuulu minkään tiedelautakunnan asiantuntemuksen alaan, tiedekomitea perustaa työryhmiä. Se tukeutuu näissä tapauksissa työryhmien asiantuntemukseen tieteellisten lausuntojen laatimisessa.

3. Tiedekomitea muodostuu tiedelautakuntien puheenjohtajista sekä kuudesta riippumattomasta tieteellisestä asiantuntijasta, jotka eivät kuulu mihinkään tiedelautakuntaan.

4. Tiedelautakunnat muodostuvat riippumattomista tieteellisistä asiantuntijoista. Kun elintarviketurvallisuusviranomaisen perustetaan, perustetaan seuraavat tiedelautakunnat:

- a) elintarvikkeiden lisäaineita, aromiaineita, valmistuksen apuaineita sekä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja käsittelevä lautakunta;
- b) eläinten rehuissa käytettäviä lisäaineita, tuotteita tai aineita käsittelevä lautakunta;
- c) kasvien terveyttä, kasvinsuojeluaineita ja niiden jäämiä käsittelevä lautakunta;
- d) geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevä lautakunta;
- e) erityisruokavaliomisteita, ravitsemusta ja allergioita käsittelevä lautakunta;
- f) biologisia vaaroja käsittelevä lautakunta;
- g) elintarvikeketjun vierasaineita käsittelevä lautakunta;
- h) eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä lautakunta.

Komissio voi mukauttaa elintarviketurvallisuusviranomaisen pyynnöstä tiedelautakuntien määrää ja nimiä teknisen ja tieteellisen kehityksen mukaisesti 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Johtokunta nimittää kolmen vuoden pituiseksi, jatkettavissa olevaksi toimikaudeksi tiedelautakuntien jäsenet sekä ne tiedekomitean jäsenet, jotka eivät ole tiedelautakuntien jäseniä, toiminnanjohtajan sen jälkeen tekemästä ehdotuksesta, kun kiinnostuksenilmaisupyynnön on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, asiaa koskevissa johtavissa tieteellisissä julkaisuissa ja elintarviketurvallisuusviranomaisen www-sivuilla.

6. Tiedekomitea ja tiedelautakunnat valitsevat kukin keskuudestaan puheenjohtajan ja kaksi varapuheenjohtajaa.

7. Tiedekomitea ja tiedelautakunnat tekevät ratkaisunsa jäsentensä enemmistöllä. Vähemmistön kannat merkitään pöytäkirjaan.

8. Komission yksiköiden edustajilla on oikeus olla läsnä tiedekomitean, tiedelautakuntien ja niiden työryhmien kokouksissa. Pyydettyä he voivat auttaa asioiden selvittämisessä tai tietojen antamisessa, mutta he eivät saa pyrkiä vaikuttamaan keskusteluihin.

9. Tiedekomitean ja tiedelautakuntien toimintaa ja yhteistyötä koskevat menettelyt on vahvistettava elintarviketurvallisuusviranomaisen sisäisissä säännöissä.

Nämä menettelyt koskevat erityisesti

- a) sitä, kuinka monta peräkkäistä toimikautta jäsen voi olla tiedekomiteassa tai tiedelautakunnassa;
- b) kunkin tiedelautakunnan jäsenten lukumäärää;
- c) menettelyä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenille koituneiden kustannusten korvaamiseksi;
- d) tapaa, jolla tehtävät ja tieteellisiä lausuntoja koskevat pyynnöt jaetaan tiedekomitealle ja tiedelautakunnille;
- e) tiedekomitean ja tiedelautakuntien sisäisten työryhmien perustamista ja organisaatiota sekä mahdollisuutta ottaa ulkopuolisia asiantuntijoita näihin työryhmiin;
- f) mahdollisuutta kutsua tarkkailijoita tiedekomitean ja lautakuntien kokouksiin;
- g) mahdollisuutta järjestää julkisia kuulemisia.

3 JAKSO

TOIMINTA

29 artikla

Tieteelliset lausunnot

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen antaa tieteellisen lausunnon

- a) komission pyynnöstä kaikista sen toiminta-ajatuksen sisältyvistä aiheista ja kaikissa niissä tapauksissa, joissa yhteisön lainsäädännössä säädetään, että elintarviketurvallisuusviranomaista on kuultava;
- b) omasta aloitteestaan sen toiminta-ajatuksen sisältyvistä aiheista.

Euroopan parlamentti tai jäsenvaltio voi pyytää elintarviketurvallisuusviranomaista antamaan tieteellisen lausunnon aiheista, jotka sisältyvät sen toiminta-ajatuksen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin pyyntöihin on liitettävä taustatiedot, joissa selitetään käsiteltävä tieteellinen aihe ja yhteisön etu.

3. Jos yhteisön lainsäädännössä ei mainita tieteellisen lausunnon antamista koskevaa määräaika, elintarviketurvallisuusviranomaisen on annettava tieteelliset lausunnot lausuntopyynnössä esitetyssä määräajassa paitsi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa.

4. Jos samoista aiheista esitetään eri pyyntöjä tai jos pyyntö ei ole 2 kohdan mukainen tai se on epäselvä, elintarviketurvallisuusviranomaisen voi joko hylätä pyynnön tai ehdottaa muutoksia siihen kuultuaan pyynnön esittänyttä elintä tai jäsenvaltio(i)ta. Pynnön esittäneelle elimelle tai jäsenvaltio(i)lle on annettava pyynnön hylkäämisen perustelut.

5. Jos viranomaisen on jo antanut tieteellisen lausunnon pyynnössä esitetystä erityisaiheesta, elintarviketurvallisuusviranomaisen voi hylätä pyynnön, jos se katsoo, että sellaista uutta tieteellistä tietoa ei ole, joka antaisi aihetta uuteen tutkimukseen. Pynnön esittäneelle elimelle tai jäsenvaltio(i)lle on annettava pyynnön hylkäämisen perustelut.

6. Komissio vahvistaa elintarviketurvallisuusviranomaista kuultuaan säännöt 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näissä säännöissä on täsmennettävä erityisesti

- a) elintarviketurvallisuusviranomaisen sille esitettyihin pyyntöihin soveltava menettely;
- b) suuntaviivat tieteellisen arvioinnin antamisesta sellaisista aineista, tuotteista tai prosesseista, joilla yhteisön lainsäädännön nojalla on oltava ennakkolupa tai jotka on sisällytettävä sallittujen aineiden, tuotteiden tai prosessien luetteloon, erityisesti tapauksissa, joissa yhteisön lainsäädännössä säädetään, että hakijan on esitettävä tätä koskeva hakemus, tai annetaan siihen valtuutus.

7. Elintarviketurvallisuusviranomaisen sisäisiin sääntöihin on sisällytettävä vaatimukset tieteellisen lausunnon muodosta, perusteluista ja julkaisemisesta.

30 artikla

Eriävät tieteelliset lausunnot

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on pidettävä huolta siitä, että jo varhaisessa vaiheessa havaitaan sellaiset seikat, jotka voivat aiheuttaa eroavuuksia sen antamien tieteellisten lausuntojen ja muiden vastaavista tehtävistä huolehtivien elinten antamien tieteellisten lausuntojen välillä.

2. Jos elintarviketurvallisuusviranomaisen havaitsee seikan, joka voi aiheuttaa eroavuuksia, sen on otettava yhteyttä kyseiseen elimeen varmistaakseen, että kaikki merkitykselliset tieteelliset tiedot ovat molempien käytössä, ja saadakseen selville mahdolliset erimielisyyttä aiheuttavat tieteelliset kysymykset.

3. Jos on havaittu huomattava tieteellisiä kysymyksiä koskeva eroavuus ja jos kyseinen elin on yhteisön elin tai jokin komission tiedekomiteoista, elintarviketurvallisuusviranomaisen ja kyseisen elimen on yhdessä joko ratkaistava eroavuus tai esitettävä komissiolle yhteinen asiakirja, jossa selvitetään erimielisyyttä aiheuttavat tieteelliset kysymykset ja osoitetaan tiedoissa olevat asiaa koskevat epävarmuudet. Kyseinen asiakirja on julkaistava.

4. Jos on havaittu huomattava tieteellisiä kysymyksiä koskeva eroavuus ja jos kyseinen elin on jäsenvaltion elin, elintarviketurvallisuusviranomaisen ja kansallisen elimen on yhdessä joko ratkaistava eroavuus tai laadittava yhteinen asiakirja, jossa selvitetään erimielisyyttä aiheuttavat tieteelliset kysymykset ja osoitetaan tiedoissa olevat asiaa koskevat epävarmuudet. Kyseinen asiakirja on julkaistava.

31 artikla

Tieteellinen ja tekninen tuki

1. Komissio voi pyytää elintarviketurvallisuusviranomaista tarjoamaan tieteellistä tai teknistä tukea kaikilla sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla. Tieteellinen ja tekninen tuki sisältää sellaisen tieteellisen tai teknisen työn, jossa sovelletaan vakiintuneita tieteellisiä tai teknisiä periaatteita ja joka ei edellytä tieteellistä arviointia tiedekomitealta tai tiedelautakunnilta. Tällaisia voivat olla komission avustaminen teknisten perusteiden vahvistamisessa tai arvioinnissa sekä niin ikään komission avustaminen teknisten ohjeiden laatimisessa.

2. Kun komissio pyytää elintarviketurvallisuusviranomaiselta tieteellistä tai teknistä tukea, se ilmoittaa elintarviketurvallisuusviranomaisen suostumuksella määräajan, jonka kuluessa tehtävä on suoritettava.

32 artikla

Tieteelliset tutkimukset

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on teetettävä toiminta-ajatuksensa toteutumiseksi tarvittavat tieteelliset tutkimukset parhaita riippumattomia tieteellisiä voimavaroja käyttäen. Tällaiset tutkimukset on teetettävä avoimella ja julkisella tavalla. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on pyrittävä välttämään päällekkäisyyttä jäsenvaltioiden tai yhteisön tutkimusohjelmien kanssa, ja sen on edistettävä yhteistyötä asianmukaisella yhteensovittamisella.

2. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on ilmoitettava Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille tieteellisten tutkimustensa tulokset.

33 artikla

Tiedonkeruu

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on etsittävä, kerättävä, järjestettävä ja analysoitava sen toiminta-ajatuksen sisältyviä aloja koskevat tieteelliset ja tekniset tiedot ja tehtävä niistä

yhteenveto. Tähän sisältyy erityisesti seuraavia aiheita koskevien tietojen keruu:

- a) elintarvikkeiden kulutus ja yksilöiden altistuminen elintarvikkeiden kulutukseen liittyville riskeille;
- b) biologisen riskin esiintyvyys ja levinneisyys;
- c) elintarvikkeissa ja rehuissa esiintyvät vierasaineet;
- d) jäämät.

2. Edellä 1 artiklaa sovellettaessa elintarviketurvallisuusviranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä kaikkien tiedonkeruun alalla toimivien elinten kanssa, myös ehdokasmaiden, kolmansien maiden tai kansainvälisten elinten kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta tässä artiklassa tarkoitetuilta aloilta kerätyt tiedot voidaan toimittaa elintarviketurvallisuusviranomaiselle.

4. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on toimitettava jäsenvaltioille ja komissiolle aiheelliset suositukset, joilla voidaan parantaa sen vastaanottamien ja analysoimien tietojen teknistä vertailtavuutta tietojen yhdistämisen helpottamiseksi yhteisön tasolla.

5. Komissio julkaisee vuoden kuluessa tämän asetuksen antamisesta luettelon yhteisön tasolla käytössä olevista tiedonkeruujärjestelmistä elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla.

Tässä kertomuksessa, jonka liitteenä on tarvittaessa oltava aiheelliset ehdotukset, on mainittava erityisesti

- a) kunkin järjestelmän osalta, mikä elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtävä siinä olisi, ja mahdolliset muutokset tai parannukset, jotka olisivat tarpeen, jotta elintarviketurvallisuusviranomaisen voisi suorittaa tehtävänsä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa;
- b) puutteet, jotka olisi korjattava, jotta elintarviketurvallisuusviranomaisen voi yhteisön tasolla kerätä sen toiminta-ajatuksen sisältyviä aloja koskevat merkitykselliset tieteelliset ja tekniset tiedot ja tehdä niistä yhteenvedon.

6. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on toimitettava tiedonkeruun alalla tekemänsä työn tulokset Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

34 artikla

Kehittymässä olevien riskien havaitseminen

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on luotava seuranta-menettelyt, joiden avulla tietoja voidaan etsiä, koota, järjestää ja analysoida siten, että kehittymässä olevat riskit sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla havaitaan.

2. Jos elintarviketurvallisuusviranomaisella on hallussaan tietoja, joiden perusteella se epäilee kehittymässä olevaa vakavaa riskiä, sen on pyydettävä lisätietoja jäsenvaltioilta, muilta yhteisön elimiltä ja komissiolta. Jäsenvaltioiden, kyseisten yhteisön elinten ja komission on vastattava kiireellisesti ja toimitettava kaikki hallussaan olevat merkitykselliset tiedot.

3. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on kehittävässä olevien riskien havaitsemiseksi hyödynnettävä kaikkia tietoja, jotka se vastaanottaa toiminta-ajatustaan toteuttaessaan.

4. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on toimitettava arvio ja kerätyt tiedot kehittävässä olevista riskeistä Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

35 artikla

Nopea hälytysjärjestelmä

Jotta elintarviketurvallisuusviranomaisen voi parhaalla mahdollisella tavalla toteuttaa toiminta-ajatustaan elintarvikkeiden terveydellisten ja ravitsemuksellisten riskien havaitsemisessa, myös se toimii nopean hälytysjärjestelmän kautta lähetettyjen viestien vastaanottajana. Se analysoi viestien sisällön antaakseen komissiolle ja jäsenvaltioille kaikki tarvittavat tiedot riskianalyysiä varten.

36 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatuksen piiriin kuuluvilla aloilla toimivien elinten verkosto

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on tuettava elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatuksen piiriin kuuluvilla aloilla toimivien elinten verkostoitumista Euroopan tasolla. Verkostoitumisen tavoitteena on helpottaa tieteellisen yhteistyön puitteita yhteensovittamalla toimia, vaihtamalla tietoja, kehittämällä ja toteuttamalla yhteishankkeita sekä vaihtamalla asiantuntemusta ja parhaita toimintatapoja elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla.

2. Johtokunnan on laadittava toiminnanjohtajan tekemän ehdotuksen perusteella julkistettava luettelo jäsenvaltioiden nimeämistä toimivaltaisista elimistä, jotka voivat avustaa elintarviketurvallisuusviranomaista sen tehtävässä joko yksittäin tai verkostona. Elintarviketurvallisuusviranomaisen voi uskoa näille elimille tiettyjä tehtäviä, kuten tieteellisiin lausuntoihin liittyvät valmistelutyöt, tieteellinen ja tekninen tuki, tiedonkeruu ja kehittävässä olevien riskien tunnistaminen. Osa näistä tehtävistä voidaan myöntää rahoitustukea.

3. Komissio vahvistaa elintarviketurvallisuusviranomaista kuultuaan 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat säännöt 58 artiklan 2 kohdassa menettelyn mukaisesti. Näissä säännöissä on mainittava erityisesti perusteet jonkin laitoksen sisällyttämiseksi jäsenvaltioiden nimeämien toimivaltaisten organisaatioiden luetteloon, järjestelyt yhdenmukaistettujen laatuvaatimusten asettamiseksi ja rahoitussäännöt, jotka koskevat taloudellisen tuen antamista.

4. Komissio julkaisee vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta luettelon elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältyviä aloja koskevista yhteisön järjestelmistä, joissa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tiettyjä toimia tieteellisen arvioinnin alalla, kuten käsiteltävä hyväksyntää koskevia hakemuksia. Tässä kertomuksessa, jonka liitteenä on tarvittaessa oltava aiheelliset ehdotukset, on mainittava erityisesti kunkin järjestelmän osalta mahdolliset muutokset tai parannukset, joita voitaisiin edellyttää, jotta elin-

tarviketurvallisuusviranomaisen voi suorittaa tehtävänsä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

4 JAKSO

RIIPPUMATTOMUUS, AVOIMUUS, LUOTTAMUKSELLISUUS JA TIEDOTTAMINEN

37 artikla

Riippumattomuus

1. Johtokunnan ja neuvoa-antavan ryhmän jäsenet sekä toiminnanjohtaja sitoutuvat toimimaan riippumattomasti yleisen edun hyväksi.

Tämän vuoksi he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Nämä ilmoitukset tehdään vuosittain kirjallisesti.

2. Tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet sitoutuvat toimimaan kaikista ulkopuolisista vaikutteista riippumattomasti.

Tämän vuoksi he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Nämä ilmoitukset tehdään vuosittain kirjallisesti.

3. Johtokunnan jäsenet, toiminnanjohtaja, neuvoa-antavan ryhmän, tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet sekä niiden työryhmiin osallistuvat ulkopuoliset asiantuntijat ilmoittavat jokaisessa kokouksessa mahdollisista etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan esityslistalla olevien kohtien osalta.

38 artikla

Avoimuus

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on varmistettava, että sen toiminta on avointa. Sen on erityisesti julkaistava viipymättä

- a) tiedekomitean ja tiedelautakuntien esityslistat ja pöytäkirjat;
- b) tiedekomitean ja tiedelautakuntien lausunnot välittömästi niiden antamisen jälkeen siten, että vähemmistön kanta on aina ilmoitettu;
- c) tiedot, joihin sen lausunnot perustuvat, ottaen kuitenkin huomioon 39 ja 41 artiklan säännökset;
- d) johtokunnan, toiminnanjohtajan, neuvoa-antavan ryhmän sekä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenten vuosittaiset etunäkökohtia koskevat ilmoitukset sekä kokousten esityslistalla oleviin kohtiin liittyviä etunäkökohtia koskevat ilmoitukset;

- e) tieteellisten tutkimustensa tulokset;
- f) vuosikertomuksensa;
- g) Euroopan parlamentin, komission tai jäsenvaltion tieteellistä lausuntoa koskevat pyynnöt, jotka on eväty tai joita on muutettu sekä epäämisen tai muutoksen perustelut.

2. Johtokunta pitää kokouksensa julkisina, ellei se toiminnanjohtajan ehdotuksesta päättää toisin tiettyjen esityslistalla olevien hallinnollisten kohtien osalta, ja voi sallia kuluttajien edustajien tai muiden asianomaisten tahojen seurata joidenkin elintarviketurvallisuusviranomaisen toimien käsittelyä.

3. Elintarviketurvallisuusviranomaisen vahvistaa sisäisissä säännöissään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen avoimuussäntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

39 artikla

Luottamuksellisuus

1. Poiketen siitä, mitä 38 artiklassa säädetään, elintarviketurvallisuusviranomaisen ei saa ilmaista kolmansille osapuolille saamaansa luottamuksellista tietoa, joka on perustellusta syystä pyydetty käsittelemään luottamuksellisenä. Tämä ei koske tietoja, jotka on julkistettava kansanterveyden suojelemiseksi olosuhteiden niin vaatiessa.

2. Johtokunnan jäsenet, toiminnanjohtaja, tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet sekä niiden työryhmiin osallistuvat ulkopuoliset asiantuntijat, neuvoa-antavan ryhmän jäsenet ja elintarviketurvallisuusviranomaisen virkamiehet ja muu henkilöstö ovat myös tehtäviensä päätyttyä perustamissopimuksen 287 artiklan salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten alaisia.

3. Tieteellisiä lausuntoja koskevia elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelmiä, jotka koskevat ennakoitavissa olevia terveysvaikutuksia, ei missään tapauksessa saada pitää luottamuksellisina.

4. Elintarviketurvallisuusviranomaisen vahvistaa sisäisissä säännöissään näiden salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut käytännön järjestelyt.

40 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen tiedottaminen

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen tiedottaa oma-aloitteisesti toimivaltaansa kuuluvilla aloilla, mikä ei rajoita komission toimivaltaa sen tiedottaessa riskinhallintaa koskevista päätöksistään.

2. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on varmistettava, että yleisö ja kaikki asianomaiset tahot saavat nopeasti puolueettonta, luotettavaa ja helposti saatavissa olevaa tietoa erityisesti viranomaisen työn tuloksista. Näiden päämäärien saavuttamiseksi elintarviketurvallisuusviranomaisen valmistelee ja jakaa nimenomaan yleisölle tarkoitettua tiedotusmateriaalia.

3. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on toimittava tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden kanssa edistääkseen riskiestintämenettelyjen edellyttämää yhtenäisyyttä.

Elintarviketurvallisuusviranomaisen julkistaa 38 artiklan mukaisesti kaikki antamansa lausunnot.

4. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on varmistettava, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten ja muiden asianomaisten tahojen kanssa tehdään asianmukaista yhteistyötä yleisölle suunnatuissa tiedotuskampanjoissa.

41 artikla

Asiakirjajulkisuus

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen on varmistettava, että sen hallussa oleviin asiakirjoihin on mahdollista tutustua laajalti.

2. Johtokunta antaa toiminnanjohtajan ehdotuksesta 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sovellettavat säännökset ottaen huomioon yleiset periaatteet ja edellytykset, jotka koskevat oikeutta tutustua yhteisön toimielinten asiakirjoihin.

42 artikla

Kuluttajat, tuottajat ja muut asianomaiset tahot

Elintarviketurvallisuusviranomaisen on luotava toimivat yhteydet kuluttajien edustajiin, tuottajien edustajiin, jalostajiin ja muihin asianomaisiin tahoihin.

5 JAKSO

SÄÄNNÖKSET VARAINHOIDOSTA

43 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen talousarvion hyväksyminen

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen tulot muodostuvat yhteisön rahoitusosuudesta ja kaikkien niiden valtioiden rahoitusosuudesta, joiden kanssa yhteisö on tehnyt 49 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia, sekä viranomaisen julkaisuista, konferensseista, koulutuksesta ja muista vastaavista toiminnoista perimistä maksuista.

2. Elintarviketurvallisuusviranomaisen menoihin kuuluvat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot sekä kolmansien osapuolten kanssa tehdyistä sopimuksista tai 36 artiklassa tarkoitettua rahoitustuesta aiheutuvat menot.

3. Toiminnanjohtaja laatii riittävän ajoissa ennen 5 kohdassa säädettyä määräpäivää ennakkoarvion elintarviketurvallisuusviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista ja toimittaa sen sekä siihen liitetyn alustavan henkilöstön määrää kuvaavan taulukon johtokunnalle.

4. Talousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

5. Johtokunta vahvistaa vuosittain maaliskuun 31 päivään mennessä ennakkoarviot, alustava henkilöstön määrää kuvaava taulukko sekä alustava työohjelma mukaan luettuina, ja toimittaa ne komissiolle ja valtioille, joiden kanssa yhteisö on tehnyt 49 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia. Näiden ennakkoarvioiden perusteella komissio kokoaa vastaavat arviot Euroopan unionin alustavaan esitykseen yleiseksi talousarvioksi, jonka se toimittaa neuvostolle perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

6. Sen jälkeen, kun budjettivallan käyttäjä on hyväksynyt Euroopan unionin yleisen talousarvion, johtokunta vahvistaa elintarviketurvallisuusviranomaisen lopullisen talousarvion ja työohjelman ja mukauttaa niitä tarvittaessa yhteisön rahoitusosuuden mukaan. Johtokunta toimittaa ne viipymättä komissiolle ja budjettivallan käyttäjälle.

44 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen talousarvion toteuttaminen

1. Toiminnanjohtaja huolehtii elintarviketurvallisuusviranomaisen talousarvion toteuttamisesta.

2. Komission varainhoidon valvoja valvoo elintarviketurvallisuusviranomaisen kaikkia maksusitoumuksia ja kaikkien maksujen suorittamista sekä kaikkien tulojen toteamista ja perimistä.

3. Toiminnanjohtaja antaa vuosittain maaliskuun 31 päivään mennessä komissiolle, johtokunnalle ja tilintarkastustuomioistuimelle elintarviketurvallisuusviranomaisen yksityiskohtaisen tilinpäätöksen edelliseltä varainhoitovuodelta.

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa tilit perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti. Se julkaisee vuosittain kertomuksen elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminnasta.

4. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston suosituksesta elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminnanjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.

45 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen saamat maksut

Komissio julkaisee kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja elintarviketurvallisuusviranomaisista, jäsenvaltioita ja asianomaisia osapuolia ensin kuultuaan kertomuksen siitä, onko mahdollista ja suositeltavaa antaa perustamissopimuksen mukaisesti ja yhteispäätösmenettelyllä käsiteltävä lainsäädäntöehdotus muista elintarviketurvallisuusviranomaisen palveluista.

6 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

46 artikla

Oikeushenkilöllisyys ja erioikeudet

1. Elintarviketurvallisuusviranomainen on oikeushenkilö. Sillä on kaikissa jäsenvaltioissa laajin niiden kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus.

Erityisesti se voi hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.

2. Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa sovelletaan elintarviketurvallisuusviranomaiseen.

47 artikla

Korvausvastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva elintarviketurvallisuusviranomaisen vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia elintarviketurvallisuusviranomaisen tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen nojalla.

2. Muuta kuin sopimukseen perustuvaa vastuuta koskevista asioista elintarviketurvallisuusviranomaisen on korvattava elintarviketurvallisuusviranomaisen tai sen henkilöstön tehtäviään suorittaessaan aiheuttamat vahingot jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on tuomiovalta tällaisten vahinkojen korvaamista koskevista riita-asioista.

3. Toimihenkilöiden henkilökohtaista vastuuta elintarviketurvallisuusviranomaisista kohtaan säännellään viranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asioissa koskevista määräyksissä.

48 artikla

Henkilöstö

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavia sääntöjä ja määräyksiä.

2. Elintarviketurvallisuusviranomainen käyttää nimittävälle viranomaiselle myönnettyjä valtuuksia henkilöstönsä osalta.

49 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

Elintarviketurvallisuusviranomaisen toimintaan voivat osallistua maat, jotka ovat tehneet Euroopan yhteisön kanssa sopimuksia, jotka velvoittavat ne saattamaan yhteisön oikeuden osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön tämän asetuksen soveltamisalalla.

Näiden sopimusten asianomaisten määräysten nojalla tehdään järjestelyjä, joilla täsmennetään näiden maiden osallistumista elintarviketurvallisuusviranomaisen toimintaan ja sen laajuutta ja tapaa. Näihin järjestelyihin kuuluvat myös määräykset, jotka koskevat osallistumista elintarviketurvallisuusviranomaisen johtamiin verkostoihin, sellaisten asiantuntijaorganisaatioiden sisällyttämistä luetteloon, joille elintarviketurvallisuusviranomainen voi antaa tiettyjä tehtäviä, sekä rahoitusosuuksia ja henkilöstöä.

IV LUKU

NOPEA HÄLYTYSJÄRJESTELMÄ, KRIISINHALLINTA JA HÄTÄTILANTEET

1 JAKSO

NOPEA HÄLYTYSJÄRJESTELMÄ

50 artikla

Nopea hälytysjärjestelmä

1. Perustetaan verkostona nopea hälytysjärjestelmä elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä riskeistä ilmoittamiseksi. Siihen osallistuvat jäsenvaltiot, komissio ja elintarviketurvallisuusviranomainen. Jäsenvaltiot, komissio ja elintarviketurvallisuusviranomainen nimeävät kukin yhteyspisteen, joka on verkoston jäsen. Komissio vastaa verkoston hallinnoinnista.

2. Kun verkoston jäsenellä on tietoa elintarvikkeista tai rehusta ihmisten terveydelle aiheutuvasta vakavasta välittömistä tai välillisestä riskistä, nämä tiedot on ilmoitettava välittömästi komissiolle nopealla hälytysjärjestelmällä. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi verkoston jäsenille.

Elintarviketurvallisuusviranomainen voi täydentää ilmoitusta tieteellisillä tai teknisillä tiedoilla, jotka auttavat jäsenvaltioita toteuttamaan nopeita ja asianmukaisia riskinhallinnan toimia.

3. Rajoittamatta yhteisön muun lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava nopealla hälytysjärjestelmällä komissiolle seuraavista seikoista:

a) jäsenvaltion käyttöön ottamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus rajoittaa elintarvikkeiden tai rehun saattamista markkinoille tai pakottaa poistamaan ne myynnistä ihmisten terveyden suojelemiseksi tilanteissa, joissa edellytetään nopeita toimia;

b) alan ammatinharjoittajille suunnatut suositukset tai heidän kanssaan tehdyt sopimukset, joilla pyritään vapaaehtoisesti tai velvoitteen nojalla estämään tai rajoittamaan elintarvikkeiden tai rehun markkinoille saattamista tai mahdollista käyttöä taikka määräämään erityisistä asioista koskevista edellytyksistä ihmisten terveyteen kohdistuvan, nopeaa toimintaa edellyttävän vakavan riskin vuoksi;

c) toimivaltaisen viranomaisen Euroopan unionissa sijaitsevilla raja-asemalla ihmisten terveydelle aiheutuvaan välilliseen tai välittömään riskiin liittyen hylkäämät elintarvike- tai rehuerät, -kontit tai -lastit.

Ilmoitukseen on liitettävä yksityiskohtainen selvitys syistä, jotka saivat ilmoituksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttamaan kyseiset toimet. Lisätiedot on annettava riittävän ajoissa, erityisesti silloin, jos ilmoituksen perustana olevia toimenpiteitä muutetaan tai ne peruutetaan.

Komission on toimitettava välittömästi verkoston jäsenille sekä ilmoitus että sitä täydentävät tiedot ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti.

Kun toimivaltainen viranomainen hylkää erän, kontin tai lastin Euroopan unionissa sijaitsevilla raja-asemalla, komissio ilmoittaa asiasta välittömästi kaikille Euroopan unionissa sijaitseville raja-asemille sekä sille kolmannelle maalle, joka on alkuperämaa.

4. Kun elintarvikkeita tai rehua, joista on tehty nopean hälytysjärjestelmän mukainen ilmoitus, on lähetetty kolmanteen maahan, komissio toimittaa kyseiselle maalle asianmukaiset tiedot.

5. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle ilmoitusten vastaanottamisen jälkeen toteutetuista toimista tai toimenpiteistä ja nopealla hälytysjärjestelmällä toimitetuista lisätiedoista. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi verkoston jäsenille.

6. Nopeaan hälytysjärjestelmään voidaan ottaa mukaan ehdokasmaat, kolmannet maat tai kansainväliset järjestöt yhteisön ja kyseisten maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen sopimusten nojalla näissä sopimuksissa määriteltyjen menettelyjen mukaisesti. Niiden on perustuttava vastaavuuteen, ja niihin on sisällyttävä yhteisössä sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia toimenpiteitä vastaavat toimenpiteet.

51 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa keskusteltuaan 50 artiklan soveltamista koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näissä toimenpiteissä on erityisesti täsmennettävä ilmoitusten ja lisätietojen toimittamiseen sovellettavat erityisedellytykset ja -menettelyt.

52 artikla

Nopeaa hälytysjärjestelmää koskevat luottamuksellisuussäännöt

1. Verkostoon kuuluvien jäsenten saatavilla olevien tietojen, jotka koskevat elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvaa riskiä, on pääsääntöisesti oltava yleisön saatavissa 10 artiklassa säädetyn tiedottamisperiaatteen mukaisesti. Yleisön saatavissa on pääsääntöisesti oltava tiedot, jotka koskevat tuotteen tunnistamista, riskin luonnetta ja toteutettuja toimenpiteitä.

Verkoston jäsenten on kuitenkin toteutettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että niiden virkamiehet ja toimihenkilöt eivät ilmaise tämän jakson täytäntöönpanemiseksi haltuunsa saamiaan, asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, paitsi jos on kyse tiedoista, jotka olosuhteiden sitä vaatiessa on julkistettava ihmisten terveyden suojelemiseksi.

2. Salassapitovelvollisuus ei estä levittämästä toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joiden avulla varmistetaan tehokas markkinoiden valvonta ja täytäntöönpanotoimet elintarvike- ja rehualalla. Viranomaisten, jotka saavat salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, on varmistettava tietojen suoja 1 kohdan mukaisesti.

2 JAKSO

HÄTÄTILANTEET

53 artikla

Yhteisöstä peräisin olevia tai kolmannesta maasta tuotuja elintarvikkeita ja rehuja koskevat kiireelliset toimenpiteet

1. Kun on ilmeistä, että yhteisöstä peräisin olevasta tai kolmannesta maasta tuodusta elintarvikkeesta tai rehusta aiheutuu todennäköisesti vakava riski ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle tai ympäristölle eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden toteuttamilla toimenpiteillä, komission on 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen toteutettava välittömästi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä tilanteen vakavuuden mukaan yksi tai useampi seuraavista tilapäisistä toimenpiteistä:

- a) Kun kyse on yhteisöstä peräisin olevasta elintarvikkeesta tai rehusta:
 - i) kyseisen elintarvikkeen markkinoille saattamisen tai käyttämisen keskeyttäminen;
 - ii) kyseisen rehun markkinoille saattamisen tai käytön keskeyttäminen;
 - iii) erityisten edellytysten vahvistaminen kyseiselle elintarvikkeelle tai rehulle;
 - iv) jokin muu aiheellinen tilapäinen toimenpide.
- b) Kun kyse on kolmannesta maasta tuodusta elintarvikkeesta tai rehusta:
 - i) tämän elintarvikkeen tai rehun maahantuonnin keskeyttäminen kyseisestä kolmannesta maasta tai sen osasta ja tarvittaessa kolmannesta maasta, jonka kautta kuljetus tapahtuu;
 - ii) erityisten edellytysten vahvistaminen tälle kyseisestä kolmannesta maasta tai sen osasta peräisin olevalle elintarvikkeelle tai rehulle;
 - iii) jokin muu aiheellinen tilapäinen toimenpide.

2. Hätätilanteissa komissio voi kuitenkin tilapäisesti toteuttaa 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota tai kyseisiä jäsenvaltioita ja ilmoitettuaan asiasta muille jäsenvaltioille.

Toteutetut toimenpiteet vahvistetaan, niitä muutetaan, ne kumotaan tai niitä jatketaan mahdollisimman pian ja enintään kymmenen työpäivän kuluessa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komission päätöksen perustelut julkistetaan viipymättä.

54 artikla

Muut kiireelliset toimenpiteet

1. Kun jäsenvaltio ilmoittaa virallisesti komissiolle tarpeesta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä eikä komissio ole toiminut 53 artiklan säännösten mukaisesti, jäsenvaltio voi toteuttaa tilapäisiä suoja-toimenpiteitä. Tässä tapauksessa sen on välittömästi ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Komissio saattaa asian kymmenen työpäivän kuluessa 58 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun komitean käsiteltäväksi 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jotta komitea voi jatkaa tai muuttaa kansallisia väliaikaisia suoja-toimenpiteitä tai kumota ne.

3. Jäsenvaltio voi jatkaa kansallisten väliaikaisten suojelutoimenpiteiden soveltamista siihen saakka, kunnes yhteisön toimenpiteet on hyväksytty.

3 JAKSO

KRIISINHALLINTA

55 artikla

Kriisinhallinnan yleissuunnitelma

1. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä elintarviketurvallisuusviranomaisen ja jäsenvaltioiden kanssa kriisinhallinnan yleissuunnitelman elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden alalla, jäljempänä 'yleissuunnitelma'.

2. Yleissuunnitelmassa eritellään ne tilanteet, joihin liittyy elintarvikkeista ja rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvia välitömiä tai välillisiä riskejä, joita ei todennäköisesti voida riittävässä määrin estää, ehkäistä tai vähentää hyväksyttävälle tasolle nykyisin voimassa olevilla säännöksillä taikka hallita riittävällä tavalla ainoastaan 53 ja 54 artiklaa soveltamalla.

Yleissuunnitelmassa eritellään myös kriisinhallinnassa tarvittavat käytännön menettelyt, mukaan lukien avoimuusperiaate ja tiedotusstrategia.

56 artikla

Kriisiyksikkö

1. Jos komissio havaitsee tilanteen, johon liittyy elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuva vakava välitön tai välillinen riski, jota ei voida ehkäistä, poistaa tai vähentää nykyisin voimassa olevin säännöksin eikä hallita riittävällä tavalla pelkästään 53 ja 54 artiklaa soveltamalla, se ilmoittaa asiasta välittömästi jäsenvaltioille ja elintarviketurvallisuusviranomaiselle, mikä ei rajoita komission asemaa yhteisön oikeuden täytäntöönpanon takaajana.

2. Komissio perustaa välittömästi kriisiyksikön, johon elintarviketurvallisuusviranomaisen osallistuu, ja antaa tarvittaessa tieteellistä ja teknistä tukea.

57 artikla

Kriisiyksikön tehtävät

1. Kriisiyksikkö vastaa kaikkien asiaan liittyvien tietojen keräämisestä ja arvioimisesta sekä sellaisten vaihtoehtojen esittämistä, joilla ihmisten terveydelle aiheutuva riski voidaan ehkäistä, estää tai vähentää hyväksyttävälle tasolle mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.

2. Kriisiyksikkö voi pyytää apua viranomaiselta tai yksityishenkilöltä, jonka asiantuntemusta katsotaan tarvittavan kriisin tehokkaassa hallinnassa.

3. Kriisiyksikkö tiedottaa yleisölle asiaan liittyvistä riskeistä ja toteutetuista toimenpiteistä.

V LUKU

MENETTELYT JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Komitea- ja sovittelumenettelyt

58 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Komitea jaetaan osastoihin kaikkien asiaankuuluvien asioiden käsittelemiseksi.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 7 ja 8 artikla.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

59 artikla

Komitean tehtävät

Komitea toteuttaa sille tällä asetuksella ja muilla asianmukaisilla yhteisön säädöksillä osoitetut tehtävät kyseisissä säädöksissä esitetyissä tapauksissa ja olosuhteissa. Komitea voi lisäksi tarkastella kyseisten säädösten soveltamisalaan kuuluvia seikkoja joko puheenjohtajan aloitteesta tai komitean jäsenen kirjallisesta pyynnöstä.

60 artikla

Sovittelumenettely

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että toisen jäsenvaltion elintarviketurvallisuuden alalla toteuttama toimenpide ei joko ole tämän asetuksen mukainen tai voi todennäköisesti vaikuttaa sisämark-

kinoiden toimintaan, jäsenvaltion on annettava asia, yhteisön muiden säännösten mahdollisesta soveltamisesta riippumatta, komission käsiteltäväksi, joka ilmoittaa siitä välittömästi kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle.

2. Kyseiset kaksi jäsenvaltiota ja komissio pyrkivät kaikin tavoin ratkaisemaan ongelman. Jos sopimukseen ei päästä, komissio voi pyytää elintarviketurvallisuusviranomaista antamaan lausuntonsa kaikista asiaan liittyvistä erimielisyyttä aiheuttavista tieteellisistä kysymyksistä. Pynnön ehdoista ja elintarviketurvallisuusviranomaiselle lausunnon antamiseksi myönnettävästä määräajasta sovitaan komission ja elintarviketurvallisuusviranomaisen keskinäisellä sopimuksella sen jälkeen, kun kyseisiä jäsenvaltioita on kuultu.

2 JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

61 artikla

Tarkastelulauseke

1. Elintarviketurvallisuusviranomaisen teettää tammikuun 1 päivään 2005 mennessä sekä sen jälkeen joka kuudes vuosi yhteistyössä komission kanssa elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminnan tuloksia koskevan riippumattoman ulkoisen arvioinnin johtokunnan yhdessä komission kanssa antaman toimeksiannon perusteella. Arvioinnissa tarkastellaan elintarviketurvallisuusviranomaisen työskentelytapoja ja sen toiminnan vaikutusta. Arvioinnissa otetaan huomioon eri sidosryhmien näkemykset sekä yhteisön että kansallisella tasolla.

Elintarviketurvallisuusviranomaisen johtokunta tarkastelee arvioinnin päätelmiä ja antaa tarvittaessa komissiolle suosituksia viranomaisen ja sen toimintatapojen muuttamiseksi. Arviointi ja suositukset on julkistettava.

2. Komissio julkaisee tammikuun 1 päivään 2005 mennessä IV osaston luvun 1 ja 2 jakson täytäntöönpanosta saatuja kokemuksia käsittelevän kertomuksen.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut kertomukset ja suositukset toimitetaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

62 artikla

Viittaukset Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiseen ja elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevään pysyvään komiteaan

1. Korvataan kaikki yhteisön lainsäädännössä olevat viittaukset elintarvikealan tiedekomiteaan, eläinten ravitsemusta käsittelevään tiedekomiteaan, eläinlääkintäalan tiedekomiteaan, torjunta-aineita käsittelevään tiedekomiteaan, kasveja käsittelevään tiedekomiteaan ja tieteelliseen ohjauskomiteaan viittauksella Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiseen.

2. Korvataan kaikki yhteisön lainsäädännössä olevat viittaukset pysyvään elintarvikekomiteaan, pysyvään rehukomiteaan ja pysyvään eläinlääkintäkomiteaan viittauksella elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevään pysyvään komiteaan.

Korvataan kaikki kasvinsuojeluaineista ja jäämien enimmäisrajojen vahvistamisesta annettuihin direktiiveihin 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY, 90/642/ETY ja 91/414/ETY perustuvassa yhteisön lainsäädännössä, kyseiset direktiivit mukaan lukien, olevat viittaukset pysyvään kasvinsuojelukomiteaan viittauksella elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevään pysyvään komiteaan.

3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa yhteisön lainsäädännöllä tarkoitetaan yhteisön asetuksia, direktiivejä ja päätöksiä.

4. Kumotaan päätökset 68/361/ETY, 69/414/ETY ja 70/372/ETY.

63 artikla

Euroopan lääkearviointiviraston toimivalta

Tällä asetuksella ei rajoiteta Euroopan lääkearviointivirastolle asetuksen (ETY) N:o 2309/93, asetuksen (ETY) N:o 2377/90, neuvoston direktiivin 75/319/ETY⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivin 81/851/ETY⁽²⁾ mukaisesti annettua toimivaltaa.

64 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen toiminnan alkaminen

Elintarviketurvallisuusviranomaisen aloittaa tehtäviensä hoitamisen 1 päivänä tammikuuta 2002.

65 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä 11, 12 sekä 14—20 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

Edellä 29, 56, 57, 60 ja 62 artiklan 1 kohtaa sovelletaan tiedekomitean jäsenten ja tiedelautakuntien jäsenten nimityspäivästä lukien, joka annetaan tiedoksi ilmoituksella *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ EYVL L 147, 9.6.1975, s. 13, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/83/EY (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ EYVL L 317, 6.11.1981, s.1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/82/EY (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 179/2002,**annettu 28 päivänä tammikuuta 2002,****kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetus (EY) N:o 2792/1999 ⁽⁴⁾ sisältää erityisesti kalastuslaivastojen monivuotisten ohjausohjelmien täytäntöönpanoon liittyviä säännöksiä.
- (2) Päätöksellä 2002/70/EY ⁽⁵⁾ muutetaan yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävän tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26 päivänä kesäkuuta 1997 tehtyä neuvoston päätöstä 97/413/EY. Erityisesti siinä jatketaan mainitun päätöksen voimaoloa 31 päivään joulukuuta 2002.
- (3) Laittoman, ilmoittamatta jätetyn ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisyä ja poistamista koskevan kansainvälisen toiminnan tehostamiseksi ei julkista tukea olisi myönnettävä kalastusalueiden siirtämiseen pysyvästi tiettyihin sellaisiin kolmansiin maihin, joiden toimivaltaiset alueelliset kalastusjärjestöt ovat todenneet sallivan kansainvälisten kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden tehokkuutta uhkaavan kalastuksen.
- (4) Olisi vahvistettava uuden kapasiteetin käyttöön ottoon liittyvän kapasiteetin poistamisen edellytyksiä niillä segmenteillä, joilla vuositavoitteita ei ole vielä saavutettu.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 2792/1999 tiettyjä säännöksiä olisi siten mukautettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2792/1999 seuraavasti:

- 1) Korvataan 4 artiklan 3 kohdassa ilmaisu ”1 päivään toukokuuta 2001” ilmaisulla ”1 päivään toukokuuta 2002”.

⁽¹⁾ EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 80.⁽²⁾ Lausunto annettu 25. lokakuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ Lausunto annettu 17. lokakuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1451/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 9).⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 77.

- 2) Korvataan 6 artiklan 2 kohdan 1 alakohta seuraavasti:

”Kun on kyse yhteisön kalastusalue rekisteriin jo rekisteröidyistä alle 12 metrin aluksista, jotka eivät ole troolareita, jäsenvaltio voi esittää pyynnön kapasiteettitavoitteiden selkeästi määritellystä määrällisestä lisäämisestä sellaisia toimenpiteitä varten, joilla parannetaan turvallisuutta, merillä oloa, hygieniää, tuotteiden laatua ja työoloja edellyttäen, että nämä toimenpiteet eivät johda kyseisten kalavarojen hyödyntämistason nousuun.”

- 3) Lisätään 7 artiklan 3 kohdan b alakohtaan alakohta seuraavasti:

”iv) jos kolmas maa, johon alus aiotaan siirtää, ei ole toimivaltaisten alueellisten kalastusjärjestöjen sopimuspuoli tai yhteistyössä toimiva osapuoli, tällaiset järjestöt eivät ole todenneet kyseisen maan sallivan kansainvälisten kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden tehokkuutta uhkaavan kalastuksen. Komissio julkaisee säännöllisesti asianomaisten maiden luettelon *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.”

- 4) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laivaston uudistamiseen ja alusten nykyaikaistamiseen myönnetään julkista tukea ainoastaan seuraavien edellytysten sekä 6 artiklassa ja liitteessä III säädetyin edellytysten sekä edellyttäen, että noudatetaan monivuotisen ohjausohjelman vuosittaisia kokonaistavoitteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa asetettujen edellytysten soveltamista.

a) Kun vuositavoitteita noudatetaan kyseisten segmenttien osalta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että uuden kapasiteetin käyttöönotto julkisella tuella korvataan ohjelmavuosikauden 2000—2006 aikana poistamalla ilman julkista tukea kyseisistä laivastosegmenteistä kapasiteettia käyttöön otettua uutta kapasiteettia vastaava määrä yhteenlasketusta arvosta sekä vetoisuutena että tehona.

b) Jos vuositavoitteita ei vielä noudateta kyseisten laivastosegmenttien osalta, jäsenvaltioiden on 30 päivään kesäkuuta 2002 asti varmistettava, että uuden kapasiteetin käyttöönotto julkisella tuella korvataan kaudella 2000—2001 poistamalla ilman julkista tukea kyseisistä laivastosegmenteistä kapasiteettia vähintään 30 prosenttia enemmän kuin uutta kapasiteettia on otettu käyttöön yhteenlasketusta arvosta sekä vetoisuutena että tehona. 1 päivän tammikuuta 2002 ja 30 päivän kesäkuuta 2002 välisenä aikana poistetun kapasiteetin on oltava vähintään 35 prosenttia suurempi kuin käyttöön otettu kapasiteetti.

Poistettu kapasiteetti voidaan korvata ainoastaan uudella kapasiteetilla, joka on otettu käyttöön julkisella tuella tässä kohdassa esitetyn mukaisesti.

- c) Julkista tukea voidaan myöntää myös alusten varustamiseen ja uudenaikaistamiseen silloin, kun se ei koske joko vetoisuutena tai tekona laskettua kapasiteettia.

Neuvosto päättää perustamissopimuksen 37 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2002 tarvittavista muutoksista, joita sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002 alkaen tämän kohdan säännöksiin.”

- 5) Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat myöntää kalastajille ja kalastus-alusten omistajille rahallisen korvauksen, jos yhteisön lain-säädännöstä aiheutuu teknisiä rajoituksia tiettyjen pyydysten ja pyyntimenetelmien käytölle; tämä tuki on tarkoitettu kattamaan tekninen mukauttaminen ja sitä voidaan maksaa enintään kuuden kuukauden ajan.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 180/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

**tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 31 päivänä tammi-
kuuta 2002 annettuun komission asetukseen**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	86,8
	204	75,7
	212	116,9
	999	93,1
0707 00 05	052	167,7
	220	230,6
	628	193,9
	999	197,4
0709 90 70	052	208,1
	204	125,6
	999	166,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,1
	204	53,4
	212	38,8
	220	46,9
	508	22,3
	624	41,5
	999	42,2
0805 20 10	204	91,5
	999	91,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,7
	204	82,9
	464	136,9
	600	97,2
	624	80,0
	999	93,9
	052	48,2
0805 50 10	600	48,3
	999	48,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	106,7
	052	69,0
	060	32,2
	400	118,6
	404	86,8
	720	124,5
	999	89,6
0808 20 50	388	144,5
	400	113,3
	528	114,9
	720	99,9
	999	118,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 181/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
asetuksessa (EY) N:o 1430/2001 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun puitteissa järjestetyn
valkoisen sokerin 25. osittaistarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2001/2002 13 päivänä heinäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1430/2001 ⁽²⁾ nojalla tämän sokerin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja. Asetuksen (EY) N:o 1430/2001 8 artiklan 2 kohdan määräysten mukaan voidaan tietty osakilpailu jättää ratkaisematta.

- (2) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1430/2001 mukainen valkoisen sokerin 25. osittainen tarjouskilpailu ja jossa tarjousten jättöaika on päättynyt 31 päivänä tammikuuta 2002 on päätetty jättää ratkaisematta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 192, 14.7.2001, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 182/2002,**annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,****melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä ”edustava hinta”, vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68 ⁽³⁾ mukaisesti. Kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
- (2) Melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam; tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikursien tai markkinahintojen perusteella. Melassin vakio-laatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68.
- (3) Maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta. Asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määrittäminen perustuu usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta.
- (4) Tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan

pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä markkinoista. Tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä.

- (5) Jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti.
- (6) Edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia.
- (7) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin. Jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulleille olisi vahvistettava tietyt määrät.
- (8) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 141, 24.6.1999, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,60	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	13,54	—	0

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 183/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin ja raakasokerin vientiin sovellettavat tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 122/2002⁽²⁾.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 122/2002 mainittujen yksityiskoh-
taisten sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä
oleviin tietoihin seuraa, että nykyisin voimassa olevat

vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien, asetuksen (EY) N:o 122/2002 liitteessä vahvistettujen tuotteiden vientituet liitteessä esitettyjen määrien mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 23, 25.1.2002, s. 3.

LIITE

sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukien määrä
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3854
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3854

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuotto on 92 %. Jos viedyn raakasokerin tuotto poikkeaa 92 %:sta, sovellettavan tuen määrä lasketaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

⁽²⁾ Vahvistaminen keskeytetty komission asetuksella (ETY) N:o 2689/85 (EYVL L 255, 26.9.1985, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) 3251/85 (EYVL L 309, 21.11.1985, s. 14).

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritellyt komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritellyt komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 184/2002,**annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,****siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Sokerialan vientitukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2135/95 ⁽²⁾ 3 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vietyjen tuotteiden tuki sadalta kilogrammalta vastaa sakkaroosipitoisuudella, johon on tarvittaessa lisätty sakkaroosiksi muunnettujen muiden sokerien pitoisuus, kerrottua perusmäärää. Tämä kyseisen tuotteen todettu sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklassa.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 3 kohdan mukaan sellaisenaan vietyä sorboosia koskevan tuen perusmäärä vastaa tuen perusmäärää, josta on vähennetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotuen myöntämisen osalta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1265/2001 ⁽³⁾ mukaisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä luetelluille tuotteille voimassa olevan tuotantotuen sadasosa.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen muiden sellaisenaan vietyjen

tuotteiden tuen perusmäärä vastaa yhtä sadasosaa siitä määrästä, joka saadaan ottaen huomioon muilla kuin alijäämäalueilla sen kuukauden aikana, jolle perusmäärä on vahvistettu, voimassa oleva valkoisen sokerin interventiohinnan ja maailmanmarkkinoilla todettujen valkoisen sokerin noteerausten tai hintojen välinen erotus, sekä ottaen huomioon tarve saavuttaa tasapaino kolmansiin maihin jalostettuina tavaroina vietäväksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja näiden maiden jalostusliikenteeseen hyväksytyjen tuotteiden käytön välillä.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 4 kohdan mukaan perusmäärän soveltaminen voidaan rajoittaa tiettyihin mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla voidaan säätää tuesta mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sellaisenaan; tuen taso on määritettävä sadalta kilogrammalta kuiva-ainetta, ottaen erityisesti huomioon CN-koodiin 1702 30 91 kuuluvien tuotteiden vientiin sovellettava tuki, asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovellettava tuki sekä suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat. Mainitun 1 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa esitetyt edellytykset, ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa esitetyt edellytykset.
- (7) Edellä tarkoitettut tuet on vahvistettava kuukausittain. Tukia voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden tuet olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 63.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientiin myönnettävät tuet vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	38,54 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	38,54 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	73,23 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	38,54 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3854 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	38,54 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,3854 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

⁽²⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽³⁾ Perusmäärää ei voida soveltaa asetuksen (ETY) N:o 3513/92 (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12) liitteen 2 kohdassa määriteltyyn tuotteeseen.

⁽⁴⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 185/2002,**annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,****kemianteollisuudessa käytettävän valkoisen sokerin tuotantotuen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 7 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jossain perustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tilanteista oleville ja tiettyjen kemianteollisuuden tuotteiden valmistuksessa käytettävillä 1 artiklan 1 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitetuille tuotteille, saman kohdan d alakohdassa tarkoitetuille siirapeille sekä CN-koodiin 1702 50 00 kuuluvalla kemiallisesti puhtaalle fruktoosille (levuloolle), silloin kun se on välituote, voidaan päättää myöntää tuotantotukia.

(2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotuen myöntämisen osalta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1265/2001 ⁽²⁾ määritetään säännöt tuotantotukien vahvistamiseksi sekä ne kemialliset tuotteet, joille voidaan myöntää tuotantotukea niiden valmistuksessa käytettävien kyseisten perustuotteiden osalta. Asetuksen (EY) N:o 1265/2001 5, 6 ja 7 artiklassa säädetään, että voimassa oleva raakasokerin, sakkaroosisiirappien ja sellaisenaan olevan isoglukoosin tuotantotuki lasketaan valkoiselle sokerille vahvistetun tuen perusteella kullekin perustuotteelle ominaisten edellytysten mukaisesti.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1265/2001 9 artiklassa säädetään, että valkoisen sokerin tuotantotuki on vahvistettava kuukausittain kunkin kuukauden 1 päivänä alkaviksi kausiksi. Sitä voidaan muuttaa ennen määräajan päättymistä, jos yhteisön sokerinhinnat ja/tai maailmanmarkkinahinnat muuttuvat merkittävästi. Edellä mainittujen säännösten soveltamisesta seuraa, että tuotantotuki olisi vahvistettava 1 artiklan mukaiseksi ja mainitussa artiklassa esitetyn kaudeksi.

(4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun valkoisen sokerin ja raakasokerin määritelmän muuttamisen vuoksi lisättyä makutai väriainetta tai muita aineita sisältäviä sokereita ei enää pidetä näihin määritelmiin sisältyvinä ja niitä on sen vuoksi pidettävä "muina sokereina" Asetuksen (EY) N:o 1265/2001 1 artiklan mukaan ne ovat kuitenkin perustuotteina oikeutettuja tuotantotukeen. Näihin tuotteisiin sovellettavan tuotantotuen vahvistamiseksi olisi sen vuoksi säädettävä niiden sakkaroosipitoisuuteen perustuvasta laskentamenetelmästä.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1265/2001 4 artiklassa tarkoitetun valkoisen sokerin tuotantotuki vahvistetaan 34,867 euroksi sadalta kilogrammalta.

2 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 63.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 186/2002,**annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,****puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyn puuvillaa koskevan pöytäkirjan nro 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1050/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon puuvillan tuotantotuesta 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1051/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään säännöllisin väliajoin siemenistä puhdistetun puuvillan osalta todetun maailmanmarkkinahinnan perusteella ottamalla huomioon siemenistä puhdistetulle puuvillalle määritellyn hinnan ja puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu, lasketun hinnan välinen suhde pitkällä aikavälillä. Tämä suhde vahvistetaan puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2 päivänä elokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1591/2001 ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdassa. Jos maailmanmarkkinahintaa ei voi määritellä tällä tavoin, hinta lasketaan viimeksi määritellyn hinnan perusteella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 5 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään tuotteelle, joka vastaa tiettyjä ominaisuuksia ja ottaen huomioon markkinoiden todel-

lista suuntausta edustavina pidetyt edullisimmat tarjoukset ja hinnat. Määrittelyä varten otetaan huomioon tarjousten ja yhden tai useamman edustavan eurooppalaisen pörssin noteeraamien hintojen keskiarvo yhteisön satamaan cif-toimituksena kuljetetuista tuotteista, jotka tulevat kansainvälisen kaupan kannalta edustavimpina pidetyistä eri toimittajamaista. Puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan määrittelyä koskeviin perusteisiin tehdään kuitenkin mukautuksia, joiden tavoitteena on ottaa huomioon toimitetun tuotteen laadun tai tarjousten ja hintojen luonteen vuoksi perustellut erot. Nämä mukautukset vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1591/2001 3 artiklan 2 kohdassa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisen johdosta puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta vahvistetaan jäljempänä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklassa tarkoitetuksi puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnaksi vahvistetaan 23,997 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 210, 3.8.2001, s. 10.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 187/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2104/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitetun viitepörssin noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 8.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,59
1002 00 00	Ruis	0,00
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	0,00
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	35,54
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽⁵⁾	35,54
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	0,00

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

⁽⁴⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 8 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

⁽⁵⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(16.1.2002 ja 30.1.2002 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	126,80	122,28	124,34	94,44	224,39 (**)	214,39 (**)	150,52 (***)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	41,98	25,98	17,85	12,80	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	41,98	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t ("discount") (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Fob Gulf.

(***) Fob USA.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 20,02 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 31,18 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 188/2002,**annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,****riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla. Saman artiklan mukaisesti on myös tärkeää turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet.
- (3) Komission asetuksessa (ETY) N:o 1361/76 ⁽³⁾ vahvistetaan rikkoutuneiden riisinjyvien sallittu enimmäismäärä riisissä, jolle vientituki vahvistetaan, sekä määritetään vähennysprosentti, jota kyseiseen tukeen on sovellettava silloin, kun rikkoutuneiden riisinjyvien suhteellinen osuus vietävässä riisissä on kyseistä enimmäismäärää suurempi.
- (4) 13 143 t riisiä on mahdollista viedä tiettyihin määräpaikkoihin. On aiheellista käyttää komission asetuksen (EY) N:o 1162/95 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 409/2001 ⁽⁵⁾, 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä. Tämä menettely olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.
- (6) Maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.
- (7) Tietyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle.
- (8) Tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (9) Kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisimarkkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruisiksi.
- (10) Yhteisön sitoumuksista Maailman kauppajärjestössä johtuvien määrällisten rajoitusten hallinnon mukaisesti on keskeytettävä sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy vientituki.
- (11) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaiseen vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Lukuun ottamatta liitteessä mainittua 13 143 tonnin määrää keskeytetään sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy tuen ennakkovahvistus.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.⁽³⁾ EYVL L 154, 15.6.1976, s. 11.⁽⁴⁾ EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2.⁽⁵⁾ EYVL L 60, 1.3.2001, s. 27.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä ⁽¹⁾	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä ⁽¹⁾
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	154,00		R02	EUR/t	193,00
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	154,00		R03	EUR/t	198,00
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	154,00		021 ja 023	EUR/t	193,00
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 67 9100	021 ja 023	EUR/t	193,00
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	154,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9900	064	EUR/t	167,00
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	154,00		R02	EUR/t	193,00
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	154,00		R03	EUR/t	198,00
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		021 ja 023	EUR/t	193,00
	R03	EUR/t	198,00	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	192,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
	021 ja 023	EUR/t	193,00	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		R03	EUR/t	198,00
	064	EUR/t	167,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		021 ja 023	EUR/t	193,00
	R03	EUR/t	198,00	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	192,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
	021 ja 023	EUR/t	193,00	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	064	EUR/t	167,00		R03	EUR/t	198,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
					A97	EUR/t	193,00
				1006 30 96 9900	021 ja 023	EUR/t	193,00
					R01	EUR/t	192,00
					A97	EUR/t	193,00
					064	EUR/t	167,00
				1006 30 98 9100	021 ja 023	EUR/t	193,00
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 4 kohdassa vahvistettua menettelyä sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti haettuihin todistuksiin seuraavien määrien osalta määräpaikan mukaan:

Määräpaikka R01: 3 357 tonnia,

Määräpaikat R02, R03 yhteensä: 2 685 tonnia,

Määräpaikat 021 ja 023: 654 tonnia.

Määräpaikka 064: 6 147 tonnia,

Määräpaikka A97: 300 tonnia.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritellyt komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritellyt komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritellyt seuraavat:

R01 Sveitsi, Liechtenstein ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet.

R02 Marokko, Algeria, Tunisia, Malta, Egypti, Israel, Libanon, Libya, Syyria, entinen Espanjan Sahara, Kypros, Jordania, Irak, Iran, Jemen, Kuwait, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Oman, Bahrain, Qatar, Saudi-Arabia, Eritrea, Länsiranta ja Gazan alue, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovenia, Slovakia, Norja, Färösaaret, Islanti, Venäjä, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Jugoslavia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Albania, Romania, Bulgaria, Georgia, Armenia, Azerbaidžan, Moldova, Ukraina, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgisia.

R03 Kolumbia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentiina, Uruguay, Paraguay, Brasilia, Venezuela, Kanada, Meksiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Kuuba, Bermuda, Etelä-Afrikka, Australia, Uusi-Seelanti, Hongkong EHA, Singapore, A40, A11 ei kuitenkaan Surinam, Guyana, Madagaskar.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 189/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavista tuen määristä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1563/2001⁽³⁾, täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille olisi vahvistettava niitä asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I mainittuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuen määrä on vahvistettava kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 3 kohdassa samoin kuin Uruguay'n kierroksen monenvälisten neuvottelujen osana tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että tavaraan sisällyvälle tuotteelle myönnettävä vientituki ei saa olla

suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.

- (4) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.
- (5) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehty maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.
- (6) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A esitettyihin ja asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä V mainittuina tavaroina, sovellettavat tuen määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä ilmoitetun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Erkki LIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 8.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuote	Tuen määrä EUR/100 kg	
	tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
Valkoinen sokeri:	38,54	38,54

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 190/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin
sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

vastaavat toimenpiteet kyseisen alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen säännösten mukaisesti.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

- (4) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 12 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisössä tuotetulle ja kaseiiniksi muutetulle rasvattomalle maidolle myönnetään tukea, jos tämä maito ja tästä maidosta valmistettu kaseiini täyttävät tietyt edellytykset.

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 15 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1670/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan,

- (5) Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoria-tuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2571/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 635/2000 ⁽⁴⁾, sallitaan voin ja kerman toimittaminen alennettuun hintaan tiettyjä tavaroita valmistaville laitoksille.

sekä katsoo seuraavaa:

- (6) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklan a—e ja g kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden hintojen ero voidaan kattaa vientituella. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1563/2001 ⁽⁴⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin asetuksen (EY) N:o 1255/1999 liitteessä lueteltuina tavaroina sovellettava tuen määrä.

- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta on vahvistettava kullekin kuukaudelle.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tuen määrän vahvistamiseksi on tarvittaessa otettava huomioon kaikissa jäsenvaltioissa mainitun asetuksen liitteessä A lueteltujen perustuotteiden tai niihin rinnastettavien tuotteiden osalta sovellettava tuotantotuki, avustukset tai muut vaikutukseltaan

1. Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (EY) N:o 1255/1999 1 artiklassa tarkoitettuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 1255/1999 liitteessä lueteltuina tavaroina, sovellettavat vientituen määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2. Tuen määrää ei vahvisteta niille edellisessä kohdassa tarkoitetuille tuotteille, joita ei mainita liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL L 76, 25.3.2000, s. 9.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

		(EUR/100 kg)
CN-koodi	Tavaroiden kuvaus	Tuen määrä
ex 0402 10 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus enintään 1,5 painoprosenttia (TJ 2):	
	a) vietäessä CN-koodiin 3501 kuuluvia tavaroita	—
	b) vietäessä muita tavaroita	30,00
ex 0402 21 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus 26 painoprosenttia (TJ 3):	
	a) vietäessä TJ 3:n kaltaisina tuotteina voita tai kermaa sisältäviä tavaroita alennetulla hinnalla asetuksen (EY) N:o 2571/97 mukaisesti	50,74
	b) vietäessä muita tavaroita	78,00
ex 0405 10	Voi, jossa on rasvaa 82 painoprosenttia (TJ 6):	
	a) vietäessä alennetulla hinnalla toimitettua voita tai kermaa sisältäviä tavaroita, jotka on valmistettu asetuksessa (EY) N:o 2571/97 annettujen edellytysten mukaisesti	90,00
	b) vietäessä CN-koodiin 2106 90 98 kuuluvia tavaroita, joiden maitorasvapitoisuus on vähintään 40 painoprosenttia	182,25
	c) vietäessä muita tavaroita	175,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 191/2002,**annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1563/2001⁽⁶⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle.
- (4) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta

käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

- (5) Neuvoston päätöksessä 87/482/ETY⁽⁷⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräraikan mukaan.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1786/2001⁽⁹⁾, mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden oletettuna valmistusajankohtana.
- (7) Alkoholijuomia ei pidetä erityisen herkkinä niiden valmistamiseen käytettävien viljojen hinnan vaihteluille. Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan liittymissopimuksen 19. pöytäkirjassa kuitenkin määrätään, että on säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä, joilla helpotetaan yhteisössä viljellyn viljan käyttöä viljoista valmistettavien alkoholijuomien tuotannossa. Siten on syytä mukauttaa alkoholijuomien muodossa vietyihin viljoihin sovellettavaa vientitukea.
- (8) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽⁴⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.⁽⁵⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 8.⁽⁷⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36.⁽⁸⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.⁽⁹⁾ EYVL L 242, 12.9.2001, s. 3.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

		(EUR/100 kg)	
CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	— —	— —
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Ruis	1,809	1,809
1003 00 90	Ohra – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	— —	— —
1004 00 00	Kaura	—	—
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tarkkelys: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiirappi ⁽⁴⁾ : – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö) CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatarkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 1,956 1,956 — 1,956	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 1,956 1,956 — 1,956

(EUR/100 kg)			
CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi:		
	– lyhytjyväinen	19,300	19,300
	– keskipitkäjyväinen	19,300	19,300
	– pitkäjyväinen	19,300	19,300
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	4,400	4,400
1007 00 90	Durra	—	—

⁽¹⁾ Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Kyseisen tavaran CN-koodi on 3505 10 50.

⁽³⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B olevat tuotteet tai asetuksen (ETY) N:o 2825/93 2 artiklassa tarkoitetut tuotteet.

⁽⁴⁾ CN-koodien 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 192/2002,**annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,****sokerin sekä AKT/MMA- tai EY/MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen saatujen sokerin ja kaakaon sekoitusten tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan yhteisöön 27 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/822/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 2001/822/EY nojalla AKT/MMA- tai EY/MMA-alkuperäkumulaatio sallitaan mainitussa päätöksessä määritellyille määrille yhdistetyn nimikkeistön 17 ryhmään ja CN-koodeihin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvien tuotteiden osalta.
- (2) On syytä perustaa näille todistusjärjestelmä ja vahvistaa todistusten myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotta tässä päätöksessä säädettyjen määrien tuontia voidaan valvoa.
- (3) Maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistus-todistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2299/2001 ⁽³⁾, säännöksiä sovelletaan, jollei tämän asetuksen erityissäännöksistä muuta johdu.
- (4) Moitteettoman hallinnon vahvistamiseksi, keinottelun välttämiseksi ja tehokkaiden tarkastusten mahdollistamiseksi on syytä täsmentää todistushakemusten jättämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja asiakirjat, jotka asianosaisten on laadittava.
- (5) On syytä täsmentää kyseisiä tuotteita koskevan todistushakemuslomakkeen yksityiskohdat. Tämän tuonnin täsmällisen hallinnon varmistamiseksi olisi erityisesti säädettävä, että todistuksista johtuvien oikeuksien siirto ei ole mahdollista ja että on kiellettyä luovuttaa vapaa-seen liikkeeseen todistuksessa myönnetty tuotemäärät ylittäviä määriä.
- (6) On aiheellista säätää aikataulusta todistusten jättämiselle ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten todistusten myöntämiselle sekä vahvistaa yhdenmukainen alennuskerroin, jos vuotuinen enimmäismäärä ylittyy. Tässä tapauksessa on syytä säätää, että toimijat voivat

perua todistushakemuksensa, jolloin vakuus vapautetaan välittömästi. Lisäksi olisi vahvistettava erityiset määraajat todistushakemusten jättämiselle ja niiden myöntämiselle vuoden 2002 alussa.

- (7) Koska päätöksellä 2001/822/EY perustettu tuontijärjestelmä korvaa merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY välitarkastuksesta 24 päivänä marraskuuta 1997 tehdyllä neuvoston päätöksellä 97/803/EY ⁽⁴⁾ perustetun tuontijärjestelmän, on syytä kumota eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-aluperän kasautumisen vuoksi 17 päivänä joulukuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 2553/97 ⁽⁵⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön 17 ryhmään ja CN-koodeihin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvien AKT/MMA- tai EY/MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuonti edellyttää asetuksen (EY) N:o 1291/2000 säännösten mukaisesti myönnetyn tuontitodistuksen esittämistä, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

2. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettyjen tuontitodistusten järjestysnumero on 09.4652.

2 artikla

Tämän asetuksen ja siihen liittyvien hallinnollisten menetelmien soveltamiseksi tarkoitetaan ilmaisulla "peräisin oleva tuote" päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevaa määritelmää.

3 artikla

1. Tuontitodistushakemukset on jätettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

2. Tuontitodistushakemusten on koskettava vähintään 25 tonnia, mutta enintään päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää.

⁽¹⁾ EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 308, 27.11.2001, s. 19.⁽⁴⁾ EYVL L 329, 29.11.1997, s. 50.⁽⁵⁾ EYVL L 349, 19.12.1997, s. 26.

3. Tuontitodistushakemuksen mukana on oltava seuraavat asiakirjat:

- a) MMA:iden viranomaisten myöntämä vientitodistus, joka on laadittu noudattaen liitteessä olevaa mallilomaketta, jonka EUR 1 -todistuksen myöntävät toimivaltaiset viranomaiset ovat laatineet;
- b) todiste siitä, että hakija on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on harjoittanut vähintään kuuden kuukauden ajan kaupallista toimintaa sokerialalla;
- c) hakijan kirjallinen ilmoitus, jossa vakuutetaan, että hän on jättänyt enintään yhden hakemuksen hakemusten jättämisen määräaikaan. Jos hakija jättää useamman kuin yhden tuontitodistuksen, mitään hänen hakemuksistaan ei hyväksytä;
- d) todiste siitä, että asianomainen on asettanut vakuuden, jonka määrä on 12 euroa 100 kilogrammaa kohti.

4 artikla

Todistushakemuksessa ja tuontitodistuksessa on oltava seuraavat maininnat:

- a) 7 kohdassa MMA, josta tuote tuodaan, ja "kyllä"-kohdassa rasti;
- b) 8 kohdassa MMA, josta tuote on peräisin, ja "kyllä"-kohdassa rasti. Tuontitodistus on voimassa vain kyseisessä kohdassa mainitusta MMA:sta peräisin oleville tuotteille;
- c) todistuksen 20 kohdassa jokin seuraavista merkinnöistä:
 - Exención de derechos de importación (Decisión 2001/822/CE, artículo 35) número de orden ...
 - Fritages for importafgifter (artikel 35 i afgørelse 2001/822/EF), løbenummer ...
 - Frei von Einfuhrabgaben (Beschluss 2001/822/EG, Artikel 35), Ordnungsnummer ...
 - Δασμολογική απαλλαγή (απόφαση 2001/822/EK, άρθρο 35), αύξων αριθμός ...
 - Free from import duty (Decision 2001/822/EC, Article 35), serial number ...
 - Exemption du droit d'importation (Décision 2001/822/CE, article 35), numéro d'ordre ...
 - Esenzione dal dazio all'importazione (Decisione 2001/822/CE, articolo 35), numero d'ordine ...
 - Vrij van invoerrechten (Besluit 2001/822/EG, artikel 35), volgnummer ...
 - Isenção de direitos de importação (Decisão 2001/822/CE, artigo 35.º), número de ordem ...
 - Vapaa tuontitulleista (päätöksen 2001/822/EY 35 artikla), järjestysnumero ...
 - Importtullfri (beslut 2001/822/EG, artikel 35), löpnummer ...

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 4 kohdassa säädetään, vapaaseen liikkeeseen luovutettu määrä ei saa ylittää tuontitodistuksen 17 ja 18 kohtaa merkityjä määriä. Tätä varten merkitään luku "0" mainitun todistuksen 19 kohtaan.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 1291/2000 9 artiklassa säädetään, tuontitodistuksista johtuvia oikeuksia ei voida siirtää.

6 artikla

1. Todistushakemukset on jätettävä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin vuoden tammikuun, huhtikuun, heinäkuun ja lokakuun viiden ensimmäisen työpäivän aikana.

Vuonna 2002 hakemukset jätetään ensimmäistä kertaa kuitenkin tammikuun sijasta helmikuun 10 ensimmäisen työpäivän aikana.

Todistukset myönnetään 13 työpäivän kuluessa todistushakemusten viimeisestä jättöpäivästä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kahden työpäivän kuluessa todistushakemusten viimeisestä jättöpäivästä seuraavat tiedot:

- a) niiden tuotteiden kahdeksannumeroisten CN-koodien ja MMA-alkuperän mukaan eritellyt määrät, joille on jätetty tuontitodistushakemuksia, ja maininta hakemusten jättämispäivämäärästä;
- b) niiden tuotteiden kahdeksannumeroisten CN-koodien ja MMA-alkuperän mukaan eritellyt määrät, joiden tuontitodistushakemuksia ei ole käytetty tai on käytetty osittain ja jotka vastaavat hakemusten kääntöpuolelle merkittyjen määrien ja myönnettyjen määrien eroja.

Jos jäsenvaltioissa ei ole jätetty yhtään tuontitodistushakemusta 1 kohdassa säädettyssä määräajassa, siitä on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua määräajassa.

3. Jos todistushakemukset johtavat päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun vuotuisen enimmäismäärän saavuttamiseen tai ylitymiseen, komissio keskeyttää uusien hakemusten jättämisen kuluvan vuoden osalta ja vahvistaa tarvittaessa yhdenmukaisen alennuskertoimen, jota sovelletaan kaikkiin jätettyihin hakemuksiin, 10 työpäivän kuluessa todistushakemusten viimeisestä jättöpäivästä.

Yhdenmukaisuuden alennuskerroin vastaa käytettävissä olevan enimmäismäärän ja kyseisten todistushakemusten koskemien määrien välistä suhdetta.

Kun yhdenmukaista alennuskerrointa sovelletaan, todistushakemus voidaan perua 12 työpäivän kuluessa todistushakemusten viimeisestä jättöpäivästä. Vakuus vapautetaan välittömästi.

4. Jos määrä, jolle tuontitodistus on myönnetty, on pienempi kuin haettu määrä, 3 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vakuuden määrä alennetaan vastaavasti.

7 artikla

Tuontitodistukset ovat voimassa niiden tosiasiallisesta myöntämispäivästä myöntämisvuoden 31 päivään joulukuuta.

8 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 2553/97.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Asetuksen (EY) N:o 192/2002 3 artiklan 3 kohdan a luetelmakohdassa tarkoitettu vientitodistuksen malli

1. Viejä (nimi, täydellinen osoite, maa)	ALKUPERÄISKAPPALE	2. Nro	
	3. Kiintiövuosi		
4. Tuoja (nimi, täydellinen osoite, maa) (vapaaehtoinen)	SOKERIN VIENTITODISTUS		
5. Lastauspaikka ja -päivä — Kuljetusväline (vapaaehtoinen)	6. Alkuperämaa	7. Määrämaa	
	8. Lisätietoja		
9. Tavarankuvaus		10. CN-koodi (8 numeroa)	11. Määrä (kg)
12. TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN VAHVISTUSMERKINTÄ Allekirjoittanut todistaa, että 13 kohdassa tarkoitettuna maan kokonaismäärä, jolle on myönnetty sokerin vientitodistuksia asetuksen (EY) N:o 192/2002 mukaisesti 3 kohdassa tarkoitettuna vuonna ja johon sisältyvät tämän vientitodistuksen koskevat määrät, ovat alle päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän.			
13. Toimivaltainen viranomainen (nimi, täydellinen osoite, maa)	Paikka Päiväys (Allekirjoitus) (Leima)		

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 193/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2993/95 ⁽⁶⁾, 4 artiklassa määrittää näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkömät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla.

(3) Vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o

(4) Tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän.

(5) Maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista.

(6) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.

(7) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(8) Tiedot maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea.

(9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 31 päivänä tamikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	27,38	1104 23 10 9100	A00	EUR/t	29,34
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 23 10 9300	A00	EUR/t	22,49
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C01	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	A00	EUR/t	4,89
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	35,21	1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	27,38	1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	18,09	1108 12 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	30,66
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	31,30	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	23,47
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	25,43	1702 30 91 9000	A00	EUR/t	30,66
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	A00	EUR/t	30,66
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	A00	EUR/t	23,47
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	A00	EUR/t	32,13
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	A00	EUR/t	22,30
				2106 90 55 9000	A00	EUR/t	23,47

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tarkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

C01: Kaikki määräpaikat, Puola pois luettuna.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 194/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettäviin viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95 ⁽³⁾ 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.
- (3) Laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle "viljatuotteiden" luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä "muille viljoille", jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuotteista, lukuun ottamatta maissia ja maissipoh-

jaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan.

- (4) Tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat.
- (5) Tuen laskemisen perusteena olisi tällä hetkellä kuitenkin suotavaa käyttää rehuseoksissa yleisesti käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla todettua eroa, mikä mahdollistaa mainittujen tuotteiden viennin taloudellisten edellytysten selkeämmän huomioon ottamisen.
- (6) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (7) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (EY) N:o 1517/95 soveltamisalaan kuuluvien rehuseosten vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51.

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 31 päivänä tamikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Viljatuotteet	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukien määrä
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	A00	EUR/t	19,56
Viljatuotteet, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita	A00	EUR/t	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määriteltä komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 195/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 943/2001 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Puolaa, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 943/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 943/2001 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 25. ja 31. tammikuuta 2002 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 133, 16.5.2001, s. 3.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 196/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1558/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja ja Kanadaa, vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1558/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1558/2001 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 25. ja 31. tammikuuta 2002 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 205, 31.7.2001, s. 33.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 197/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1005/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1005/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1005/2001 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 25. ja 31. tammikuuta 2002 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 29,99 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 10.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 198/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 9/2002 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 9/2002 ⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Espanjaan.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaisesti komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet. Tarjouskilpailun

voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 9/2002 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 25. ja 31. tammikuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 27,47 EUR/t 112 750 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 3, 5.1.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 199/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 30/2002 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 30/2002 ⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Portugaliin.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet. Tarjouskilpailun

voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 30/2002 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 25. ja 31. tammikuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 24,95 EUR/t 69 400 t kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 6, 10.1.2002, s. 35.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 200/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin
sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elintarvikeapuna toimitettavista maataloustuotteista aiheutuvien menojen yhteisörahoituksesta 21 päivänä lokakuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2681/74 ⁽⁵⁾ 2 artiklassa säädetään, että asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti vahvistettuja vientitukia vastaava osa menoista kuuluu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastoon.
- (2) Yhteisön elintarvikeaputoimia koskevan talousarvion laatimisen ja hallinnon helpottamiseksi ja jotta jäsenvaltiot saisivat tietoonsa kansallisia elintarvikeaputoimia koskevan yhteisön rahoitusosuuden, olisi määriteltävä näille toimille myönnettävien tukien taso.

(3) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyjä vientitukea koskevia yleisiä sääntöjä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin edellä mainittuihin toimiin.

(4) Riisin vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kansainvälisissä yleissopimuksissa tai muissa täydentävissä ohjelmissa sekä muissa yhteisön veloituksetonta toimittamista koskevissa toimenpiteissä määrättyjen yhteisön elintarvikeaputoimien ja kansallisten elintarvikeaputoimien osalta vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 288, 25.10.1974, s. 1.

LIITE

yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)	
Tuotekoodi	Tuen määrä
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	30,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	24,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	24,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	27,38
1102 20 10 9400	23,47
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	35,21
1104 12 90 9100	0,00

Huom.: Tuotekoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 201/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttami-
sesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnissa sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1423/95 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 624/98 ⁽³⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät vahvistetaan komission asetuksessa

(EY) N:o 1309/2001 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 108/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1423/95 mainittujen sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että mainitut, tällä hetkellä voimassa olevat määrät olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1423/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 30.6.2001, s. 21.

⁽⁵⁾ EYVL L 19, 22.1.2002, s. 3.

LIITE

valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	20,05	6,28
1701 11 90 ⁽¹⁾	20,05	11,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	20,05	6,09
1701 12 90 ⁽¹⁾	20,05	11,39
1701 91 00 ⁽²⁾	29,85	10,31
1701 99 10 ⁽²⁾	29,85	5,79
1701 99 90 ⁽²⁾	29,85	5,79
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 431/68 (EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/72 (EYVL L 94, 21.4.1972, s. 1) 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 202/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan nojalla lupahakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientitukea on sovellettava hakemuksesta tämän luvan voimassaoloaikana toteutuvaan vientiin; tässä tapauksessa tukeen on sovellettava korjauskerrointa,
- (2) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾, sallitaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan korjauskertoimen vahvistaminen; tämä kerroin on laskettava ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa esitetyt tekijät,

- (3) maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää korjauskertoimen eriyttämistä määräpaikan mukaan,
- (4) korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen; kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,
- (5) edellä mainituista säännöksistä seuraa, että korjauskerroin on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

LIITE

viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka	Kuluva 2	1. jakso 3	2. jakso 4	3. jakso 5	4. jakso 6	5. jakso 7	6. jakso 8
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1002 00 00 9000	C02	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	A05	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,40	-2,79	-4,19	-5,58	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,25	-2,49	-3,74	-4,98	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muut määräpaikat:

C01 Kaikki määräpaikat, Puola pois luettuna,

C02 Puola, Tšekin tasavalta, Slovakian tasavalta, Unkari, Viro, Latvia, Liettua, Norja, Färsaaret, Islanti, Venäjä, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entisen Jugoslavian alue poislukien Slovenia, Kroatia ja Bosnia ja Hertsegovina, Albania, Romania, Bulgaria, Armenia, Georgia, Azerbaidžan, Moldova, Ukraina, Kazakstan, Kirgisistan, Uzbekistan, Tadžikistan ja Turkmenistan,

A05 Muut kolmannet maat.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 203/2002,
annettu 31 päivänä tammikuuta 2002,
maltaiden tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan nojalla lupahakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa, vientikuukautena voimassa olevan kynnnyshinnan mukaisesti tarkistettua vientitukea on sovellettava hakemuksesta tämän luvan voimassaoloaikana toteutuvaan vientiin. Tässä tapauksessa tukeen on sovellettava korjauskerrointa.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella

(EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾, sallitaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan korjauskertoimen vahvistaminen. Tämä kerroin on laskettava ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa esitetyt tekijät.

- (3) Edellä mainituista säännöksistä seuraa, että korjauskerroin olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu maltaiden ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

LIITE

maltaiden tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 31 päivänä tammikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka	Kuluva 2	1. jakso 3	2. jakso 4	3. jakso 5	4. jakso 6	5. jakso 7
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 20 00 9000	A00	0	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	—

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka	6. jakso 8	7. jakso 9	8. jakso 10	9. jakso 11	10. jakso 12	11. jakso 1
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 20 00 9000	A00	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	-6,93	-8,31

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä tammikuuta 2002,

yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävän tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY muuttamisesta

(2002/70/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteistä kalastuspolitiikkaa uudistetaan ennen 1 päivää tammikuuta 2003. Kalatalousalan rakenneuudistuspolitiikan ja muun yhteisen kalastuspolitiikan välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi päätöksen 97/413/EY ⁽⁴⁾ soveltamista on tarpeen jatkaa 31 päivään joulukuuta 2002.
- (2) Jotta pyrkimyksessä saavuttaa kalavarojen ja niiden käytön välinen tasapaino edistyttyisiin yhä, yhteisön laivaston pyyntiponnistuksia on vähennettävä edelleen päätöksen soveltamisen jatkovuoden aikana.
- (3) Turvallisuuden, merillä olon, hygienian, tuotteiden laadun ja työolojen parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden ei pitäisi johtaa pyyntiponnistusten kasvuun, minkä vuoksi tällaisia toimenpiteitä olisi sovellettava laivaston nykyisten kapasiteettitavoitteiden rajoissa

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1181/98 (EYVL L 164, 9.6.1998, s. 1).

⁽²⁾ EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 79.

⁽³⁾ Lausunto annettu 25. lokakuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 175, 3.7.1997, s. 27.

lukuun ottamatta jo rekisteröityjä alle 12 metrin aluksia, jotka eivät ole troolareita.

- (4) Päätös 97/413/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 97/413/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion pyyntiponnistusta vähennetään viimeistään joulukuun 31 päivänä 2002 pyyntiponnistuksen ohjevähennyskertoimen pohjalta, joka on saavutettava liitteessä I esitettyjen uhanalaisten kalakantojen osalta, ottaen lähtökohdaksi 7 artiklan 1 kohdassa määritellyt tasot.

2. Ohjevähennyskertoimet ovat seuraavat:

- 36 % liitteessä I romahdusuhan alaisiksi määriteltyjen kalakantojen osalta,
- 24 % liitteessä I ylikalastetuiksi määriteltyjen kalakantojen osalta.

3. Liitteessä I täysin hyödynnetyiksi määriteltyjen kalakantojen pyyntiponnistusta ei lisätä vuosille 1997—2002.

4. Muiden kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kalakantojen, mukaan lukien kalakannat, joiden tilasta ei ole riittävästi tietoja, pyyntiponnistusta ei lisätä vuosille 1997—2002. Erikoistapauksissa silloin, kun jäsenvaltio voi osoittaa kyseisille kalakannoille lisää kalastusmahdollisuuksia, voidaan päättää ylimääräisestä pyyntiponnistuksesta näitä kalakantoja pyytävälle laivaston segmenteille.”

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Jäsenvaltio voi päättää, että edellä 2 artiklassa olevat määräykset eivät koske niitä sen kalastusaluksia, joiden kokonaispituus on alle 12 metriä ja jotka ovat muita kuin troolareita. Mainitussa tapauksessa laivaston segmentin kokonaiskapasiteetti bruttotonneina ja konetehoina (kW) ilmaistuna ei saa lisääntyä tammikuun 1 päivän 1997 vallitsevasta tasosta tai kolmannen monivuotisen ohjausohjelman tasosta joulukuun 31 päivään 2002, paitsi yhteisön kalastusalusrekisteriin jo rekisteröityjen alusten osalta turvallisuuden, merillä olon, hygienian, tuotteiden laadun ja työolojen parantamista koskevien ohjelmien mukaisesti."

3) Poistetaan 4 artiklan 2 kohta.

4) Korvataan 7 artiklassa ilmaisu "31 päivälle joulukuuta 2001" ilmaisulla "31 päivälle joulukuuta 2002".

5) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Komissio panee täytäntöön tässä päätöksessä säädetyt tavoitteet ja yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 2792/1999 (*) 4 artiklan mukaisesti. Komissio muuttaa tämän päätöksen mukaisesti yksittäisten jäsenvaltioiden

kalastuslaivastojen monivuotisia ohjausohjelmia. Ohjelmia pidennetään niin, että ne kattavat 1 päivän tammikuuta 1997 ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisen ajanjakson, ja ne on toteutettava vuosittaisten välitavoitteiden mukaisesti.

(*) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1451/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 9)."

6) Liite II korvataan tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

LIITE

"LIITE II

Pyyntiponnistuksen vähennystavoitteet (ERT)

1. Jäsenvaltion laivaston segmentille tai kalastukselle lasketaan pyyntiponnistuksen vähennystavoite seuraavan kaavan mukaisesti:

$$ERT = RR \times W$$

jossa:

ERT = Pyyntiponnistuksen vähennystavoite

RR = Vähennyskertoimet, kuten 2 artiklassa

W = Sellaisen laivaston segmentin tai kalastuksen saalisprosentti, joka käsittää romahdusuhan alaisia ja ylikalastettuja kalakantoja

2. Laivaston segmenttiä tai kalastusta koskeva vähennyskerroin määritetään seuraavan taulukon mukaisesti viittaamalla sen pyytämän saaliin koostumukseen romahdusuhan alaisten, ylikalastettujen, täysin hyödynnettyjen ja muiden kalakantojen välillä.

Romahdusuhan alaiset kalakannat	Ylikalastetut kalakannat	Täysin hyödynnetyt kalakannat	Muut kannat	Prosenttivähennysmäärä (%)
✓	×	✓ tai ×	✓ tai ×	36
×	✓	✓ tai ×	✓ tai ×	24
✓	✓	✓ tai ×	✓ tai ×	30 ⁽¹⁾
×	×	✓	✓ tai ×	0

(¹) Jos romahdusuhan alaisten kalakantojen osuus ylittää 5 prosenttia laivaston segmentin tai kalastuksen saaliista, vähennysmäärän on oltava 36 prosenttia.

Merkkien selitys:

✓ = kuuluu laivaston segmentin tai kalastuksen saaliiseen

× = ei kuulu laivaston segmentin tai kalastuksen saaliiseen"

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 3 päivänä heinäkuuta 2001,
valtiontuesta, jonka Saksa on myöntänyt KHK Verbindetechnik GmbH Brotterodelle
(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1781)
(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2002/71/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(4) Komissio on toimittanut asianomaisilta saamansa huomautukset Saksalle lausuntoa varten.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa⁽¹⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

1. Yritys

I MENETTELY

- (1) Saksa on ilmoittanut komissiolle 14 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellä tuesta, jonka se on myöntänyt KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode -nimiselle yritykselle (jäljempänä 'KHK'). Saksa on toimittanut komissiolle lisätietoja 8 päivänä lokakuuta 1999, 20 päivänä joulukuuta 1999, 13 päivänä tammikuuta 2000, 27 päivänä maaliskuuta 2000 ja 3 päivänä heinäkuuta 2000 päivätyillä kirjeillä.
- (2) Komissio on ilmoittanut Saksalle 17 päivänä lokakuuta 2000 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa tämän tuen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.
- (3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽²⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.

- (5) KHK perustettiin vuonna 1996, kun konkurssipesän hoitaja myi konkurssiin haetun yrityksen, Metallverarbeitung Brotterode GmbH:n⁽³⁾, varallisuuden.
- (6) MVB:n konkurssimenettely aloitettiin 1 päivänä heinäkuuta 1996. Konkurssipesän hoitaja jatkoi tuotantoa samalla kun se etsi uutta sijoittajaa. Neuvottelut aloitettiin kuuden ehdokkaan kanssa. Parhaaksi tarjoukseksi arvioitiin lopulta neljän yksityishenkilön hakemus; heistä kolme oli MVB:n palveluksessa. Nämä yksityiset sijoittajat perustivat uuden yrityksen, KHK:n. KHK osti osan MVB:n tuotantovälineistä yrityksen omaisuuden siirron (*Auffanglösung*) yhteydessä. MVB:n varallisuus, erityisesti välttämättömät rakennukset ja koneet, myytiin KHK:lle 1,2 miljoonan Saksan markan hintaan.

⁽¹⁾ EYVL C 27, 27.1.2001, s. 30.

⁽²⁾ Katso alaviite 1.

⁽³⁾ Komission päätöksessä muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta todetaan kohdassa 3, että ensimmäiseen yksityistämiseen liittyvät tuet soveltuvat yhteismarkkinoille, koska ne ovat Treuhand-ohjelman ja muiden komission hyväksymien tukiohjelmien mukaisia. Siten tässä päätöksessä arvioidaan ainoastaan toiseen yksityistämiseen liittyviä tukia. Katso alaviite 1.

- (7) Yritys sijaitsee Brothterodessa, Thüringenissä, joka on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukainen tukialue. KHK kuuluu pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) luokkaan ja tuottaa lämpöpatterien kiinnittämiseen tarkoitettuja työvälineistöjä, sähköpölyväsiin kiipeämiseen tarkoitettuja metallitikkaita ja pallopääankkureita, joita käytetään rakennusteollisuudessa valmiiden betoniosien kuljetukseen.

2. Rakennemuudistus

- (8) Rakennemuudistussuunnitelman pääkohat ovat:

- toimintojen keskittäminen yhteen sijaintipaikkaan;
- tuotantovälineiden uudenaikaistaminen;
- tuotantoprosessin automatisointi;
- henkilöstön merkittävä vähentäminen;
- valmistettavien tuotteiden määrän karsiminen ja tuotannon rajaaminen tuotteisiin, jotka synnyttävät kassavirtaa;
- uusien tuotteiden kehittäminen.

- (9) MVB koostui viidestä toisistaan erillään sijaitsevasta tuotantolaitoksesta, jotka oli sijoitettu Brothteroden kaupungin eri osiin. KHK osti yhden olemassa olevista tuotantohalleista tontteineen. Tuotantovälineet keskitettiin tähän sijaintipaikkaan. KHK sijoitti eri tuotantolinjojen automatisointiin. Tuotantoa alettiin ohjata tietokoneiden avulla. Muutostöiden ansiosta tuotantohallin energiahuolto ja lämmitysjärjestelmä voitiin erottaa MVB:n muista tuotantolaitoksista.

- (10) KHK jatkoi MVB:ltä alun perin haltuunottamistaan kolmesta tuotantolinjasta kahden toimintaa menestyksekkäästi, nimittäin lämpöpatterien kiinnittämiseen tarkoitettujen työvälineistöjen tuotantoa ja metallitikkaiden tuotantoa. Paineilmatyökalujen tuotantolinjasta luovuttiin. KHK aloitti vuonna 1998 rakennusteollisuudessa valmiiden betoniosien kuljetukseen käytettävien pallopääankkurien tuotannon. KHK:n asiakkaina on yksinomaan saksalaisia tukkukauppiaita.

- (11) Kun MVB haettiin konkurssiin vuonna 1996, sillä oli palveluksessaan 48 työntekijää ja sen liikevaihto oli 3,515 miljoonaa Saksan markkaa. KHK työllisti liiketoimintaansa aloittaessaan vuonna 1996 yhteensä 18 henkilöä. Vuonna 2000 henkilökuntaan kuului 27 työntekijää, liikevaihto oli 4,6 miljoonaa Saksan markkaa ja tase 180 000 Saksan markkaa.

- (12) Rakennemuudistusajanjaksoksi ilmoitettiin vuodet 1996—1999 ja saneeraus suunnitelman kokonaiskustannuksiksi 2,291 miljoonaa Saksan markkaa.

Kustannustekijä	Hinta
Konkurssipesän varallisuuden ostohinta	1 222 000 Saksan markkaa
Investoinnit	419 000 Saksan markkaa
Tavaravaraston rakentaminen	350 000 Saksan markkaa
Käynnistysvaiheen käteisvarat	300 000 Saksan markkaa
Yhteensä	2 291 000 Saksan markkaa

- (13) Hankkeen julkinen rahoitus jakautuu seuraavasti:

GA-varat (hyväksytty ohjelma) ⁽¹⁾	344 000 Saksan markkaa
Investointituet (hyväksytty ohjelma) ⁽²⁾	39 000 Saksan markkaa
Pk-yritysohjelma ⁽³⁾	140 000 Saksan markkaa
Henkilöstökulutuki ⁽⁴⁾	130 000 Saksan markkaa
BvS:n (Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben) ehdollisesti takaisin maksettava laina	960 000 Saksan markkaa
Yhteensä	1 613 000 Saksan markkaa

⁽¹⁾ 26. puiteohjelma, komission 30. heinäkuuta 1997 hyväksymä valtiontuki N 123/97, Saksan yhteinen ohjelma (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Uusien osavaltioiden verovähennysohjelma (Sonder-AfA) 1997—1999, valtiontuki NN 47/94.

⁽³⁾ Thüringenin pk-yritysohjelma, valtiontuki N 480/94.

⁽⁴⁾ Sosiaaliturvalain III osan 10 pykälän mukainen, komission 8. joulukuuta 1997 hyväksymä valtiontuki NN 107/97.

- (14) Sijoittajan osuus muodostuu ilmoituksen mukaan seuraavasti:

KHK:n maksettu pääoma	50 000 Saksan markkaa
Maksuvalmiuslaina (yksityinen pankki)	213 000 Saksan markkaa
Investointilaina (yksityinen pankki) ⁽¹⁾	415 000 Saksan markkaa
Yhteensä	678 000 Saksan markkaa

⁽¹⁾ Deutsche Bankin myöntämä investointilaina, jonka Kreditanstalt für Wiederaufbau (jäljempänä "KfW") on jälleenrahoittanut sataprosenttisesti osana Euroopan jälleenrakennusohjelmaa (ERP), komission 1. joulukuuta 1994 hyväksymä valtiontuki N 563/c/94.

- (15) KHK osti MVB:n varallisuuden 960 000 Saksan markan lainalla. Sen jälkeen yksityinen pankki myönsi yritykselle 213 000 Saksan markan maksuvalmiuslainan (enimmäismäärä 300 000 Saksan markkaa) ja 415 000 Saksan markan investointilainan. Molempien luottojen vakuudet ovat samat: sijoittajien takaukset, 715 000 Saksan markan kiinteistövelka yrityksen tontista, laitteisto-omaisuuden luovutus ja kaikkien myyntisaamisten siirto. Investointilainan vakuutena on lisäksi Bürgschaftsbank Thüringenin⁽⁴⁾ myöntämä 80-prosenttinen (332 000 Saksan markan) julkinen täytetäkaus. Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) on lisäksi jälleenrahoittanut lainan kokonaan Euroopan jälleenrakennusohjelman (ERP:n)⁽⁵⁾ puitteissa.

- (16) Päätöksessään menettelyn aloittamisesta komissio epäili, voidaanko 415 000 Saksan markan investointilainaa pitää koko suuruudessaan valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa⁽⁶⁾ tarkoitettuna sijoittajan osuutena, sillä sijoittajan/yrityksen tarjoaman takauksen lisäksi lainalle on myönnetty 80-prosenttinen (322 000 Saksan markan) julkinen takaus. Lisäksi todettiin, että KfW on lisärahoittanut lainan komission hyväksymän ERP-ohjelman puitteissa; sitä paitsi laina taattiin valtiontuella hankitulla varallisuudella.

- (17) Lisäksi komissio epäili, myönnettiinkö 213 000 Saksan markan laina (maksuvalmiuslaina) markkinaehdoin ja voidaanko sitä siten pitää suuntaviivojen mukaisena sijoittajan osuutena, sillä kyseinen laina taattiin valtiontuella hankitulla varallisuudella.

- (18) Edellä esitetyistä syistä komissio epäili, voidaanko sijoittajan osuutta rakenneuudistuksessa pitää suuntaviivoissa tarkoitettuna merkittävänä osuutena ja voidaanko tuen näin ollen katsoa olevan suhteutettu rakenneuudistuksen kustannuksiin ja hyötyihin.

III ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

- (19) Komissio on saanut KHK:lta lausunnon. KHK korostaa, että rakenneuudistus on toteutettu kokonaisuudessaan ja

⁽⁴⁾ Aufbaubank Thüringen -pankin takauksia koskevat suuntaviivat (Bürgschaftsrichtlinie), komission 27. joulukuuta 1996 hyväksymä valtiontuki N 117/96.

⁽⁵⁾ Deutsche Bankin myöntämä investointilaina, jonka Kreditanstalt für Wiederaufbau (jäljempänä 'KfW') on jälleenrahoittanut sataprosenttisesti osana Euroopan jälleenrakennusohjelmaa (ERP), komission 1. joulukuuta 1994 hyväksymä valtiontuki N 563/c/94.

⁽⁶⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

että yrityksen tulos vuonna 2000 (liikevaihto 4,6 miljoonaa Saksan markkaa ja tase 180 000 Saksan markkaa) oli odotettua parempi. Yritystä ei kuitenkaan olisi voitu perustaa ilman BvS:n ja Thüringenin osavaltion taloudellista tukea, jolloin kaikki työpaikat olisivat hävinneet. Yrityksen osakkaat ovat päättäneet jatkaa tuloksellista liiketoimintaa; lisäksi he ovat sitoutuneet yritykseen taloudellisesti henkilökohtaisilla takauksilla.

IV SAKSAN HUOMAUTUKSET

- (20) Saksa toteaa, että molempien luottojen kohdalla komission epäilyt perustuvat siihen, että niiden takuina on yrityksen varallisuutta, joka on ainakin osaksi hankittu KHK:lle myönnettyillä tuilla. Saksan mukaan komissio päätelee lainan itsessään sisältävän tukiosuuksia sillä perusteella, että varallisuutta on hankittu valtiontuilla ja tällä varallisuudella on sen jälkeen taattu yksityisen pankin myöntämä laina. Näin yrityksen saamat tuet laskettaisiin säännösten vastaisesti kahteen kertaan, jolloin myös päätelmä olisi säännösten vastainen. Niinpä esimerkiksi BvS:n myöntämä laina laskettaisiin sekä sataprosenttiseksi tapauskohtaiseksi tueksi että liikepankin lainaan sisältyväksi tukiosuudeksi.

- (21) Saksan näkemyksen mukaan komission pitäisi tällaisessa tapauksessa määrittää myös tukiosuuden suuruus riippumatta edellä esitetyn päätelmän säännöstenvastaisuudesta. Voitaisiin tuskin saada selville, mikä määrä valtiontuista on käytetty sen varallisuuden hankkimiseen, joka myöhemmin toimi vakuutena. Ei ole mitään keinoa määrittää tuen osuutta lainasta, joten käytännön tulokseen ei päästä, koska tukiosuuden määrittäminen puuttuu.

- (22) Saksa huomauttaa komission jättävän päätelmässään huomiotta sen, että tukien ominaislaatu ja tarkoitus on nimenomaan antaa tuensaajalle mahdollisuus osallistua puhtaasti markkinataloudelliseen liiketoimintaan. Siten tukien "jatkuminen" yrityksen kehittyessä taloudellisesti kuuluu tukien perusolemuksen. Niinpä komission päätelmästä seuraisi, että tuen intensiteetti kasvaisi jokaisen sellaisen taloudellisen tapahtuman myötä, jolla on jokin yhteys alunperin myönnettyyn tukeen.

- (23) Lisäksi komission tulisi Saksan mukaan ottaa huomioon, että lainojen vakuutena ovat myös sijoittajien omavalkaiset takaukset, laitteisto-omaisuuden luovutus ja kaikkien myyntisaamisten siirto. Siksi varallisuuden

hankkimisen valtiontukivaroin ei pitäisi johtaa siihen, että varallisuudella taatut lainatkin sisältävät lisää tukiosuuksia.

V ARVIOINTI TUESTA

- (24) 415 000 Saksan markan investointilainasta Saksa toteaa, että tuen osuus tästä lainasta on Saksan kannalta katsoen korkeintaan osavaltion takaama 80 prosentin (332 000 Saksan markan) lainaosuus.

- (25) Saksan kanta 213 000 Saksan markan liikepääomailainasta on, että Deutsche Bank AG on yksityinen pankki ja että laina myönnettiin markkinaehtoin. Siten sitä pitäisi arvioida sijoittajan osuutena komission käytännön mukaisesti. Saksa esittää, että lainan enimmäissuuruus on 300 000 Saksan markkaa ja sen korko yhdeksän prosenttia ja että sen vakuuksina ovat sijoittajien takaukset (417 000 Saksan markkaa), kiinteistövelka yrityksen tontista (715 000 Saksan markkaa), laitteistomaisuuden luovutus sekä kaikkien myyntisaamisten siirto. Saksan mukaan nämä ehdot vastaavat normaaleja markkinaehtoja.

- (26) Lisäksi Saksa tulkitsee, että korkeintaan 300 000 Saksan markan lainaa, jonka Deutsche Bank on myöntänyt KHK:lle, pitäisi arvioida sijoittajan osuutena koko suuruudessaan. Yritys on tähän mennessä nostanut lainasta vasta 213 000 Saksan markkaa, mutta ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että yrityksen on ennalta-arvaamattoman maksuvalmiustarpeen vuoksi nostettava myös loput 87 000 Saksan markkaa. Joka tapauksessa koko 300 000 Saksan markan määrä on yrityksen käytettävissä. Siten yritykselle pitäisi laskea rakenneuudistuskustannuksia yhteensä 2,378 miljoonan Saksan markan arvosta.

- (27) Saksa ottaa huomautustensa lopuksi kantaa yrityksen kokoon ja kyseessä olevaan alueeseen. Saksa tähdentää, että KHK on pk-yritys ja yrityksen entisen johdon ostama yritys. Yritys sijaitsee EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisella tukialueella, jonka tunnuspiirteitä on korkea työttömyysaste. KHK:hon tehtyjen investointien avulla alueelle jää 24 pysyvää työpaikkaa; investoinnit edistävät näin alueen taloudellista kehitystä.

- (28) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti kauppaaan vaikuttamisen ehto täyttyy, jos tuensaajayritys harjoittaa taloudellista toimintaa alalla, jolla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

- (29) Komissio toteaa, että ilmoitettu tuki on myönnetty valtion varoista yksittäiselle yritykselle, jota tuettiin pienentämällä kustannuksia, joista sen olisi normaalisti täytynyt vastata ilmoitetun rakenneuudistussuunnitelman toteuttamiseksi. Lisäksi tuensaaja, KHK, tuottaa metalliosia, joilla käydään valtioiden välistä kauppaa. Siten kyseinen tuki kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

1. Rakenneuudistustuki

- (30) Ilmoitettu hanke koskee yrityksen rakenteen uudistamista sijoittajien esittämän rakenneuudistussuunnitelman mukaisesti. Komissio toteaa, että vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistustukien tutkimisessa on tukeuduttava suuntaviivoihin.

- (31) Komissio toteaa, että uudeksi yhtiöksi rekisteröity KHK otti haltuunsa osan MVB:n omaisuudesta rakenneuudistuksen mahdollistamiseksi. MVB:n aktiivat myytiin maksukyvyttömyyttä koskevan Saksan lainsäädännön mukaisessa avoimessa tarjousmenettelyssä. Komissio päätelee ilmoitusasiakirjojen perusteella, että MVB:n aktiivat myytiin markkinahintaan eniten tarjoavalle.

- (32) "Vaikeuksissa olevan yrityksen" käsitettä ei yleensä voida soveltaa vastaperustettuun yritykseen. Uusien osavaltioiden muutosprosessin erityisulottuvuuden vuoksi komissio on kuitenkin ilmoittanut, että suuntaviivoja voidaan soveltaa myös niin sanottuihin omaisuuden siirtoihin (*Auffanglösungen*)⁽⁷⁾, jos yrityksen omaisuuserien myynnin tarkoituksena on mahdollistaa maksukyvyt-

⁽⁷⁾ Katso komission hyväksynyt 16. ja 30. huhtikuuta 1997: valtiontuet N 874/96 ja NN 139/96 UNION Werkzeugmaschinen GmbH:lle — 2.5.1997 päivätty komission kirje D/3428; valtiontuki N:o N 892/96 FORON Haus- und Küchentechnik GmbH:lle — 28.5.1997 päivätty komission kirje D/4047. Tämä kanta on vahvistettu vuodesta 1999 voimassa olleiden valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen 7 kohdan alaviitteessä 10 (EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2). "Ainoat poikkeukset tähän sääntöön muodostavat Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgabenin käsittelemät asiat, jotka liittyvät sen tehtäviin Saksan uusien osavaltioiden yritys-toiminnan yksityistämisen, tai muut vastaavat näitä osavaltioita koskevat asiat niiden yritysten osalta, jotka on perustettu ennen 31 päivää joulukuuta 1999 aikaisemmin toimineen yrityksen selvitystilan jälkeen tai hankkimalla yrityksen kaikki omaisuuserät".

töman yrityksen liiketoiminnan jatkaminen. Suuntaviivojen soveltamista tällaisiin yrityksiin voidaan perustella Saksan uusien osavaltioiden ongelmilla yleensä ja yritysten ongelmilla erityisesti.

- (33) KHK sijaitsee uudessa osavaltiossa. Myynti kattoi kaikki ne entisen MVB:n omaisuuserät, jotka olivat välttämättömiä haltuun otettujen tuotantolinjojen toiminnan jatkamiseksi. MVB:n taloudellisesti kannattavaa toimintaa jatkettiin. MVB:n omaisuuserien myynnissä on siten kyse aidosta omaisuuden siirrosta, minkä vuoksi KHK:hon kohdistettuja toimia voidaan pitää rakenneuudistustukena.
- (34) On huomattava, että uudet valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetut yhteisön suuntaviivat⁽⁸⁾ tulivat voimaan 9 päivänä lokakuuta 1999. Suuntaviivojen 101 kohdan mukaan komissio tutkii ilmoittamattomien tukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille uusien suuntaviivojen perusteella, jos tuki tai osa siitä on myönnetty suuntaviivojen julkaisemisen jälkeen ja tuen myöntämishetkellä voimassa olleiden suuntaviivojen perusteella kaikissa muissa tapauksissa. Koska kaikki tuet oli tässä tapauksessa myönnetty ennen uusien suuntaviivojen voimaantuloa, ne tutkitaan vuoden 1994 suuntaviivojen perusteella⁽⁹⁾.
- (35) Kuten suuntaviivoissa esitetään, pelastamis- ja rakenneuudistustuki voi komission mielestä edistää taloudellisen toiminnan kehitystä vaikuttamatta kaupankäyntiin EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, jos suuntaviivoissa määritellyt edellytykset täyttyvät.
- (36) Komissio toteaa, että toista rakenneuudistusta varten ilmoitetusta julkisesta rahoituksesta (yhteensä 1 643 000 Saksan markkaa) 653 000 Saksan markkaa oli hyväksyttyjen ohjelmien perusteella myönnettyjä tukia. Siten nämä tuet luokitellaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁰⁾ 1 artiklan b kohdan ii alakohdan mukaisiksi voimassa oleviksi tuiksi, ja näin ollen niiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille ei arvioida tässä päätöksessä. Nämä voimassa olevat tuet (653 000 Saksan markkaa) otetaan kuitenkin huomioon arvioitaessa, onko tuet suhteutettu suuntaviivojen 3.2.2 kohdan iii alakohdan mukaisesti.

- (37) Suuntaviivojen mukaan tuet on suhteutettava rakenneuudistuksen kustannuksiin ja hyötyihin. Suuntaviivojen 3.2.2 kohdan iii alakohdassa määrätään, että tuet on rajattava rakenneuudistuksen kannalta välttämättömiin vähimmäismäärään ja suhteutettava yhteisölle odotettavissa olevaan hyötyyn. Tuensaajien on osallistuttava rakenneuudistussuunnitelmaan merkittävällä määrällä omia varojaan.
- (38) Komissio epäili päätöksessään menettelyn aloittamisesta, voitiinko molempia Deutsche Bankin yritykselle myöntämiä luottoja pitää sijoittajan osuutena, koska ne oli taattu valtiontuella hankitulla varallisuudella. Niinpä komissio epäili, voitiinko sijoittajan osuutta pitää suuntaviivoissa tarkoitettuna merkittävänä osuutena.

2. 415 000 Saksan markan investointilaina

- (39) Menettelyn aloittamisen yhteydessä komissio epäili, voitiinko koko 415 000 Saksan markan investointilainaa pitää sijoittajan osuutena, koska sen vakuuksina oli käytetty sijoittajan/yrityksen takausten⁽¹¹⁾ lisäksi 80-prosentista (332 000 Saksan markan) julkista takausta. Lisäksi laina jälleenrahoitettiin hyväksytyn tukiohjelman puitteissa.
- (40) Komissio toteaa, että valtiontakaus myönnettiin osana hyväksyttyä takausohjelmaa⁽¹²⁾. Ohjelman sääntöjen mukaan vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävien takausten tuki-intensiteetti voi olla jopa 100 prosenttia. On huomattava, että menettelyn aloittamisesta esittämissään huomautuksissa Saksan kanta oli erilainen kuin ilmoituksessa: Saksa totesi, että tuen osuus kyseisestä lainasta on korkeintaan 80 prosenttia lainasummasta, ts. korkeintaan 332 000 Saksan markkaa. Saksa laskee sijoittajan osuudeksi vain jäljelle jäävät 83 000 Saksan markkaa.
- (41) Kun tämä otetaan huomioon ja lähdetään siitä, että KHK oli vaikeuksissa oleva yritys lainaa myönnettäessä ja lainanantajapankin vaatiessa julkista täytetakausta, lainan 80-prosentista täytetakausta (332 000 Saksan markkaa) on komission käsityksen mukaan pidettävä tukena.

⁽⁸⁾ EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽⁹⁾ Katso alaviite 6.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹¹⁾ Sijoittajien henkilökohtaiset takaukset, kiinteistövelka yrityksen tontista, laitteisto-omaisuuden luovutus sekä kaikkien myyntisaamisten siirto.

⁽¹²⁾ Aufbaubank Thüringen -jälleenrakennuspankin takauksia koskevat suuntaviivat, valtiontuki N 117/96.

(42) Takauksesta huolimatta on muistettava, että vaikka laina oli yksityisen pankin myöntämä, KfW jälleenrahoitti sen Euroopan jälleenrakennusohjelman puitteissa. Tässä ohjelmassa on kyse hyväksytystä tukiohjelmasta, jonka tarkoituksena on myöntää halpakorkoisia lainoja yksityishenkilöille yritysten haltuunottoa varten, jos haltuunoton avulla taataan yrityksen liiketoiminnan jatkuminen ja jos kyseisillä yksityishenkilöillä ei muutoin ole tarvittavia rahavaroja käytössään.

(43) Komissio toteaa, että laina myönnettiin 12 vuodeksi (1997—2009), sen korko on 5 prosenttia 31 päivään maaliskuuta 2007 asti ja se on maksettava takaisin tasaisesti vuosina 2000—2009. Viitekorko oli lainan antohetkellä maaliskuussa 1997 6,86 prosenttia. Koska yritys oli tuolloin vaikeuksissa, ja hyväksytyssä ohjelmassa lainanannon edellytys oli, ettei muuta rahoitusta ole saatavissa, voidaan lähteä siitä, ettei mikään pankki olisi ollut valmis myöntämään yritykselle samansuuruisia lainaa markkinaehdoin.

(44) Edellä esitetystä syystä ja koska vertaaminen markkina-korkoon on mahdotonta, menetellään komission viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenetelmää koskevan tiedonannon⁽¹³⁾ mukaisesti, ja myönnettyä 5 prosentin korkoa verrataan viitekorkoon 6,86 prosenttia + 4 prosenttia. Korkojen erotusta, joka on 5,86 prosenttia, pidetään yritykselle annettuna tukena sen 20 prosentin lainaosuuden osalta, jota takaus ei kattanut. Laina-ajan ja vuoden 1997 tasolle diskontatun tuetun koron perusteella saadaan tuen määräksi 24 966 Saksan markkaa.

3. 213 000 Saksan markan maksuvalmiuslaina (korkeintaan 300 000 Saksan markkaa)

(45) Aloittaessaan menettelyn komissio epäili, oliko 213 000 Saksan markan laina myönnetty markkinaehdoin, jolloin sitä voitaisiin pitää sijoittajan osuutena, sillä se taattiin valtiontuella hankitulla varallisuudella.

(46) Kun komissio tutkii, onko laina myönnetty markkinaehdoin, se tutkii tavallisesti lainaehdoja ja asiasisältöä luotonantajapankin näkökulmasta. Komissio päätelee kyseessä olevan markkinaehtoinen laina, jos pankki on yksityinen pankki, korot vastaavat markkinaehdoja,

vakuudet noudattavat pankin normaalia käytäntöä ja lainanottaja antaa vakuuksia.

(47) Komissio toteaa, että yritykset käyttävät tavallisesti varallisuuttaan / tulevia liiketoiminnasta syntyviä tulojaan kaupallisten lainojen takaamiseen. Ne ovat tavallisimpia takuita, ja myös pankit vaativat niitä. Jos varallisuutta ei käytetä, liiketoiminnan, investointien jne. tuleva rahoittaminen on mahdotonta.

(48) Lisäksi komissio toteaa, että aikaisemmissa suuntaviivojen soveltamisalaa kuuluvissa tapauksissa se on hyväksynyt valtiontukien käyttämisen vaikeuksissa olevan yrityksen varallisuuden hankintaan⁽¹⁴⁾. Komissio on samaa mieltä Saksan kanssa siitä, että tukien ominaislaatu ja tarkoitus on nimenomaan antaa tuensaajalle mahdollisuus osallistua puhtaasti markkinataloudelliseen liiketoimintaan. Komissio on niin ikään samaa mieltä siitä, että yritykset käyttävät yleensä laitteisto-omaisuuttaan, saamisiaan jne. liiketoimintansa yhtäjaksoisen ulkoisen rahoituksen ja/tai lisäinvestointeihin tarkoitettujen lainojen takaamiseen.

(49) Edellä esitetyistä syistä komission kanta on, että lainan takaaminen valtiontuella hankitulla varallisuudella ei vielä sinänsä anna aiheutta päätellä, ettei lainaa ole myönnetty markkinaehdoin ja että se siten sisältää tukea.

(50) Komissio toteaa, että laina taattiin — tontin ja koneiden lisäksi — myös siirtämällä saamiset ja luovuttamalla lopputuote pankille sekä neljän yhtiön osakkaan henkilökohtaisella takauksella. Lainan korko on 9 prosenttia. Ei siis ole mitään viitteitä siitä, ettei lainaa olisi myönnetty markkinaehdoin. Niinpä komissio arvioi lainaa suuntaviivoissa tarkoitettuna ulkoisena rahoituksena.

(51) Lisäksi komissio viittaa Saksan huomautukseen, jonka mukaan Deutsche Bankin KHK:lle myöntämää korkeintaan 300 000 Saksan markan lainaa pitäisi arvioida kokonaisuudessaan sijoittajan osuutena, koska vaikka yritys on tähän mennessä nostanut siitä vasta 213 000 Saksan markkaa, se voi tarvittaessa käyttää koko 300 000 Saksan markan määrän rakenneuudistusprosessin aikana syntyvän maksuvalmiustarpeen kattamiseen.

⁽¹³⁾ EYVL C 273, 9.9.1997, s. 3.

⁽¹⁴⁾ Sysma Antriebstechnik GmbH (valtiontuki N 220/98), FINOW Rohrleitungssystem- und Anlagenbau (valtiontuki NN 3/98), Schiess Wema GmbH (valtiontuki NN 68/98), Auerbach Maschinenfabrik GmbH (valtiontuki NN 46/98), Thüringer Pianoforte GmbH (valtiontuki N 18/2000).

- (52) Komissio toteaa, että ilmoitetussa rakenneuudistussuunnitelmassa rahoitustarpeeksi oli suunniteltu yhteensä 2 291 000 Saksan markkaa. Rakenneuudistussuunnitelmaan on kirjattava kaikki rakenneuudistuksesta aiheutuvat kustannukset ja niiden jakautuminen valtiontukeen ja tuensaajan osuuteen. Jaottelun sisältävässä ilmoituksessa maksuvalmiuslainan sijoittajan osuudeksi oli merkitty vain 213 000 Saksan markkaa. Kun otetaan huomioon, että rakenneuudistussuunnitelman muutokset voidaan ottaa tutkittavaksi vain tietyin ehdoin ja että rakenneuudistusajanjakso päättyi vuonna 1999, komission mielipide on, ettei ilmoitettua rakenneuudistussuunnitelmaa ole aihetta muuttaa takautuvasti. Siksi rakenneuudistuksen kokonaiskustannuksiksi lasketaan 2 291 000 Saksan markkaa ja sijoittajan osuudeksi 213 000 Saksan markkaa Deutsche Bankin näiden kulujen rahoittamiseen myöntämän lainan muodossa.

4. Tuen suhteuttaminen

- (53) Kohtien 39—52 selvitysten perusteella komission käsitys rakenneuudistuksen julkisesta rahoituksesta on seuraavanlainen:

Julkinen rahoitus:

GA-varat (hyväksytty ohjelma) ⁽¹⁾	344 000 Saksan markkaa
Investointituet (hyväksytty ohjelma) ⁽²⁾	39 000 Saksan markkaa
Pk-yritysohjelma ⁽³⁾	140 000 Saksan markkaa
Henkilöstökulutuki ⁽⁴⁾	130 000 Saksan markkaa
BvS:n ehdollisesti takaisin maksettava laina	960 000 Saksan markkaa
Investointilainan 80-prosenttinen julkinen takaus ⁽⁵⁾ ja korkotuki ⁽⁶⁾	356 966 Saksan markkaa
Yhteensä	1 969 966 Saksan markkaa

⁽¹⁾ 26. puiteohjelma, komission 30. heinäkuuta 1997 hyväksymä valtiontuki N 123/97, Saksan yhteinen ohjelma (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Uusien osavaltioiden verovähennysohjelma (Sonder-AfA) 1997—1999, valtiontuki NN 47/94.

⁽³⁾ Thüringenin pk-yritysohjelma, valtiontuki N 480/94.

⁽⁴⁾ Sosiaaliturvalain III osan 10 pykälän mukainen komission 8. joulukuuta 1997 hyväksymä valtiontuki NN 107/97.

⁽⁵⁾ Hyväksytty ohjelma, komission 1. joulukuuta 1996 hyväksymä valtiontuki N 117/96.

⁽⁶⁾ Euroopan jälleenrakennusohjelma (ERP), komission 1. joulukuuta 1994 hyväksymä ohjelma N 563/c/94.

- (54) Komissio toteaa, että julkisesta takauksesta ja korkotuesta muodostuvat 356 966 Saksan markan tuet perustuvat hyväksyttyihin tukiohjelmiin. Sen vuoksi nämä tuet luokitellaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b kohdan ii alakohdan mukaisiksi voimassa oleviksi tuiksi, ja näin ollen niiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille ei arvioida tässä päätöksessä. Nämä voimassa olevat tuet otetaan kuitenkin huomioon arvioitaessa, onko tuet suhteutettu suuntaviivojen 3.2.2 kohdan iii alakohdan mukaisesti.

- (55) Koska tuen osuus 415 000 Saksan markan lainasta on 356 966 Saksan markkaa, on vielä tutkittava, voidaanko jäljelle jääviä 58 034 Saksan markkaa arvioida suuntaviivoissa tarkoitettuna sijoittajan osuutena.

- (56) Suuntaviivoissa säädetään, että tuensaajien on normaalitytapauksessa osallistuttava rakenneuudistussuunnitelmaan merkittävällä määrällä omia varojaan tai ulkopuolista rahoitusta. "Ulkopuolisen rahoituksen" käsite on käytännössä merkinnyt samaa kuin markkinaehtoinen rahoitus.

- (57) Komissio toteaa, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa yksi ja sama laina sisältää erilaisia tukiosuuksia. Jos komission tutkimalla lainalla olisi vain yksi julkinen takaus tai vain yksi korkotuki, tutkinnan tulos voisi olla, että sitä toimenpiteen osaa, jota julkiset varat eivät kata ja jonka riskit katetaan yksityisen pankin lainan / muiden vakuuksien avulla, voitaisiin arvioida sijoittajan osuutena, mikäli lainan muut ehdot olisivat normaaliin markkinaehtojen mukaiset.

- (58) Tässä tapauksessa tätä johtopäätöstä ei kuitenkaan voida tehdä. Ensinnäkin takauksen kattamaa osaa ei ole myönnetty markkinaehdoin, koska valtio tukee korkoa. Toiseksi lainan muuta osaa ei voida korkotuen tutkinnan jälkeen pitää markkinaehtoja vastaavana, koska sillä on julkinen takaus.

- (59) Edellä esitetyistä syistä komissio katsoo, että eri tukiosuuksien kasautuva vaikutus estää jäljelle jäävän 58 034 Saksan markan luokittelun markkinaehtoiseksi rahoitukseksi.

- (60) Kohtien 55—59 selvitysten perusteella komission käsitys sijoittajan osuudesta rakenneuudistukseen on seuraavanlainen:

Sijoittajan osuus:

KHK:n maksettu pääoma	50 000 Saksan markkaa
Laina	213 000 Saksan markkaa

- (61) Komissio toteaa, että rakenneuudistuksen tuki-intensiteetti on 86 prosenttia ja sijoittajan osuus 11,5 prosenttia ⁽¹⁵⁾.
- (62) Komissio toteaa, että KHK on tukialueella sijaitseva pk-yritys, joka työllistää nykyisin 27 henkilöä. Komission käytäntö on tähän asti ollut hyväksyä itäsaksalaisten yritysten tapauksessa pk-yrityksille tukia sijoittajan osuuden ollessa samaa suuruusluokkaa ⁽¹⁶⁾. Näissä tapauksissa myönnettyjen tukien vaikutus maksukykyyn on ollut rajallinen, mikä on estänyt sen, että yrityksille kerääntyisi ylimääräistä likviditeettiä, jota ne voisivat käyttää aggressiiviseen ja markkinoita vääristävään kilpailuun. Lisäksi sijoittajat ovat itse osallistuneet rakenneuudistukseen henkilökohtaisella omaisuudellaan.
- (63) Käsitteltävänä olevassa tapauksessa suurin osa tuista (1,01 miljoonaa Saksan markkaa) on myönnetty osana hyväksyttyjä ohjelmia. Tapauskohtainen tuki, ehdollisesti takaisin maksettava 960 000 Saksan markan laina, käytettiin yrityksen varallisuuden hankintaan. Niinpä tukien vaikutus maksukykyyn pysyi rajallisena. Molempien yritykselle myönnettyjen lainojen vakuuksina ovat lisäksi neljän sijoittajan henkilökohtaiset takaukset. Siten sijoittajat ovat itse osallistuneet rakenneuudistukseen henkilökohtaisella omaisuudellaan.
- (64) Edellä esitetyistä syistä komissio katsoo, että tuensaajan osuutta voidaan pitää suuntaviivoissa tarkoitettuna merkittävänä osuutena. Näin ollen komission kanta on, että tuki täyttää suuntaviivojen 3.2.2 kohdan iii alakohdan edellytyksen, jonka mukaan tuet on suhteutettava rakenneuudistuksen kustannuksiin ja hyötyihin.

VI PÄÄTELMÄ

- (65) Komissio katsoo, että Saksa on myöntänyt tuen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa rikkoen. Komissio katsoo kuitenkin, että tuki on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen, koska se on valtiontuesta yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi vuonna 1994 annettujen yhteisön suuntaviivojen mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jonka Saksa on myöntänyt KHK Verbindetechnik GmbH Brotterodelle ja jonka määrä on 491 000 euroa (960 000 Saksan markkaa), soveltuu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 3 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

⁽¹⁵⁾ Lainan jäljelle jäävää määrää (58 034 Saksan markkaa), joka vastaa 2,5 prosenttia rakenneuudistuksen kustannuksista, ei arvioida sijoittajan osuutena eikä tukena.

⁽¹⁶⁾ Tuet NN 131/96 GMB Magnete Bitterfeld (12 prosenttia), NN 61/98 Stahl- und Maschinenbau Rostock (12 prosenttia) ja C 27/98 Draiswerke (11 prosenttia).

OIKAISUJA

Oikaistaan komission päätös 2001/781/EY, tehty 25 päivänä syyskuuta 2001, vastaanottavia viranomaisia koskevat tiedot sisältävän käsikirjan ja tiedoksiannettavissa olevia asiakirjoja koskevan luettelon laatimisesta oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ja jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 mukaisesti

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 298, 15. marraskuuta 2001)

Liitteessä I olevassa II.B osassa otsikon "ITÄVALTA" alla sivulla 232, 2 sarakkeessa (paikkakunnan nimi) postinumeron 4800 kohdalla:

korvataan: "Attang-Puchheim"

seuraavasti: "Attnang-Puchheim".
